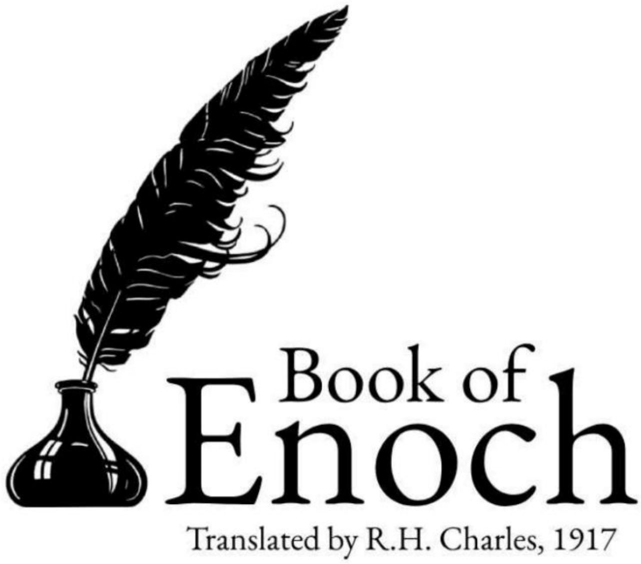

Pirtûka Henox

BEŞA 1

1. Peyvên bereketa Henox, bi yên ku wî bi bijart û rastan pîroz kirin, yên ku wê di roja tengahiyê de bijîn, dema ku hemû xerab û bêxwedê wê bên rakirin.
2. Û wî mesela xwe dest pê kir û got: Henox, zilamekî rast, ku çavên wî ji hêla Xwedê ve hatibûn vekirin, dîtina Pîroz li ezmanan dît, ku milyaketan nîşanî min dan, û min ji wan her tişt bihîst, û min ji wan fêm kir ku min dît, lê ne ji bo vê nifşê, lê ji bo nifşekî dûr ku dê were.
3. Derbarê bijartiyan de min got û mesela xwe ya li ser wan berdewam kir: Yê Pîroz ê Mezin wê ji mala xwe derkeve,
4. Û Xwedayê herheyî wê li ser erdê, heta li ser Çiyayê Sînayê, bimeşe û ji wargeha xwe xuya bibe û bi hêza xwe ji ezmanên ezmanan xuya bibe.
5. Û hemû wê bi tirsê biteqin, û Çavdêr wê bilerizin, û tirs û lerizînek mezin wê wan bigire heta dawiya dinyayê.
6. Û çiyayên bilind wê bihejin, Û girên bilind wê nizm bibin, Û wê wek mûmê li ber agir bihelin,
7. Û erd wê bi tevahî perçe bibe, Û her tiştê li ser erdê wê helak bibe, Û hemû mirovan wê bên darizandin.
8. Lê ew ê bi rastan re aştiyê çêbike. Û dê bijartiyan biparêze, Û rehm wê li ser wan be. Û ew ê hemû yên Xwedê bin, Û ew ê serfiraz bibin, Û ew ê hemû pîroz bibin. Û ew ê alîkariya wan hemûyan bike, Û ronahî wê ji wan re xuya bibe, Û ew ê bi wan re aştiyê çêbike.
9. Û va ye, ew bi deh hezaran ji pîrozên xwe tê, da ku li ser hemûyan hukim bike û hemû nepakan tune bike û hemû beden ji ber hemû kirinên nepakiyê yên ku wan bi nepakiyê kirine û ji ber hemû gotinên dijwar ên ku gunehkarên nepak li dijî wî gotine, mehkûm bike.

BEŞA 2

1. Li her tiştê ku li ezmanan diqewimin temaşe bikin, çawa ew rêça xwe naguherin, û li ronakbîrên ku li ezmanan in temaşe bikin, çawa ew hemî di demsala xwe de li gorî rêzê radibin û diçin, û li dijî rêza xwe ya diyarkirî dernekevin.
2. Li erdê binêrin û bala xwe bidin tiştên ku ji destpêkê heta dawiyê li ser wê diqewimin, ew çiqas sabît in, çawa tiştek ji tiştên li ser erdê naguhere, lê hemû karên Xwedê ji we re xuya dibin.
3. Li havîn û zivistanê binêre, çawa tevahiya erd bi avê tije bûye, û ewr, şehnaz û baran li ser wê ne.

BEŞA 3

Temaşe bike û bibîne ku di zivistanê de hemû dar çawa xuya dikin ku hişk bûne û hemû pelên xwe rijandine, ji bilî çardeh daran, ku pelên xwe winda nakin lê pelên kevin ji du-sê salan heta ku yên nû werin diparêzin.

BEŞA 4

Û dîsa, rojên havînê temaşe bikin ka roj çawa li jor erdê ye, li hember wê. Û hûn ji ber germahiya rojê li siya û stargehê digerin, û erd jî bi germahiya zêde dişewite, û ji ber vê yekê hûn nikarin li ser erdê, an li ser kevirekî ji ber germahiya wê bimeşin.

BEŞA 5

1. Li dar çawa pelên kesk pêç dikin û fêkî didin binêrin: ji ber vê yekê bala xwe bidinê û di derbarê hemî karên Wî de bizanin, û bizanin ka Ewê ku her û her dijî çawa wan wisa afirandiye.
2. Û hemû karên Wî sal bi sal û heta hetayê wiha berdewam dikin, û hemû karên ku ew ji bo Wî pêk tînin, û karên wan naguherin, lê li gorî ku Xwedê ferman daye, wisa tê kirin.
3. Û binêre ka çawa derya û çem bi heman awayî karên xwe ji fermanên Wî pêk tînin û naguherin.
4. Lê hûn ne li ser piyan bûn û ne jî fermanên Xudan pêk anîn, lê we xwe ji rê derxist û bi devê xwe yê nepak li dijî mezinbûna Wî gotinên serbilind û dijwar gotin. Ey dilreş, hûn ê aştiyê nebînin.
5. Ji ber vê yekê hûnê rojên xwe nifir bikin, û salên jiyana we wê winda bibin, û salên hilweşîna we wê di nifira herheyî de pir bibin, û hûnê rehmê nebînin.
6. Di wan rojan de hûnê navên xwe ji bo hemû rastan bikin nifireke herheyî, û hemû yên ku nifiran dikin, wê bi we nifiran bikin, û hemû gunehkar û bêxwedan wê bi we nifiran bikin, û ji bo we yên bêxwedan wê nifir hebe. Û hemû... wê şa bibin, û bexşandina gunehan wê hebe, û her rehm û aştî û sebir: Wê ji bo wan xilasî hebe, ronahiyek xweş. Û ji bo we hemû gunehkaran xilasî tune be, lê li ser we hemûyan wê nifir bimîne.
7. Lê ji bo bijartiyan ronahî, şahî û aştî wê hebe, Û ew ê erdê mîras bigirin.
8 Û wê hingê şehrezayî dê ji bijartiyan re were dayîn, Û ew ê hemî bijîn û careke din guneh nekin, Çi bi bêxwedatiyê an jî bi serbilindiyê: Lê yên ku şehreza ne, wê dilnizm bin.
9 Û ew ê careke din guneh nekin, û ew ê di hemû rojên jiyana xwe de guneh nekin, û ew ê ji xezeb an xezeba îlahî nemirin, lê ew ê hejmara rojên jiyana xwe temam bikin. Û jiyana wan wê di aştiyê de zêde bibe, û salên şahiya wan wê di şahî û aştiya herheyî de, di hemû rojên jiyana wan de, pir bibin.

BEŞA 6

1. Û gava zarokên mirovan pir bûn, di wan rojan de keçên bedew û bedew ji wan re çêbûn.
2. Û milyaketan, zarokên ezmanan, ew dîtin û şehwet li wan kirin û ji hev re gotin: 'Werin, em ji nav zarokên mirovan jinan hilbijêrin û ji xwe re zarokan bînin dinyayê.'
3. Û Semcazâ, ku rêberê wan bû, ji wan re got: 'Ez ditirsim ku hûn bi rastî jî razî nebin ku vê kirinê bikin, û ez bi tena serê xwe cezayê gunehekî mezin didim.'
4. Û hemûyan bersiva wî dan û gotin: 'Werin em hemû sond bixwin û hemû bi nifirên hev xwe girêbidin ku em dev ji vê planê bernedin û vê yekê bikin.'
5. Paşê hemûyan bi hev re sond xwarin û bi nifirên hevûdu xwe li ser wê girêdan.
6. Û ew bi tevahî du sed bûn; yên ku di rojên Yared de daketin lûtkeya Çiyayê Hermon, û wan jê re Çiyayê Hermon digot, ji ber ku wan sond xwaribûn û xwe bi nifirên hevbeş li ser wê girêdan.
7. Û navên serokên wan ev in: Sêmîazâz, serokê wan, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tamîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zapêâêl, Tâmîêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Ev serokên wan ên deh in.

BEŞA 7

1. Û hemû yên din jî bi hev re jin girtin û her yekî ji xwe re jin hilbijart û dest bi çûna cem wan kirin û xwe bi wan qirêj kirin, û wan efsûn û sihirbazî û birîna rehan fêrî wan kirin û bi nebatan re aşina kirin.
2. Û ew ducanî bûn û wan dev û kurên mezin anîn dinyayê, ku bilindahiya wan sê hezar el bû.
3. Yê ku hemû destkeftiyên mirovan xwarin. Û dema ku mirov êdî nikarîbûn wan xwedî bikin,
4. Dêw li dijî wan derketin û mirovahî xwarin.
5. Û wan dest bi gunehkirina li dijî teyr û heywanan, ajalan û masiyan kir, û goştê hevdu xwarin û xwîna hevdu vexwarin.
6. Hingê erdê sûcdar li hember bêqanûnan kir.

BEŞA 8

1. Û Ezazêl çêkirina şûr, kêr, mertal û zirxan fêrî mirovan kir, û metalên axê û hunera çêkirina wan, û bazin û xeml, û karanîna antîmon, û xemilandina çavan, û her cûre kevirên biha, û hemî tintureyên rengdêr ji wan re da zanîn.
2. Û gelek bêxwedatî derket holê, û wan zinê kir, û ew ji rê derketin, û di hemû rêyên xwe de fesadî kirin. Semcaz sêrbazî û birîna rehan hîn kir, Armârôs çareserkirina sêrbaziyan, Beraqîjâl astrolojî hîn kir, Kôkabêl komstêr, Ezêqêêl zanîna ewran, Araqîêl nîşanên erdê, Şemsiêl nîşanên rojê, û Sariêl rêça heyvê. Û gava mirov winda dibûn, ew qîriyan, û qîrîna wan ber bi ezmanan ve çû...

BEŞA 9

1. Û wê hingê Mîxaîl, Uriel, Rafael, û Cebraîl ji ezmanan nihêrîn û dîtin ku gelek xwîn li ser erdê tê rijandin û hemû bêqanûnî li ser erdê tê kirin.
2. Û wan ji hev re got: ‘Erdê bê niştecih dengê qîrîna wan heta deriyên ezmanan diqîre.
3. Û niha ji we re, ey pîrozên ezmanan, giyanên mirovan dozê vedikin û dibêjin: "Doza me bînin ber Xwedayê Herî Bilind."
4. Û wan ji Xudanê herheyî re got: ‘Ya Xudanê xudanan, Xwedayê xwedayan, Padîşahê padîşahan û Xwedayê herheyî, textê rûmeta te ji bo hemû nifşên herheyî radiweste, û navê te pîroz û bi rûmet û pîroz ji bo hemû nifşan!
5. Te her tişt çêkiriye, û tu li ser her tiştî desthilatdar î: û her tişt li ber çavên te tazî û eşkere ye, û tu her tiştî dibînî, û tiştek nikare xwe ji Te veşêre.
6. Tu dibînî Ezazêl çi kiriye, yê ku hemû neheqî li ser erdê fêr kiriye û razên herheyî yên ku li ezmanan parastî bûn û mirovan hewl didan ku fêr bibin eşkere kiriye:
7. Û Semcazî, ku Te desthilatdarî daye wî ku li ser hevkarên xwe hukum bike.
8. Û ew çûne cem keçên mirovan ên li ser erdê û bi jinan re razane û xwe qirêj kirine û her cûre guneh ji wan re eşkere kirine.
9. Û jinan dev û ducanî anîne dinyayê, û ji ber vê yekê tevahiya erd bi xwîn û neheqiyê tijî bûye.
10. Û niha, va ye, giyanên kesên ku mirine digirîn û li ber deriyên bihuştê cil û bergên xwe çêdikin, û şînên wan bilind bûne: û ji ber kiryarên bêqanûnî yên ku li ser erdê têne kirin, nikarin rawestin.
11. Û tu her tiştî berî ku ew çêbibin dizanî, û tu van tiştan dibînî û tu wan tehemûl dikî, û tu ji me re nabêjî ka em ê di derbarê van de çi bi wan bikin.'

BEŞA 10

1. Hingê Yê Herî Bilind, Pîroz û Mezin got û Uriel şand ba kurê Lamex û jê re got:
2. Here ba Nûh û bi navê min jê re bêje "Xwe veşêre!" û dawiya ku nêzîk dibe ji wî re eşkere bike: ku tevahiya erdê wê were hilweşandin, û tofanek li ser tevahiya erdê wê were û her tiştê li ser wê wêran bike.
3. Û niha jê re ferman bide ku bireve û tovê wî ji bo hemû nifşên cîhanê were parastin.'
4. Û Xudan dîsa ji Rafael re got: 'Dest û lingên Azazêl girêde û bavêje tariyê: û li çolê, ku li Dûdaêl e, qulikek çêke û bavêje nav wê.'
5. Û kevirên xav û tûj li ser wî deynin û wî bi tariyê veşêrin û bila ew her û her li wir bimîne û rûyê wî veşêrin da ku ew ronahî nebîne.
6. Û di roja darizandina mezin de ew ê bê avêtin nav agir. Û erdê ku milyaketan xera kiriye qenc bike, û qencbûna erdê ragihîne, da ku ew karibin nexweşiyê qenc bikin, û da ku hemû zarokên mirovan bi saya hemû tiştên veşartî yên ku Çavdêran eşkere kirine û fêrî kurên xwe kirine, nemirin.
8. Û hemû erd bi saya karên ku Ezazêl fêrî wan kiriye xera bûye: hemû gunehan bavêjin wî.
9. Û Xudan ji Cibrayîl re got: «Li dijî nezan û bêrûmetan û li dijî zarokên zinayê derkeve û zarokên zinayê û zarokên çavdêran ji nav mirovan tune bike û wan derxe derve. Wan li dijî hev bişînin da ku ew di şer de hev tune bikin, çimkî rojên dirêj wê nebin.»
١٠. Û tu daxwazek ku bav û kalên wan ji te bikin, dê ji bav û kalên wan re li ser navê wan neyê qebûlkirin; ji ber ku

ew hêvî dikin ku jiyaneke herheyî bijîn, û her yek ji wan dê pênc sed sal bijî.
11. Û Xudan ji Mîxaîl re got: 'Here, Semcazî û hevalên wî yên ku bi jinan re bûne yek da ku xwe bi wan re di hemû nepakiya wan de qirêj bikin, girêde.'
12. Û gava kurên wan hevdu kuştin û wêrankirina hezkiriyên xwe dîtin, wan heftê nifşan li geliyên erdê bi zexmî girêdin, heta roja darizandin û temambûna wan, heta ku darizandina herheyî û herheyî biqede.
13. Di wan rojan de ew ê ber bi kûrahiya agir ve bên birin: û ber bi ezabê û zindanê ve bên girtin ku ew ê heta hetayê tê de bimînin.
14. Û her kesê ku were mehkûmkirin û tunekirin, ji wê demê û pê ve heta dawiya hemû nifşan dê bi wan ve girêdayî be.
15. Û hemû ruhên bêrûmet û zarokên Çavdêran ji holê rake, ji ber ku wan li mirovan neheqî kiriye.
16. Hemû neheqiyê ji ser rûyê erdê ji holê rake û bila her karê xerab bi dawî bibe: û bila nebata rast û rastiyê xuya bibe: û ew ê bibe bereket; karên rast û rastiyê wê di rastiyê û şahiyê de heta hetayê werin çandin.
17 Û wê demê hemû yên rast wê birevin, û wê bijîn heta ku bi hezaran zarokan bînin dinyayê, û hemû rojên ciwanî û pîrbûna xwe wê bi aştiyê temam bikin.
18 Û wê demê hemû erd wê bi rastdariyê were çandin, û hemû wê bi daran werin çandin û tijî bereket bin.
19. Û hemû darên xweşik wê li ser wê werin çandin, û ew ê rezên tirî li ser wê biçînin: û rezê ku ew li ser wê biçînin wê şerab pir bide, û ji bo hemû tovê ku li ser wê tê çandin, her pîvanek wê hezar berek bide, û her pîvanek zeytûnan wê deh şûşeyên rûn bide.
20. Û erdê ji hemû zilm û neheqiyê, ji hemû guneh û ji hemû bêxwedayiyê paqij bike: û hemû qirêjiyên ku li ser erdê çêdibin ji erdê tune bike.
21. Û hemû zarokên mirovan wê rastdar bibin, û hemû milet wê ji min re secde bikin û pesnê min bidin, û hemû wê ji min re îbadet bikin. Û erd wê ji hemû qirêjî, ji hemû gunehan, ji hemû cezayan û ji hemû îşkenceyan paqij bibe, û ez ê careke din wan ji nifşekî bo nifşekî û heta hetayê neşînim ser wê.

BEŞA 11

1. Û di wan rojan de ezê embarên bereketê yên li ezmanan vekim, da ku wan li ser kar û xebata zarokên mirovan bişînim ser rûyê erdê.
2. Û rastî û aştî wê di hemû rojên cîhanê û di hemû nifşên mirovan de bi hev re bin.

BEŞA 12

1. Berî van tiştan Henox veşartî bû, û tu kesî ji zarokên mirovan nizanibû ew li ku veşartiye, li ku dimîne û çi bi serê wî hatiye.
2. Û çalakiyên wî bi Çavdêran ve girêdayî bûn, û rojên wî bi pîrozan re bûn.
3. Û ez, Henox, Xudanê mezin û Padîşahê serdeman pîroz dikir, û va ye! Çavdêran ji min re Henoxê nivîskar gotin û ji min re gotin:
4. 'Henox, nivîskarê rastdariyê, here, ji Çavdêrên ezmanan re, yên ku ezmanên bilind, cihê pîroz ê herheyî terikandine û xwe bi jinan qirêj kirine û wekî zarokên erdê kirine û ji xwe re jin girtine, ragihîne: "We li ser erdê wêraniyeke mezin kiriye.
5. Û ne aramî û ne jî bexşandina gunehan dê li we hebe: û her çend ew ji zarokên xwe kêfxweş bibin,
6. Ew ê kuştina hezkiriyên xwe bibînin, û li ser wêrankirina zarokên xwe şînê bigirin, û heta hetayê lava bikin, lê hûn ê rehm û aştiyê bi dest nexin."

BEŞA 13

1. Û Henox çû û got: «Ezazêl, tu dê ne aram bî: hukmek giran li ser te derketiye da ku te di zincîran de bigirî.
2. Û ji ber neheqiya ku te hîn kiriye û ji ber hemû kirinên bêxwedêtî û neheqî û gunehê ku te nîşanî mirovan daye, tehemûl û daxwazek ji te re nayê qebûlkirin.'
3. Paşê ez çûm û bi hemûyan re bi hev re axivîm, û ew hemû tirsiyan, û tirs û lerizîn ew girtin.
4. Û wan ji min lava kir ku ez ji bo wan daxwaznameyekê binivîsim da ku ew lêborînê bibînin, û daxwaza wan li ber Xudanê ezmanan bixwînim.
5. Ji wê demê û pê ve, ji ber şerma gunehên xwe yên ku ew ji bo wan hatibûn mehkûmkirin, ew ne dikarîn bi Wî re biaxivin û ne jî çavên xwe ber bi ezmanan ve hildin.
6. Piştre min daxwaznameya wan û duayên wan ên derbarê ruh û kirinên wan de bi ferdî û derbarê daxwazên wan ên ku bexşandin û rojên dirêj ji wan re lazim in, nivîsand.
7. Ez çûm û li ber avên Dan, li welatê Dan, li başûrê rojavayê Hermonê rûniştim. Min daxwaznameya wan xwend heta ku ez di xew de mam.
8. Û aha xewnek ji min re hat, û xeyal li ser min ketin, û min xeyalên cezakirinê dîtin, û dengek ji min xwest ku ez wê ji kurên ezmanan re bêjim û wan şermezar bikim.
9. Û gava ez şiyar bûm, ez hatim ba wan, û ew hemî li 'Abelsjâîlê, ku di navbera Lubnanê û Senêsêr de ye, bi rûyên nixumandî, li hev civiyabûn û digirîn.
10. Û min hemû dîtinên ku min di xew de dîtibûn ji wan re vegot, û min dest bi gotina gotinên rastdariyê kir û Çavdêrên ezmanî şermezar kir.

BEŞA 14

1. Pirtûka gotinên rastdariyê, û şermezarkirina Çavdêrên herheyî li gorî fermana Xwedayê Mezin di wê dîtinê de.
2. Min di xewna xwe de dît ku ez ê niha bi zimanekî ji goşt û bi bêhna devê xwe çi bibêjim: ku Xwedayê Mezin daye mirovan da ku pê re biaxivin û bi dil fêm bikin.
3. Çawa ku Wî afirandiye û hêza têgihîştina peyva şehrezayiyê daye mirovan, min jî afirandiye û hêza şermezarkirina Çavdêran, zarokên ezmanan, daye min.
4. Min daxwaza te nivîsand, û di dîtina min de wisa xuya bû ku daxwaza te di hemû rojên bêdawîyê de ji te re nayê qebûlkirin, û ku hukm li ser te hatiye dayîn: belê daxwaza te ji te re nayê qebûlkirin.
5. Û ji niha û pê ve tu heta hetayê hilnakişî ezmanan, û di zincîrên erdê de ferman derketiye ku te ji bo hemû rojên cîhanê girêbide.
6. Û ku hûn berê wêrankirina kurên xwe yên delal dîtibin û hûn ê ji wan kêfê negirin, lê ew ê bi şûr li ber we bikevin.

7. Daxwaza te ya li ser navê wan nayê qebûlkirin, ne jî ya te bi tena serê xwe: her çend tu bigirî û dua bikî û hemû gotinên ku di nivîsara ku min nivîsandiye de hene bibêjî.
8. Û ev dîtin bi vî awayî ji min re hat nîşandan: Va ye, di dîtinê de ewr gazî min kirin û mijê gazî min kir, û gera stêrkan û birûskan min lez kir û lez da min, û bayên di dîtinê de ez firandim û ez hildam jor, û ez birin ezmanan.
9. Û ez çûm hundir heta ku ez nêzîkî dîwarekî bûm ku ji krîstalan hatibû çêkirin û bi zimanên agir dorpêçkirî bû: û ew dest pê kir ku min bitirsîne.
10. Û ez çûm nav zimanên agir û nêzîkî xaniyekî mezin bûm ku ji krîstalan hatibû çêkirin: û dîwarên xanî mîna erdê teselîkirî yê ji krîstalan hatibûn çêkirin bûn, û bingeha wê ji krîstal bû.
11. Banê wê wek rêya stêrk û birûskan bû, û di navbera wan de kerûbên agirîn hebûn, û ezmanê wan wek avê zelal bû.
12. Agirekî gurr li dora dîwaran bû û deriyên wê bi agir dişewitîn.
13. Û ez ketim nav wê malê, û ew germ wek agir û sar wek qeşayê bû: tu kêfên jiyanê tê de tunebûn: tirs min girtibû û lerizîn min girtibû.
14. Û gava ez lerizîm û lerizîm, ez li ser rûyê xwe ketim.
15. Û min dîtiniyek dît, Û va ye, xaniyek din hebû, ji ya berê mezintir, û tevahiya derî li ber min vekirî bû, û ew ji agirê agir hatibû çêkirin.
16. Û di her warî de ewqas bi şahîtî, mezinahî û firehiya wê serdest bû ku ez nikarim şahîtî û firehiya wê ji we re vebêjim.
17. Û qata wê ji agir bû, û li jorê wê birûsk û rêça stêrkan hebûn, û banê wê jî ji agirê pêt bû.
18. Û min nihêrî û li wir textekî bilind dît: xuyabûna wî wek krîstal bû, û tekerên wî wek roja geş, û dîtina kerûbiyan hebû.
19. Û ji binê text çemên agirê gur derdiketin, da ku ez nekarim li wan binêrim.
20. Û Rûmeta Mezin li ser rûniştibû, û cilên Wî ji rojê geştir dibiriqîn û ji her berfê spîtir bûn.
21. Ji ber mezinahî û rûmetê, tu milyaket nikaribûn bikevin hundir û rûyê Wî bibînin û tu beden jî nikaribûn Wî bibînin.
22. Agirê gur li dora wî bû, û agirekî mezin li ber wî rawestiya bû, û kes li dora wî nikaribû nêzîkî wî bibe: deh hezar caran deh hezar li ber wî rawestiyan, lê ew ne hewceyî şîretkar bû.
23. Û yên herî pîroz ên ku nêzîkî Wî bûn, bi şev derneketin û jê dûr neketin.
24. Heta wê demê ez li ser rûyê xwe xwar bûm û dilerizîm: Xudan bi devê xwe gazî min kir û ji min re got: 'Were vir, Henox, û guh bide gotina min.'
25. Û yek ji pîrozan hat ba min û ez şiyar kirim, û ew min rakir û nêzîkî derî kir: û min rûyê xwe ber bi jêr ve xwar kir.

BEŞA 15

1. Û wî bersiv da û ji min re got, û min dengê wî bihîst: «Netirse, Henox, ey mirovê rastdar û nivîskarê rastdariyê! Nêzîkî vir be û guh bide dengê min.»
2. Û here, ji Çavdêrên ezmanan re, yên ku te ji bo wan şefaet kirine, bibêje: "Divê hûn ji bo mirovan şefaet bikin, ne ji bo mirovan ji bo xwe."
3. Çima we ezmanê bilind, pîroz û herheyî terikand û bi jinan re razan, û xwe bi keçên mirovan re qirêj kirin û ji xwe re jin girtin, û mîna zarokên erdê kirin, û mîna kurên xwe dev û duwan anîn dinyayê?
4. Û her çend hûn pîroz û ruhanî bûn û jiyana herheyî dijiyan jî, we xwe bi xwîna jinan qirêj kir û bi xwîna goşt zarok anîn dinyayê û wek zarokên mirovan, mîna yên ku dimirin û winda dibin, we xwesteka goşt û xwînê kir.
5. Ji ber vê yekê, min jin jî dane wan, da ku ew wan ducanî bikin û ji wan zarokan bînin dinyayê, da ku li ser rûyê erdê tiştek ji wan re kêm nebe.
6. Lê hûn berê ruhanî bûn, jiyana herheyî dijiyan û ji bo hemû nifşên cîhanê nemir bûn.
7. Ji ber vê yekê min ji we re jin nedane, çimkî yên ruhanî yên ezmanan li ezmanan dimînin.
8. Û niha, dêvên ku ji giyan û goşt hatine afirandin, li ser erdê dê wekî giyanên xerab werin binavkirin, û li ser erdê dê cihê wan ê rûniştinê hebe.
9. Ruhên xerab ji laşên wan derketine; ji ber ku ew ji mirovan çêdibin, û ji Çavdêrên pîroz destpêk û eslê wan ê pêşîn e; ew ê li ser erdê ruhên xerab bin, û ew ê wekî ruhên xerab werin binavkirin.
10. Ruhên ezmanan wê li ezmanan bimînin, lê ruhên erdê yên ku li ser erdê ji dayik bûne, wê li ser erdê bimînin.
11. Û giyanên gewran li ser erdê êş dikişînin, zorê didin, wêran dikin, êrîş dikin, şer dikin û wêraniyê dikin û tengahiyê çêdikin: ew xwarinê naxwin, lê dîsa jî birçî û tî dibin û sedema sûcan dibin. Û ev giyan wê li dijî zarokên mirovan û li dijî jinan rabin, ji ber ku ew ji wan derketine.

BEŞA 16

1. Ji rojên qirkirin, wêrankirin û mirina gewran, ji giyanên ku ji goştê wan ruh derdikevin, bêyî ku werin darizandin wêran dikin - bi vî awayî ew ê heta roja dawîyê wêran bikin, dadgeha mezin ku tê de serdem wê li ser Çavdêr û bêxwedayan biqede, erê, wê bi tevahî biqede.
2. Û niha derbarê Çavdêrên ku te ji bo wan şefaet kirine û berê li bihuştê bûn de şandine, ji wan re bêje:
3. "Tu li bihuştê bûyî, lê hemû sir hîn ji te re nehatibûn eşkerekirin, û te yên bêqîmet dizanibû, û ev di dilê xwe yê hişk de te ji jinan re eşkere kirine, û bi saya van sirran jin û mêr li ser erdê gelek xerabiyê dikin."
4. Ji wan re bêje: "Hûn bê aştî nînin."

BEŞA 17

1. Û wan ez birin cihekî ku ew kesên li wir wek agirê pêtbûyî bûn, û gava ku ew dixwestin, ew wek mirovan xuya dibûn.
2. Û wan ez birin cihê tariyê û çiyayekî ku serê wî digihîşte ezmanan.
3. Û min cihên ronakbîran û xezîneyên stêrkan û gurrînê û di kûrahiyên herî dûr de dîtin, li wir kevanek û tîrên agirîn û kêrê wan, û şûrek agirîn û hemû birûsk hebûn.
4. Û wan ez birin ba avên zindî û ber bi agirê rojava, ku her avabûna rojê distîne.
5. Û ez gihîştim çemekî ji agir ku agir tê de wek avê diherike û xwe diherike nav deryaya mezin a ber bi rojava ve.

6. Min çemên mezin dîtin û gihîştim çemê mezin û tariya mezin, û çûm cihê ku tu beden lê nameşe.
7. Min çiyayên tariya zivistanê û cihê ku hemû avên kûrahiyê jê diherikin dîtin.
8. Min devê hemû çemên erdê û devê kûrahiyê dît.

BEŞA 18

1. Min xezîneyên hemû bayan dîtin: Min dît ku çawa Wî hemû afirandin û bingehên zexm ên erdê bi wan dabîn kiribû.
2. Û min kevirê bingehîn ê erdê dît: Min çar bayên ku erdê û ezman hildigirin dîtin.
3. Û min dît ku ba çawa qubeyên ezmanan dirêj dikin û di navbera ezman û erdê de cih digirin: ev stûnên ezmanan in.
4. Min bayên ezmanan dîtin ku dizivirin û dora rojê û hemû stêrkan tînin rojava.
5. Min bayên li ser erdê dît ku ewran hildigirtin: Min rêyên milyaketan dîtin. Min li dawiya erdê ezmanên jorîn dît.
6. Û ez çûm û cihekî dît ku bi şev û roj dişewite, li wir heft çiyayên ji kevirên mezin hebûn, sê li rojhilat û sê li başûr.
7. Û yên ber bi rojhilat ve, yek ji kevirên rengîn, yek ji mircanî, yek ji yasînt, û yên ber bi başûr ve jî ji kevirên sor bûn.
8. Lê ya navîn mîna textê Xwedê, ji kevirê alabaster, heta bihuştê dirêj dibû û serê text jî ji safîr bû.
9. Û min agirê gurr dît. Û li pişt van çiyayan herêmek heye, dawiya erdê mezin: li wir ezman temam bûn.
10. Û min kûrahiyek kûr dît, bi stûnên agirê ezmanî, û di nav wan de min dît ku stûnên agir dikevin xwarê, ku bê pîvan ber bi bilindahî û kûrahiyê ve dişibin hev.
11. Û li pişt wê bêbinî min cihek dît ku ne qubeya ezmanan li jor hebû û ne jî erdê bi awayekî saxlem li jêr hebû: ne av li ser hebû û ne jî teyr, lê ew cihek çol û tirsnak bû.
12. Min li wir heft stêrk mîna çiyayên mezin ên şewitî dîtin, û gava min li ser wan pirsî, ji min re got:
١٣. Firîşte got: 'Ev der dawiya erd û ezmanan e: ev der bûye zindanek ji bo stêrkan û artêşa ezmanan.'
14. Û stêrkên ku li ser agir digerijin ew in ku di destpêka hilatina xwe de fermana Xudan binpê kirine, ji ber ku ew di demên diyarkirî de derneketine.
15. Û ew li wan hêrs bû û wan girêda heta ku sûcê wan bi deh hezar salan temam bibe.

BEŞA 19

1. Û Uriel ji min re got: 'Li vir wê milyaketên ku xwe bi jinan ve girê dane, û giyanên wan ên ku gelek şiklên cûda digirin mirovahiyê qirêj dikin û wan dixapînin da ku wekî xwedayan ji cinan re qurban bikin, ew ê li vir bisekinin, heta roja darizandina mezin ku ew ê werin darizandin heta ku ew biqedin.'
2. Û jinên milyaketên ku rê şaş bûne jî wê bibin sîren.'
3. Û ez, Henox, bi tenê dîtinî, dawiya her tiştî dît: û tu kes wê nebîne wekî ku min dîtiye.

BEŞA 20

1. Û ev navên milyaketên pîroz in ku çavdêriyê dikin.
2. Uriel, yek ji milyaketên pîroz, ku li ser cîhanê û li ser Tartarosê ye.
3. Rafael, yek ji milyaketên pîroz, ku li ser giyanên mirovan e.
4. Raguel, yek ji milyaketên pîroz ku tola xwe ji cîhana ronakbîran hiltîne.
5. Mîxaîl, yek ji milyaketên pîroz, ango ewê ku li ser beşa herî baş a mirovahiyê û li ser kaosê hatiye danîn.
6. Seraqêl, yek ji milyaketên pîroz, ku li ser giyanan hatiye danîn, yên ku di giyan de guneh dikin.
7. Cibrayîl, yek ji milyaketên pîroz, ku li ser bihuştê, mar û Kerûbiyan e.
8. Remiel, yek ji milyaketên pîroz, ku Xwedê ew li ser wan ên ku radibin danî.

BEŞA 21

1. Û ez ber bi cihê ku tişt tevlihev bûn ve çûm.
2. Û min li wir tiştekî tirsnak dît: Min ne ezman li jor û ne jî erdekî bi bingehek saxlem dît, lê cihekî tevlihev û tirsnak.
3. Û li wir min heft stêrên ezmanan dît ku wek çiyayên mezin bi hev ve girêdayî bûn û bi agir dişewitin.
4. Hingê min got: 'Ji bo çi gunehê ew hatine girêdan û ji bo çi hatine avêtin vir?'
5. Hingê Uriel, yek ji milyaketên pîroz, ku bi min re bû û serokê wan bû, got: 'Henox, çima tu dipirsî û çima tu bi hewes î ku rastî bibînî?
6. Ev ji stêrkên ezmanan in ku emrê Xudan binpê kirine û heta deh hezar sal, dema ku ji ber gunehên wan pê ve girêdayî ye, li vir girêdayî ne.'
7. Û ji wir ez çûm cihekî din, ku ji yê berê hîn tirsnaktir bû, û min tiştekî tirsnak dît: agirekî mezin li wir dişewitî û dişewitî, û ew cih heta kûrahiyê hatibû perçekirin, tijî stûnên agir ên mezin ên daketî bû: ne mezinahî û ne jî mezinbûna wê min nedikarî bibînim, ne jî min dikarî texmîn bikim.
8. Hingê min got: 'Ev cih çiqas tirsnak û çiqas tirsnak e ku meriv lê binêre!'
9. Hingê Uriel, yek ji milyaketên pîroz ên ku bi min re bû, bersiva min da û ji min re got: 'Henox, çima tu ewqas tirs û xof dikişînî?' Û min bersiv da: 'Ji ber vê cihê tirsnak û ji ber dîmena êşê.'
10. Û wî ji min re got: 'Ev der zindana milyaketan e, û ew ê li vir her û her girtî bin.'

BEŞA 22

1. Û ji wir ez çûm cihekî din, û wî li rojava çiyayekî din ê mezin û bilind û ji kevirên hişk nîşanî min da.
2. Û çar qulên kûr û fireh û pir lûs hebûn. Çiqas nihêrîna wan kûr û tarî ye.
3. Hingê Rafael, yek ji milyaketên pîroz ên ku bi min re bû, bersiv da û ji min re got:
4. 'Ev cihên vala ji bo vê armancê hatine afirandin, da ku giyanên miriyan li wir bicivin, erê da ku hemî giyanên zarokên mirovan li vir bicivin. Û ev cih ji bo wergirtina wan hatine çêkirin heta roja darizandina wan û heta dema diyarkirî heta dema diyarkirî, heta ku darizandina mezin li ser wan were.'
5. Min giyanên zarokên mirovan ên mirî dîtin, û dengê wan gihîşt ezmanan û giliyê wan kirin.

6. Hingê min ji Rafael, milyaketê ku bi min re bû, pirsî û min jê re got: 'Ev giyan - dengê wî derdikeve û giliyê wî dike yê kê ye?'
7. Û wî bersiva min da û got: 'Ev ew giyan e ku ji Habîl derketiye, yê ku birayê wî Qabîl kuştiye, û ew dozê li dijî wî vedike heta ku tovê wî ji rûyê erdê were rakirin û tovê wî ji nav tovê mirovan were tunekirin.'
8. Paşê min li ser wê û li ser hemû valahiyan pirsî: 'Çima yek ji yê din veqetiyaye?'
9. Û wî bersiva min da û ji min re got: «Ev hersê hatine çêkirin da ku ruhên miriyan ji hev werin veqetandin. Û ji bo ruhên rastdaran dabeşkirinek wisa hatiye çêkirin, ku tê de kaniyek avê ya geş heye.»
10. Û ji bo gunehkaran dema ku dimirin û di erdê de tên veşartin û di jiyana wan de hukim li ser wan nayê kirin, ev hatiye çêkirin.
11. Li vir ruhên wan wê di vê êşa mezin de heta roja mezin a darizandin û ceza û îşkenceya kesên ku her û her nifiran dikin, û cezayê ruhên wan, werin veqetandin. Li wir ew ê wan her û her girêbide.
12. Û dabeşkirinek wisa ji bo ruhên wan kesên ku dozê dikin, yên ku di derbarê hilweşîna xwe de eşkere dikin, dema ku ew di rojên gunehkaran de hatin kuştin, hatiye çêkirin.
١٣. Ev ji bo giyanên mirovên ku ne rastdar lê gunehkar bûn, yên ku di gunehê de temam bûn û yên gunehkaran hatiye çêkirin. Ew ê bibin heval: lê giyanên wan di roja qiyametê de nayên kuştin û ew ê ji wir jî neyên vejandin.
14. Hingê min Xudanê rûmetê pîroz kir û got: 'Xudanê min, Xudanê rastdariyê, yê ku her û her hukumdarî dike, pîroz be.'

BEŞA 23

1. Ji wir ez çûm cihekî din li rojavayê dawiya dinyayê.
2. Û min agirekî dişewitî dît ku bê rawestan diherikî, û ne roj û ne jî şev ji rêça xwe rawestiyabû lê bi rêkûpêk diherikî.
3. Û min pirsî û got: 'Ev çi ye ku bêhna xwe nade?'
4. Hingê Raguel, yek ji milyaketên pîroz ên ku bi min re bû, bersiva min da û ji min re got: 'Ev rêça agir a ku te dît, agirê li rojava ye ku hemû ronakbîrên ezmanan dihejîne.'

BEŞA 24

1. Û ji wir ez çûm cihekî din ê dinyayê, û wî rêzeçiyayek ji agir nîşanî min da ku bi şev û roj dişewite.
2. Û ez ji wê derbas bûm û heft çiyayên mezin dîtin ku hemî ji yên din cuda bûn, û kevirên wan bi heybet û xweşik bûn, bi tevahî bi heybet bûn, xwedî xuyangek bi heybet û derveyek xweşik: sê ber bi rojhilat ve, yek li ser yê din hatibû avakirin, û sê ber bi başûr ve, yek li ser yê din, û newalên kûr û asê, ku yek ji wan bi yên din ve nedigihîşt hev.
3. Û çiyayê heftemîn di nav van de bû, û ji wan bilindtir bû, dişibiya kursiyekî textî: û darên bîhnxweş li dora textî dorpêç kiribûn.
4. Û di nav wan de darek hebû ku min qet bêhna wê nebihîstibû, ne yek ji wan hebû û ne jî yên din wek wê hebûn: bêhnek wê ji her bêhnek wêdetir hebû, û pel û kulîlk û darên wê heta hetayê naçilmisin: û fêkiyên wê xweşik in, û fêkiyên wê dişibin xurmeyên xurmê.
5. Hingê min got: 'Ev dar çiqas xweşik û bîhnxweş e, pelên wê xweşik in û kulîlkên wê pir xweş xuya dikin.'
6. Hingê Mîxaîl, yek ji milyaketên pîroz û birûmet ku bi min re bû û rêberê wan bû, bersiv da.

BEŞA 25

1. Û wî ji min re got: «Henox, çima tu ji min li ser bêhna darê dipirsî, û çima tu dixwazî rastiyê bizanî?»
2. Hingê min bersiva wî da û got: 'Ez dixwazim li ser her tiştî bizanim, lê bi taybetî li ser vê darê.'
3. Û wî bersiv da û got: 'Ev çiyayê bilind ê ku te dîtiye, ku lûtkeya wî mîna textê Xwedê ye, textê Wî ye, li wir Xwedayê Mezin, Xudanê Rûmetê, Padîşahê Herheyî, dê rûne, dema ku ew dakeve xwarê da ku bi qencî serdana erdê bike.
4. Û ji bo vê dara bîhnxweş destûr nayê dayîn ku tu mirovek heta roja darizandina mezin dest lê nede, dema ku ew ê tola xwe ji her kesî hilîne û her tiştî heta hetayê biqedîne. Hingê ew ê ji bo rast û pîrozan were dayîn.
5. Fêkiyê wê ji bo xwarina bijartiyan be: ew ê li cihê pîroz, li perestgeha Xudan, Padîşahê Herheyî, were çandin.
6 Hingê ew ê bi şahî û kêfxweşiyê şa bibin, Û ew ê bikevin cihê pîroz; Û bîhna wê wê di hestiyên wan de be, Û ew ê li ser erdê jiyanek dirêj bijîn, mîna ku bav û kalên we jiyane: Û di rojên wan de tu êş û jan û êş û azar û felaket dê li wan negire.
7. Hingê min Xwedayê Rûmetê, Padîşahê Herheyî, ku tiştên weha ji bo rastan amade kiriye û ew afirandine û soz daye ku bide wan, pîroz kir.

BEŞA 26

1. Û ez ji wir çûm nav erdê, û min cihekî pîroz dît ku tê de dar hebûn ku şaxên wan mîna darekî perçekirî û şîn dibûn.
2. Û li wir min çiyayekî pîroz dît, û di bin çiyayê rojhilat de çem hebû û ber bi başûr ve diherikî.
3. Û min li rojhilat çiyayekî din dît ku ji vê bilindtir bû, û di navbera wan de newalek kûr û teng hebû: di bin çiyê de jî çemek diherikî.
4. Û li rojavayê wê çiyayekî din hebû, ji yê berê nizmtir û bilindahiyek piçûk, û newalek kûr û hişk di navbera wan de hebû: û newalek din a kûr û hişk li dawiya her sê çiyayan bû.
5. Hemû newal kûr û teng bûn, ji kevirên hişk pêk dihatin û dar li ser wan nehatibûn çandin.
6. Û ez ji keviran matmayî mam, û ez ji newalê matmayî mam, erê, ez pir matmayî mam.

BEŞA 27

1. Hingê min got: 'Ev axa pîroz, ku bi tevahî bi daran tijî ye, û ev geliyê lanetkirî di navbera wan de çi ye?'
2. Hingê Uriel, yek ji milyaketên pîroz ên ku bi min re bû, bersiv da û got: 'Ev geliyê lanetkirî ji bo wan e ku her û her lanetkirî ne: Li vir hemû lanetkirîyên ku bi lêvên xwe li dijî Xudan gotinên nebaş dibêjin û li ser rûmeta Wî tiştên dijwar dibêjin, dê werin kom kirin. Li vir ew ê werin kom kirin, û li vir dê cihê darizandina wan be.

3. Di rojên dawî de wê li ser wan dîmena darizandina dadperwer li ber çavên rastdaran heta hetayê hebe: li vir dê dilovan Xudanê rûmetê, Padîşahê Herheyî, pîroz bikin.
4. Di rojên darizandinê de li ser yên berê, ew ê ji bo dilovaniya ku wî li gorî wê para wan daye wan, pesnê Wî bidin.
5. Hingê min Xudanê Rûmetê pîroz kir û rûmeta Wî nîşan da û bi rûmet pesnê Wî da.

BEŞA 28

1. Û ji wir ez ber bi rojhilat ve çûm, di nav rêzeçiyayên çolê de, û min çol û çol dît û ew tenê bû, tijî dar û nebatan bû.
2. Û av ji jor ve herikî.
3. Mîna çemeke avê ya zêde ku ber bi bakur-rojava ve diherikî, ew dibû sedema ku ewr û şilbûn ji her alî ve bilind bibin.

BEŞA 29

1. Û ji wir ez çûm cihekî din ê çolê û nêzîkî rojhilatê vê rêzeçiyayê bûm.
2. Û li wir min darên bîhnxweş dîtin ku bîhna bixûr û mihrê difirandin, û dar jî dişibin dara behîvê.

BEŞA 30

1. Û ji van wêdetir, ez dûr ber bi rojhilat ve çûm, û min cihekî din dît, geliyek tijî av.
2. Û tê de darek hebû, rengê darên bîhnxweş wek mastîkê.
3. Û li kêlekên wan geliyan min darçîna bîhnxweş dît. Û ji van dûrtir ez ber bi rojhilat ve çûm.

BEŞA 31

1. Û min çiyayên din dîtin, û di nav wan de daristanên daran hebûn, û ji wan nektar diherikî, ku navê wê sarara û galbanum e.
2. Û li pişt van çiyayan min çiyayekî din li rojhilatê dawiya dinyayê dît, li ser wê darên alo hebûn, û hemû dar tijî staktê bûn, mîna darên behîvê.
3. Û gava mirov ew dişewitand, bêhna wê ji her bêhneke xweştir dihat.

BEŞA 32

1. Û piştî van bêhnên xweş, gava min li ser çiyayan ber bi bakur ve nihêrî, min heft çiya dîtin ku tijî darên nardê yên bijare û bîhnxweş û darçîn û îsotê bûn.
2. Û ji wir ez ji lûtkeyên van hemû çiyayan derbas bûm, dûr ber bi rojhilatê erdê ve, û ji ser deryaya Erîtreyê derbas bûm û dûr jê çûm, û ji ser milyaket Zotîêl derbas bûm.
3. Û ez hatim Baxçeyê Rastdariyê, û li pişt wan daran gelek darên mezin ên ku li wir şîn dibûn û bîhnxweş bûn, mezin, pir xweşik û bi heybet, û dara şehrezayiyê dît ku ew jê dixwin û şehrezayiyek mezin dizanin.
4. Ew dar bilind e mîna firê, û pelên wê mîna yên dara Karobê ne: û fêkiyên wê mîna komên rezê ne, pir xweşik in: û bêhna darê dûr diçe.
5. Hingê min got: 'Çiqas xweşik e dar, û çiqas xweşik e xuyabûna wê!'
6. Hingê milyaketê pîroz Rafael, yê ku bi min re bû, bersiva min da û got: 'Ev dara şehrezayiyê ye, ku bavê te yê pîr û diya te ya pîr, yên ku beriya te bûn, jê xwarine, û wan şehrezayî fêr bûne û çavên wan vebûn, û wan zanî ku ew tazî ne û ew ji baxçe hatin derxistin.'

BEŞA 33

1. Û ji wir ez çûm dawiya dinyayê û li wir heywanên mezin dîtin, û her yek ji yên din cuda bû; û min çûk jî dîtin ku di xuyang, bedewî û deng de cuda bûn, yek ji yên din cuda bû.
2. Û li rojhilatê wan heywanan min dawiya erdê dît ku ezman li ser wê ye, û deriyên ezman vekirî ne.
3. Û min dît ku stêrkên ezman çawa derdikevin, û min deriyên ku ew jê derdikevin jimartin, û hemû derketinên wan, yên her stêrkek bi serê xwe, li gorî hejmar û navên wan, rê û cihên wan, û dem û mehên wan nivîsandin, wekî ku Uriel milyaketê pîroz ê ku bi min re bû nîşanî min da.
4. Wî her tişt nîşanî min dan û ji min re nivîsandin: navên wan, qanûnên wan û komeleyên wan jî ji min re nivîsandin.

BEŞA 34

1. Û ji wir ez ber bi bakur ve çûm heta dawiya dinyayê, û li wir min li dawiya hemû dinyayê alavek mezin û bi heybet dît.
2. Û li vir min sê deriyên bihuştê li ezmanan vekirin dîtin: ji her yek ji wan bayên bakur derbas dibin: dema ku ew lê didin serma, teyrok, qeşa, berf, şil û baran heye.
3. Û ji dergehekê ve ew ji bo başiyê difirin: lê gava ew ji du dergehên din re difirin, ew bi zor û zehmetî li ser erdê ye, û ew bi zorê difirin.

BEŞA 35

1. Û ji wir ez ber bi rojava ve çûm heta dawiya dinyayê, û li wir sê deriyên ezmanan vekirî dîtin mîna yên ku min li rojhilat dîtibûn, bi heman hejmar dergeh û bi heman hejmar derketin.

BEŞA 36

1. Û ji wir ez ber bi başûr ve çûm heta dawiya dinyayê, û li wir sê deriyên vekirî yên ezmanan dîtin: û ji wir şeh, baran û ba tên.
2. Û ji wir ez ber bi rojhilat ve çûm heta dawiya ezmanan, û li vir sê deriyên rojhilatê ezmanan vekirî û deriyên piçûk li jor wan dîtin.
3. Stêrên ezmanan ji her yek ji van deriyên biçûk derbas dibin û li ser rêya ku ji wan re hatiye nîşandan ber bi rojava ve diçin.
4. Û her ku min didît, min her tim Xudanê Rûmetê pîroz dikir, û min berdewam dikir ku Xudanê Rûmetê pîroz bikim ku kerametên mezin û bi heybet kiriye, da ku mezinbûna karê Wî nîşanî milyaket û ruh û mirovan bide, da ku ew karê Wî û hemû afirandinên Wî pesnê wî bidin: da ku ew karê hêza Wî bibînin û karê mezin ê destên Wî pesnê wî bidin û Wî her û her pîroz bikin.

BEŞA 37

1. Dîtina duyem ku wî dît, dîtina şehrezayiyê - ku Henox kurê Yared, kurê Mahalalel, kurê Qayînan, kurê Enoş, kurê Sêt, kurê Adem dît.
2. Û ev destpêka gotinên şehrezayiyê ye ku min dengê xwe bilind kir da ku ji yên ku li ser rûyê erdê dijîn re bêjim û bêjim: Ey mirovên kevin, guhdarî bikin û ey yên ku piştî wî tên, gotinên Pîroz bibînin ku ez ê li ber Xudanê Ruhan bêjim.
3. Çêtir e ku em wan tenê ji mirovên kevin re ragihînin, lê heta ji yên ku piştî wê tên jî em ê destpêka şehrezayiyê veneşêrin.
4. Heta roja îro, Xudanê Ruhan tu carî şehrezayîyek wisa nedaye min ku li gorî têgihîştina xwe, li gorî razîbûna Xudanê Ruhan, yê ku jiyana herheyî bi destê wî daye min, wergirtiye.
5. Niha sê mesel ji min re hatin gotin, û min dengê xwe bilind kir û ew ji yên ku li ser rûyê erdê dijîn re vegotin.

BEŞA 38

1. Mesela Yekem. Dema ku civata rastan xuya bibe, û gunehkar ji ber gunehên xwe werin darizandin, û ji rûyê erdê werin avêtin:
2. Û gava Yê Rast li ber çavên rastan xuya bibe, ku karên wî yên bijartî li ser Xudanê Ruhan ve girêdayî ne, û ronahî ji bo rast û bijartiyên ku li ser erdê dijîn xuya bibe, wê demê mala gunehkaran dê li ku be, û cihê rihetbûna wan ên ku Xudanê Ruhan înkar kirine dê li ku be? Ji bo wan çêtir bûya ku ew nehatibana dinyayê.
3. Dema ku sirên rastan bên eşkerekirin û gunehkar bên darizandin, û bêxwedan ji ber rast û bijartiyan bên derxistin,
4. Ji wê demê û pê ve, ewên ku xwediyê erdê ne, êdî bihêz û bilind nabin: Û ew ê nikaribin rûyê pîrozan bibînin, Çimkî Xudanê Ruhan ronahiya xwe li ser rûyê pîroz, rast û bijartiyan ronî kiriye.
5. Hingê padîşah û yên bihêz wê helak bibin û bikevin destên rast û pîrozan.
6. Û ji wê demê û pê ve tu kes ji bo xwe ji Xudanê Ruhan rehmê nexwaze, ji ber ku jiyana wan bi dawî bûye.

BEŞA 39

1. Û di wan rojan de wê bibe ku zarokên bijartî û pîroz wê ji ezmanên bilind dakevin û nifşa wan wê bi zarokên mirovan re bibe yek.
2. Û di wan rojan de Henox pirtûkên xîretê û hêrsê, û pirtûkên nerehetî û derxistinê wergirt. Û Xudanê Ruhan dibêje, rehm li wan nayê kirin.
3. Û di wan rojan de bahozê ez ji erdê bir û li dawiya ezmanan danî.
4. Û li wir min dîtiniyek din dît, cihên rûniştinê yên pîrozan û cihên rihetbûnê yên rastan.
5. Li vir çavên min xanîyên wan bi milyaketên wî yên rast re û cihên bêhnvedana wan bi pîrozan re dîtin. Û wan ji bo zarokên mirovan lava û navbeynkarî kirin û dua kirin, û rastdarî wek avê li ber wan herikî, û dilovanî wek şilbûnê li ser erdê: Bi vî awayî di nav wan de her û her e.
6a. Û li wê derê çavên min Yê Hilbijartî yê rast û baweriyê dît,
7a. Û min cihê rûniştina wî di bin baskên Xudanê Ruhan de dît.
6b. Û rastdarî wê di rojên wî de bi ser bikeve, Û rast û bijart wê bêhejmar li ber Wî heta hetayê bin.
7b. Û hemû yên rast û bijartî li ber Wî wê wek roniyên agirîn bihêz bin, Û devê wan wê tijî bereket be, Û lêvên wan navê Xudanê Ruhan bilind dikin, Û rastdarî li ber Wî qet têk naçe, Û rastdarî li ber Wî qet têk naçe.
8. Min xwest li wir bimînim, û giyanê min bêriya wî cihî kir: Û berê para min li wir bû, Çimkî li ber Xudanê giyanan wisa li ser min hatiye destnîşankirin.
9. Di wan rojan de min bi dua û pesndan navê Xudanê Ruhan pesnê xwe da û bilind kir, ji ber ku wî ez li gorî daxwaza Xudanê Ruhan ji bo dua û rûmetê destnîşan kirim.
10. Demek dirêj çavên min li wî cihî nihêrîn, û min ew pîroz kir û pesnê wî da, û got: 'Pîroz be, û bila ew ji destpêkê heta hetayê pîroz be.'
11. Û li ber Wî qet rawestan tune. Ew berî afirandina dinyayê dizane ka çi her û her e û çi wê ji nifşekî heta nifşekî be.
12. Ewên ku razên te pîroz dikin: ew li ber rûmeta te radiwestin û pîroz dikin, pesnê te didin û bilind dikin, û dibêjin: "Pîroz, pîroz, pîroz e Xudanê Ruhan: Ew erdê bi ruhan tijî dike."
13. Û li vir çavên min hemû yên ku nerazibûn dîtin: ew li ber Wî radiwestin û dua dikin û dibêjin: 'Tu pîroz bî, û navê Xudan heta hetayê pîroz be.'
14. Û rûyê min guherî; çimkî min êdî nedikarî bibînim.

BEŞA 40

1. Û piştî wê min bi hezaran hezar û deh hezar caran deh hezar dît, min komeke bêhejmar û bêhejmar dît, ku li ber Xudanê Ruhan rawestiyabûn.
2. Û li çar aliyên Xudanê Ruhan min çar hebûn dîtin, ji yên ku narazên cuda, û min navên wan hîn bûn: ji ber ku milyaketê ku bi min re diçû navên wan ji min re eşkere kirin, û hemû tiştên veşartî nîşanî min dan.
3. Û min dengê wan çar kesan bihîst dema ku ew li ber Xudanê rûmetê pesnê didan.
4. Dengê yekem Xudanê Ruhan heta hetayê pîroz dike.
5. Û dengê duyem ku min bihîst, pîrozbahiyê li Yê Bijartî û yên bijarte yên ku xwe dispêrin Xudanê Ruhan dikir.
6. Û dengê sêyem ku min bihîst ji bo wan ên ku li ser rûyê erdê dijîn û bi navê Xudanê Ruhan dua dikin û navbeynkariyê dikin.
7. Û min dengê çaremîn bihîst ku Şeytan dûr dixe û wan qedexe dike ku werin ber Xudanê Ruhan da ku wan ên ku li ser erdê dijîn sûcdar bikin.
8. Piştî vê yekê min ji milyaketê aştiyê yê ku bi min re çû, yê ku her tiştê veşartî nîşanî min da, pirsî: 'Ev çar hebûnên ku min dîtine û gotinên wan min bihîstine û nivîsandine kî ne?'
9. Û wî ji min re got: «Yê yekem Mîxaîl e, yê dilovan û sebirdar; yê duyem, yê ku li ser hemû nexweşî û hemû birînên zarokên mirovan hatiye danîn, Rafael e; yê sêyem, yê ku li ser hemû hêzan hatiye danîn, Cibrayîl e; û yê çarem, yê ku li ser tobekirina ji bo hêviya wan ên ku jiyana herheyî mîras digirin hatiye danîn, navê wî Fanêwêl e.» Û ev çar milyaketên Xudanê Ruhan û çar dengên ku min di wan rojan de bihîstin in.

BEŞA 41

1. Û piştî wê min hemû razên ezmanan dîtin, û çawa padîşahî hatiye dabeşkirin, û çawa kiryarên mirovan di terazûyê de hatine pîvandin.
2. Û li wir min xanîyên bijartî û xanîyên pîrozan dîtin, û çavên min li wir hemû gunehkarên ku navê Xudanê Ruhan înkar dikin ji wir hatin derxistin û hatin kaşkirin: û ew nekarîn li ber cezayê ku ji Xudanê Ruhan tê bisekinin.
3. Û li wir çavên min sirên birûsk û gurrînê, û sirên bayan dîtin, ka ew çawa ji bo ku li ser erdê bifirin dabeş dibin, û sirên ewr û şilbûnê, û li wir min dît ku ew ji ku derê derdikevin wî cihî û ji ku derê erdê tozî tijî dikin.
4. Û li wir min odeyên girtî dîtin ku ba ji wan cuda dibin, odeya teyrok û bayê, odeya mij û ewran, û ewrê wê ji destpêka cîhanê ve li ser erdê digere.
5. Û min odeyên roj û heyvê dîtin, ji ku derê diçin û dîsa vedigerin, û vegera wan a bi heybet, û çawa yek ji yê din bilindtir e, û gera wan a bi heybet, û çawa ew ji gera xwe dernakevin, û tiştekî li gera xwe zêde nakin û tiştekî jê nagirin, û li gorî sonda ku pê ve girêdayî ne, baweriya xwe bi hev tînin.
6. Û pêşî roj derdikeve û li gorî fermana Xudanê Ruhan rêya xwe digere, û navê Wî heta hetayê bihêz e.
7. Û piştî wê min rêya veşartî û xuya ya heyvê dît, û ew bi şev û roj rêya xwe li wê derê temam dike - yek li ber Xudanê Ruhan li hember yê din disekine. Û ew şikir û pesnê didin û bêhna xwe nadin; Çimkî bêhna wan a şikirdariyê ji bo wan e.
8. Çimkî roj gelek caran ji bo bereket an nifirê diguhere, û rêya heyvê ji bo rastdaran ronahî û ji bo gunehkaran tarî ye bi navê Xudan, Yê ku di navbera ronahî û tariyê de cudahî çêkir, Û ruhê mirovan ji hev veqetand, Û ruhê rastdaran bi navê rastdariya xwe xurt kir.
9. Çimkî tu milyaket rê li ber nagire û tu hêz jî nikare rê li ber bigire; çimkî ew ji bo hemûyan dadwerek datîne û li ber xwe hemûyan dadbar dike.

BEŞA 42

1. Aqilmendî cihek nedît ku lê bimîne; Hingê cihekî rûniştinê li ezmanan jê re hat dayîn.
2. Aqilmendî derket ku di nav mirovan de bijî, Lê cihek nedît: Aqilmendî vegeriya cihê xwe, Û di nav milyaketan de rûnişt.
3. Û neheqî ji odeyên wê derket: Yên ku wê negeriya wê dît, û li cem wan ma, Wek baran li çolê, Û wek şil li ser erdê tî.

BEŞA 43

1. Û min birûskên din û stêrkên ezmanan dîtin, û min dît ku çawa Wî hemûyan bi navên wan gazî kir û wan guh da wî.
2. Û min dît ku ew çawa li gorî rêjeya ronahiya wan di terazûyeke rast de têne pîvandin: Min firehiya meydanên wan û roja xuyabûna wan dît, û çawa zivirîna wan birûskê çêdike: û min zivirîna wan li gorî hejmara milyaketan dît, û çawa ew baweriya xwe bi hev tînin.
3. Û min ji milyaketê ku bi min re diçû û tiştên veşartî nîşanî min da, pirsî: 'Ev çi ne?'
4. Û wî ji min re got: 'Xudanê Ruhan wateya wan a mecazî nîşanî te daye: ev navên pîrozan in ku li ser erdê dijîn û her û her baweriya xwe bi navê Xudanê Ruhan tînin.'

BEŞA 44

Her wiha diyardeyeke din ku min di derbarê birûskan de dît: çawa hin stêrk derdikevin û dibin birûsk û nikarin ji şiklê xwe yê nû veqetin.

BEŞA 45

1. Û ev mesela duyem e derbarê wan kesên ku navê mala pîrozan û Xudanê Ruhan înkar dikin.
2. Û ew hilnakişin ezmanan, Û ew nayên ser erdê: Ev ê bibe qedera gunehkaran, Yên ku navê Xudanê Ruhan înkar kirine, Yên ku bi vî rengî ji bo roja êş û tengahiyê têne parastin.
3. Wê rojê, Yê ku Ez Hilbijartî me, wê li ser textê rûmetê rûne û karên xwe biceribîne û cihên wan ên bêhejmar ji bo rihetbûnê hebin. Û giyanên wan wê di hundirê wan de xurt bibin dema ku ew Yên ku Ez Hilbijartî me û yên ku navê min ê bi rûmet gazî kirine bibînin:
4. Hingê ez ê Hilbijartiyên xwe di nav wan de bi cih bikim. Û ez ê ezmanan biguherînim û wê bikim bereket û ronahiyek herheyî.
5. Û ez ê erdê biguherînim û bikim bereket: Û ez ê bijartiyên xwe li ser wê bi cih bikim: Lê gunehkar û xerabkar wê lingê xwe nexin ser wê.
6. Çimkî min rastên xwe bi aştiyê peyda kirine û têr kirine, Û wan li ber min bicîh kirine. Lê ji bo gunehkaran hukm li ber min e, Da ku ez wan ji rûyê erdê tune bikim.

BEŞA 46

1. Û li wir min Yek dît ku serê wî wek rojên wî bû, û serê wî wek hirî spî bû, û bi wî re mirovekî din hebû ku rûyê wî dişibiya mirovekî, û rûyê wî tijî dilovanî bû, mîna yê milyaketên pîroz.
2. Û min ji milyaketê ku bi min re diçû û hemû tiştên veşartî yên derbarê Kurê Mirov de nîşanî min da, pirsî, ew kî ye, ji ku derê ye, û çima bi Serokê Rojan re çû? Û wî bersiv da û ji min re got: Ev kurê Mirov e ku rastî heye, rastî bi wî re dimîne, û yê ku hemû xezîneyên tiştên veşartî eşkere dike,
3. Ji ber ku Xudanê Ruhan ew hilbijartiye, û para wî li ber Xudanê Ruhan di rastgoyîyê de heta hetayê pêşeng e.
4. Û ev Kurê Mirov ku te dîtiye, wê padîşahan û hêzdaran ji kursiyên wan û yên bihêz ji textên wan rake, Û wê rêçikên bihêzan sist bike û diranên gunehkaran bişkîne.
5. Û ewê padîşahan ji text û padîşahiyên wan deyne xwarê, Ji ber ku ew pesnê wî nadin û pesnê wî nadin, Ne jî bi dilnizmî qebûl dikin ku padîşahî ji ku derê ji wan re hatiye dayîn.
6. Û ewê rûyê bihêzan xwar bike, Û wan bi şermê tijî bike. Û tarîtî wê bibe cihê wan, Û kurm wê bibin nivînên wan, Û ewê hêviya rabûna ji nivînên xwe tune be, Ji ber ku ew navê Xudanê Ruhan bilind nakin.
7. Û ev ew in ku stêrkên ezmanan dadbar dikin, Û destên xwe li dijî Yê Herî Bilind radikin, Û li ser erdê dimeşin û li ser dijîn. Û hemû kirinên wan neheqiyê eşkere dikin, Û

hêza wan li ser dewlemendiya wan e, Û baweriya wan bi xwedayên ku wan bi destên xwe çêkirine ye, Û ew navê Xudanê Ruhan înkar dikin,
8. Û ew malên civînên Wî û dilsozên ku xwe dispêrin navê Xudanê Ruhan zilmê dikin.

BEŞA 47

1. Û di wan rojan de duaya rastan wê bilind bibe û xwîna rastan ji erdê li ber Xudanê Ruhan wê were rijandin.
2. Di wan rojan de pîrozên ku li jor li ezmanan dijîn, wê bi yek dengî bibin yek û lava bikin û dua bikin û pesnê wî bidin, Û navê Xudanê Ruhan spas bikin û pîroz bikin, ji bo xwîna rastan a ku hatiye rijandin, û da ku duaya rastan li ber Xudanê Ruhanan pûç nebe, da ku hukim li ser wan bê kirin, û da ku ew neçar nebin ku her û her cefayê bikişînin.
3. Di wan rojan de min Serokê Rojên dît dema ku ew li ser textê rûmeta xwe rûnişt, û pirtûkên jiyanê li ber wî vebûn: Û hemû artêşa wî ya li ezmanan û şêwirmendên wî li ber wî rawestiyan,
4. Û dilê pîrozan tijî şahî bû; Ji ber ku hejmara rastan hatibû pêşkêş kirin, û duaya rastan hatibû bihîstin, û xwîna rastan li ber Xudanê Ruhan hatibû xwestin.

BEŞA 48

1. Û li wê derê min kaniya rastdariyê dît ku bêdawî bû: Û li dora wê gelek kaniyên şehrezayiyê hebûn; Û hemû yên tî ji wan vedixwarin, û bi şehrezayiyê tijî dibûn, û xanîyên wan bi rast, pîroz û bijartiyan re bûn.
2. Û di wê saetê de Kurê Mirov li ber Xudanê Ruhan û li ber Serdema Rojan hate binavkirin.
3. Belê, berî ku roj û nîşan bên afirandin, berî ku stêrkên ezmanan bên afirandin, navê wî li ber Xudanê Ruhan hat binavkirin.
4. Ewê ji bo rastan bibe çopêk ku xwe pê ve girêbidin û nekevin, Û ewê bibe ronahiya miletan, Û hêviya wan kesên ku dilteng in.
5. Hemû yên ku li ser erdê dijîn wê li ber wî herin ser çokan û perizînê bikin, Û wê Xudanê Ruhan pesnê wî bidin, pîroz bikin û bi stranan pîroz bikin.
6. Û ji ber vê sedemê ew li ber Wî hatiye hilbijartin û veşartin, Berî afirandina cîhanê û heta hetayê.
7. Û şehrezayiya Xudanê Ruhan ew ji pîroz û rastan re eşkere kiriye; Çimkî wî parastiye parastiye, Ji ber ku wan ji vê dinyaya neheqiyê nefret û biçûk dîtine, Û bi navê Xudanê Ruhan ji hemû kar û rêyên wê nefret kirine: Çimkî bi navê wî ew xilas dibin, Û li gorî daxwaza wî jiyana wan wisa bûye.
8. Di van rojan de padîşahên dinyayê wê xemgîn bibin û yên bihêz ên ku ji ber karên destên xwe welatê xwe bi dest dixin wê bibin xwedî, çimkî di roja êş û azarê de ew ê nikaribin xwe xilas bikin.
9. Û ezê wan bidim destê bijartiyên xwe: Wek kayê di agir de, ewê li ber rûyê pîrozan bişewitin. Wek serşokê di nav avê de, ewê li ber rûyê rastdaran binav bibin, Û êdî tu şopa wan nayê dîtin.
10. Û di roja tengahiya wan de li ser erdê aramî wê hebe, Û ew ê li ber wan bikevin û careke din ranebin: Û kes tune ku wan bi destên xwe bigire û rake: Çimkî wan Xudanê Ruhan û Meshkirîyê Wî înkar kirine. Navê Xudanê Ruhan pîroz be.

BEŞA 49

l. Çimkî aqilmendî wek avê tê rijandin, Û rûmet li ber wî heta hetayê winda nabe.
2. Çimkî ew di hemû sirên rastdariyê de bihêz e, û neheqî wê wek siyekê winda bibe, û tu berdewamiyekê tune be; Ji ber ku Yê Bijartî li ber Xudanê Ruhan radiweste, û rûmeta wî her û her e, û hêza wî ji bo hemû nifşan e.
3. Û di wî de ruhê şehrezayiyê, û ruhê ku têgihîştinê dide, û ruhê têgihîştin û hêzê, û ruhê wan ên ku di rastdariyê de razayî ne, dimîne.
4. Û ewê tiştên veşartî dadbar bike, û tu kes nikare li ber wî gotineke derewîn bibêje; Çimkî ew li ber Xudanê Ruhan li gorî daxwaza xwe Hilbijartî ye.

BEŞA 50

1. Û di wan rojan de ji bo pîroz û bijartiyan guhertinek wê çêbibe, Û ronahiya rojan wê li ser wan bimîne, Û rûmet û şeref wê vegerin ser pîrozan,
2. Di roja tengahiyê de ku xerabî li dijî gunehkaran tê berhevkirin. Û yên rast dê bi navê Xudanê Ruhan bi ser bikevin: Û ew ê yên din jî bike şahidê vê yekê da ku ew tobe bikin û dev ji karên destên xwe berdin.
3. Ew ê bi navê Xudanê Ruhan rûmetê nebînin, Lê bi navê Wî ew ê xilas bibin, Û Xudanê Ruhan wê li wan dilovan be, Çimkî dilovaniya Wî mezin e.
4. Û ew di darizandina xwe de jî rastdar e, û di ber rûmeta wî de neheqî jî xwe namîne: Di darizandina wî de yên ku tobe nakin wê li ber wî helak bibin.
5. Û ji niha û pê ve ez ê rehmê li wan nekim, dibêje Xudanê Ruhan.

BEŞA 51

1. Û di wan rojan de erd jî wê tiştê ku jê re hatiye spartin vegerîne, û Şeol jî wê tiştê ku wergirtiye vegerîne, û dojeh wê tiştê ku deyndarê wê ye vegerîne.
2. Û ewê ji nav wan yên rast û pîroz hilbijêre: Çimkî roja xilasbûna wan nêzîk bûye.
3. Û di wan rojan de Yê Bijartî wê li ser textê Min rûne, û devê wî wê hemû sirên şehrezayî û şîretê derxe holê: Çimkî Xudanê Ruhan ew dane wî û ew bi rûmet kiriye.
4. Û di wan rojan de çiya wê wek beranan bilezin, Û gir jî wê wek berxên ku bi şîr têr bûne bilezin, Û rûyê hemû milyaketên li ezmanan wê bi şahî ronî bibin.
5. Çimkî di wan rojan de Yê Bijartî wê rabe, Û erd wê şa bibe, Û yên rast wê li ser wê bijîn, Û yên bijartî wê li ser wê bimeşin.

BEŞA 52

l. Û piştî wan rojan li wî cihê ku min hemû dîtinên tiştên veşartî dîtibûn - ji ber ku ez di bahozê de hatim birin û wan ez ber bi rojava ve birim.
2. Li wir çavên min hemû tiştên veşartî yên ezmanan dîtin ku wê bibin, çiyayekî hesinî, û çiyayekî sifir, û çiyayekî zîv, û çiyayekî zêr, û çiyayekî metalê nerm, û çiyayekî serşokî.

3. Û min ji milyaketê ku bi min re diçû pirsî û got: 'Ev çi tiştên ku min di veşartî de dîtine?'
4. Û wî ji min re got: 'Hemû tiştên ku te dîtine wê ji bo hukumdariya Meshkirîyê wî xizmet bikin, da ku ew li ser erdê bi hêz û bi hêz be.'
5. Û wî milyaketê aştiyê bersiv da û ji min re got: 'Hinekî bisekine, û hemû tiştên veşartî yên ku li dora Xudanê Ruhan dorpêç dikin wê ji te re werin eşkerekirin.'
6. Û ev çiyayên ku çavên te dîtine, çiyayê hesin, û çiyayê sifir, û çiyayê zîv, û çiyayê zêr, û çiyayê metalê nerm, û çiyayê serşokê, Ev hemû wê li ber Hilbijartî wek mûmê bin: li ber agir, û wek ava ku ji jor ve li ser wan çiyayan diherike, û ew ê li ber lingên wî bêhêz bibin.
7. Û di wan rojan de wê bibe ku kes xilas nabe, Ne bi zêr û ne jî bi zîv, Û kes nikare bireve.
8. Û hesin ji bo şer tune be, Û kes zirxê xwe pê nagire. Tûnc dê bêkêr be, û qalayî dê bêkêr be û dê bê qedirgirtin, û rêber dê bê xwestin.
9. Û ev hemû tişt wê ji rûyê erdê werin înkarkirin û tunekirin, dema ku Yê Bijartî li ber rûyê Xudanê Ruhan xuya bibe.'

BEŞA 53

1. Li wir çavên min geliyekî kûr bi devê vekirî dîtin, û hemû yên ku li ser erd û derya û giravan dijîn wê diyarî û diyariyan û nîşanên rêzgirtinê ji wî re bînin, lê ew geliyê kûr tijî nabe.
2. Û destên wan kiryarên neqanûnî dikin, û gunehkar hemû yên ku ew bi neheqî zorê li wan dikin dixwin: Lê gunehkar wê li ber rûyê Xudanê Ruhan bên tunekirin, û ew ê ji rûyê erdê Wî bên derxistin, û ew ê her û her tune bibin.
3. Çimkî min hemû milyaketên cezakirinê li wir diman û hemû amûrên Şeytan amade dikirin.
4. Û min ji milyaketê aştiyê yê ku bi min re diçû pirsî: 'Ev amûr ji bo kê amade dikin?'
5. Û wî ji min re got: 'Ew van ji bo padîşah û hêzên vê dinyayê amade dikin, da ku bi vî awayî werin tunekirin.
6. Û piştî vê yekê, Yê Rast û Bijartî wê mala civata xwe eşkere bike: ji niha û pê ve ew êdî bi navê Xudanê Ruhan nayên astengkirin.
7. Û ev çiya li ber rastdariya wî wek erdê rawestin, lê gir wê wek kaniyek avê bin, û yên rast wê ji bindestiya gunehkaran rihet bibin.

BEŞA 54

1. Û min nihêrî û berê xwe da deverek din a erdê, û li wir geliyek kûr dît ku agir pê diket.
2. Û wan padîşah û mirovên bihêz anîn û dest bi avêtina wan nav vê geliyê kûr kirin.
3. Û li wir çavên min dîtin ka wan çawa ev amûrên xwe çêkirin, zincîrên hesinî yên giraniya bêpîvan.
4. Û min ji milyaketê aştiyê yê ku bi min re dihat pirsî: 'Ev zincîr ji bo kê têne amadekirin?'
5. Û wî ji min re got: 'Ev ji bo leşkerên Ezazêl têne amadekirin, da ku ew wan bigirin û bavêjin nav kûrahiya mehkûmiyeta tevahî, û ew ê çeneyên xwe bi kevirên xav veşêrin wekî ku Xudanê Ruhan ferman daye.
6. Û Mîxaîl, Cebraîl, Rafaîl û Fênûêl wê di wê roja mezin de wan bigirin û di wê rojê de wan bavêjin nav firna dişewite, da ku Xudanê Ruhan ji ber neheqiya wan a ku bûne bindestê Şeytan û yên ku li ser rûyê erdê dijîn ji rê derxistine, tola wan hilîne.
7. 'Û di wan rojan de ceza ji Xudanê Ruhan wê were, û ew ê hemû odeyên avê yên li jor ezmanan û kaniyên ku di bin erdê de ne veke.'
8. Û hemû av dê bi avan re bibin yek: tiştê ku li jor ezmanan e nêr e, û ava ku li bin erdê ye mê ye.
9. Û ewê hemû yên ku li ser erdê dijîn û yên ku li bin sînorên ezmanan dijîn, ji holê rakin.
10. Û gava ew neheqiya xwe ya ku li ser erdê kirine nas bikin, hingê ew ê bi wan winda bibin.

BEŞA 55

1. Û piştî wê Serokê Rojan poşman bû û got: 'Min hemû yên ku li ser rûyê erdê dijîn bi pûçîtî tune kirin.'
2. Û bi navê xwe yê mezin sond xwar: 'Ji niha û pê ve ez ê wiha li hemû yên ku li ser erdê dijîn nekim, û ez ê li ezmanan nîşanekê deynim: û ev dê bibe sozek baweriya baş di navbera min û wan de heta hetayê, heta ku ezman li ser erdê be. Û ev li gorî fermana min e.'
3. Dema ku min xwest di roja tengahiyê û êşê de wan bi destê milyaketan bigirim ji ber vê yekê, ez ê ceza û xezeba xwe li ser wan bihêlim, dibêje Xwedê, Xudanê Ruhan.
4. Ey padîşahên bihêz ên ku li ser rûyê erdê dijîn, hûn ê neçar bimînin ku bibînin Hilbijartiyê Min, çawa ew li ser textê rûmetê rûniştiye û bi navê Xudanê Ruhan Azazêl, hemî hevkarên wî û hemî leşkerên wî dadbar dike.

BEŞA 56

1. Û min li wir leşkerê milyaketên cezadanê dît ku diçûn, û di destê wan de qamçî û zincîrên hesin û sifir hebûn.
2. Û min ji milyaketê aştiyê yê ku bi min re diçû pirsî: 'Evên ku belayan digirin diçin ba kê?'
3. Û wî ji min re got: 'Ji bo bijartiyên wan û hezkiriyên wan, da ku ew di nav kûrahiya bêbinî ya geliyê de werin avêtin.
4. Û wê demê ew gelî wê bi bijart û hezkiriyên wan tijî bibe, Û rojên jiyana wan wê bi dawî bibin, Û rojên ku ew ji rê derketine wê ji wê demê û pê ve neyên hesibandin.
5. Û di wan rojan de milyaket wê vegerin, Û xwe ber bi rojhilat ve bavêjin ser Part û Medan: Ew ê padîşahan rakin, da ku ruhê nearamiyê li ser wan were, Û ew ê wan ji textên wan rakin, Da ku ew wek şêran ji şikeftên xwe derkevin, Û wek gurên birçî di nav keriyên xwe de.
6. Û ewê hilkişin û welatê bijartiyên Wî bi lingan bipêçin, Û welatê bijartiyên Wî wê li ber wan bibe qatek û rêyek mezin.
7. Lê bajarê rastên min wê ji bo hespên wan bibe asteng. Û ew ê dest bi şerê di navbera xwe de bikin, Û destê wan ê rastê wê li dijî wan bi hêz be, Û mirov birayê xwe nas nake, Ne kur bavê xwe û ne jî dayika xwe, Heta ku jimara cenazeyan bi qirkirina wan nemîne, Û cezayê wan ne vala be.
8. Di wan rojan de Şeol wê çeneyên xwe veke, Û ew ê tê de bên daqurtandin, Û hilweşîna wan wê bi dawî bibe; Şeol wê gunehkaran li ber çavên bijartiyan bixwe.

BEŞA 57

1. Û piştî vê yekê min komeke din ji erebeyan û mirovên ku siwarî wan dibûn dît, û bi bayên ji rojhilat û ji rojava ber bi başûr ve dihatin.
2. Û dengê erebeyên wan hat bihîstin, û gava ev alozî çêbû, pîrozên ji ezmanan ev yek bihîstin, û stûnên erdê ji cihên xwe hatin guheztin, û dengê wê di rojekê de ji serê ezman heta serê din hat bihîstin.
3. Û hemû wê bikevin erdê û ji Xudanê Ruhan re îbadet bikin. Û ev dawiya Mesela duyem e.

BEŞA 58

1. Û min dest bi gotina mesela sêyem kir li ser yên rast û bijartiyan.
2. Xwezî li we, ey rast û bijartî, Çimkî wê bi rûmet be para we.
3. Û yên rast wê di ronahiya rojê de bin. Û yên bijartî wê di ronahiya jiyana herheyî de bin: Rojên jiyana wan wê bêdawî bin, Û rojên pîrozan bêhejmar.
4. Û ew ê li ronahiyê bigerin û li cem Xudanê Ruhan rastdariyê bibînin: Bi navê Xudanê Herheyî dê aştî ji bo rastdaran hebe.
5. Û piştî vê yekê wê ji pîrozên li ezmanan re bê gotin: Divê ew li sirên rastdariyê, li mîrateya baweriyê bigerin: Çimkî ew wek rojê li ser erdê geş bûye, Û tarîtî derbas bûye.
6. Û ronahiyek wê hebe ku qet bi dawî nabe, Û ew ê heta çend rojan neyên, Çimkî tarîtî wê pêşî were tunekirin, Û ronahî li ber Xudanê Ruhan were sazkirin, Û ronahiya rastdariyê li ber Xudanê Ruhan her û her were sazkirin.

BEŞA 59

1. Di wan rojan de çavên min sirên birûskan, çira û dadbariyên ku ew pêk tînin û ji bo bereket an nifirê, wekî ku Xudanê Ruhan dixwaze, sivik dikin, dîtin.
2. Û li wir min sirên birûskê dîtin, û çawa gava ew li jor li ezmanan deng vedide, dengê wê tê bihîstin, û wî hişt ku ez hukmên ku li ser erdê têne kirin bibînim, çi ji bo rehetî û bereketê bin, çi jî ji bo nifirê li gorî gotina Xudanê Ruhan bin.
3. Û piştî wê hemû razên ronahî û birûskan ji min re hatin nîşandan, û ew ji bo bereket û têrkirinê ronî dibin.

BEŞA 60

1. Di sala pêncsed de, di meha heftemîn de, di roja çardehê mehê de di jiyana Henox de. Di wê mesela de min dît ku çawa lerzînek mezin ezmanê ezmanan hejand, û artêşa Xwedayê Herî Bilind, û milyaket, hezar hezar û deh hezar caran deh hezar, bi lerzînek mezin hejiyan.
2. Û Serokê Rojan li ser textê rûmeta xwe rûnişt, û milyaket û rastdar li dora wî rawestiyan.
3. Lerzeke mezin min girt, û tirsek mezin min girt, û pişta min şikest, û rihên min heliyan, û ez li ser rûyê xwe ketim.
4. Û Mîxaîl milyaketekî din ji nav pîrozan şand û min rakir, û gava wî ez rakirim, ruhê min vegeriya; çimkî min nikarîbû li ber çavên vê artêşê, li ber lerz û lerizîna ezmanan bisekinim. Û Mîxaîl ji min re got: 'Çima tu bi vî rengî aciz dibî? Heta roja dilovaniya Wî ev roj dom kir; û ew li hember yên ku li ser erdê dijîn dilovan û sebirdar bû.'
5. Û gava ew roj, û hêz, û ceza, û hukim bê, ku Xudanê Ruhan ji bo wan ên ku îbadetê qanûna rast nakin, û ji bo wan ên ku hukimê rast înkar dikin, û ji bo wan ên ku navê Wî bi pûç bikar tînin amade kiriye - ew roj ji bo bijartiyan peymanek, lê ji bo gunehkaran lêpirsînek hatiye amadekirin.
6. Dema ku cezayê Xwedayê Ruhan li ser wan bi cih bibe, ew ê bicîh bibe da ku cezayê Xwedayê Ruhan bê feyde neyê û ew ê zarokan bi dayikên wan û zarokan bi bavên wan re bikuje. Piştre, hukim dê li gorî dilovaniya Wî û sebra Wî pêk were.
7. Û di wê rojê de du cinawir ji hev veqetiyan, cinawirekî mê bi navê Leviathan, da ku di kûrahiyên okyanûsê de li ser kaniyên avê rûne.
8. Lê navê nêr Behemoth e, ku bi singa xwe li çoltereke çol a bi navê Dûidâin, li rojhilatê baxçeyê ku bijartî û rast lê dijîn, li wir kalikê min hatiye hilgirtin, yê heftemîn ji Adem, yekem mirovê ku Xudanê Ruhan afirandiye, dijî.
9. Û min ji milyaketê din lava kir ku ew hêza wan cinawiran nîşanî min bide, ka ew çawa di rojekê de ji hev veqetiyan û hatin avêtin, yek di kûrahiyên deryayê de û yê din jî di axa hişk a çolê de.
10. Û wî ji min re got: 'Kurê mirov, tu li vir digerî ku bizanibî çi veşartî ye.'
11. Û milyaketê din ê ku bi min re çû û tiştên veşartî nîşanî min da, ji min re got ku çi li ezmanan li bilindahiyê, li bin erdê di kûrahiyê de, li dawiya ezmanan û li ser bingeha ezmanan pêşîn û paşîn e.
١٢. Û odeyên bayan, û çawa ba têne dabeşkirin, û çawa têne girankirin, û çawa deriyên bayan têne hesibandin, her yek li gorî hêza bayê, û hêza roniyên heyvê, û li gorî hêza ku guncaw e: û dabeşkirina stêrkan li gorî navên wan, û çawa hemî dabeşkirin têne dabeşkirin.
13. Û gurrîn li gorî cihên ku lê dikevin, û hemû dabeşkirinên ku di navbera birûskan de têne çêkirin da ku ew bibiriqin, û artêşa wan da ku ew di cih de guhdariya wan bikin.
14. Ji ber ku gurrîn cihên bêhnvedanê hene ku ji bo wê hatine destnîşankirin dema ku ew li benda dengê xwe ye; û gurrîn û birûsk ji hev nayên veqetandin, û her çend ne yek û ne parçekirî bin jî, ew her du bi riya giyan re bi hev re diçin û ji hev naqetin.
15. Çimkî gava birûsk dibiriqe, gurrîn dengê xwe derdixe û giyan di dema dengdanê de bêdengiyekê ferz dike û di navbera wan de bi wekhevî parve dike; çimkî xezîneya dengdana wan mîna qûmê ye û her yek ji wan dema ku deng dide bi lepikekê tê girtin û bi hêza giyan paşve tê vegerandin û li gorî gelek aliyên erdê ber bi pêş ve tê ajotin.
16. Û giyanê deryayê mêranî û bihêz e, û li gorî hêza xwe ew bi rêgirekî wê paşve dikişîne, û bi heman awayî ew ber bi pêş ve tê ajotin û di nav hemû çiyayên erdê de belav dibe.
17. Û ruhê qeşayê milyaketê wî bi xwe ye, û ruhê teyrokê milyaketê qenc e.
18. Û giyanê berfê ji ber hêza xwe odeyên xwe terk kiriye -- Giyanekî taybet tê de heye, û tiştê ku jê derdikeve mîna dûmanê ye, û navê wê qeşa ye.
19. Û giyanê mijê di odeyên wan de bi wan re ne yek e, lê odeyeke wê ya taybet heye; ji ber ku rêça wî hem di

ronahiyê de û hem jî di tariyê de, û di zivistanê û havînê de bi heybet e, û di odeya wî de milyaketek heye.
20. Û giyanê şilbûnê li dawiya ezmanan dimîne û bi odeyên baranê ve girêdayî ye û rêça wî di zivistan û havînê de ye: û ewrên wê û ewrên mijê bi hev ve girêdayî ne û yek dide yê din.
21. Û gava giyanê baranê ji odeya xwe derdikeve, firîşte tên û odeyê vedikin û derdixin, û gava ew li seranserê erdê belav dibe, ew bi ava li ser erdê re dibe yek. Û gava ew bi ava li ser erdê re dibe yek...
22. Çimkî av ji bo yên ku li ser erdê dijîn e; çimkî ew ji Xwedayê Herî Bilind ê li ezmanan xwarina erdê ne: ji ber vê yekê ji bo baranê pîvanek heye û milyaket wê diparêzin.
23. Û van tiştan min ber bi Baxçeyê Rastan ve dîtin.
24. Û milyaketê aştiyê yê ku bi min re bû ji min re got: 'Ev herdu cinawir, ku li gorî mezinbûna Xwedê hatine amadekirin, wê xwedî bikin...

BEŞA 61

1. Û min di wan rojan de dît ku çiqas têlên dirêj ji wan milyaketan re hatin dayîn, û wan baskên xwe girtin û firîn, û ew ber bi bakur ve çûn.
2. Min ji milyaket pirsî û jê re got: «Çima wan milyaketan ev têl girtin û çûn?» Û wî ji min re got: «Ew çûne ku bipîvin.»
3. Û milyaketê ku bi min re diçû ji min re got: 'Ev ê pîvanên rastan û têlên rastan ji rastan re bînin, da ku ew her û her li ser navê Xudanê Ruhan bisekinin.
4. Hilbijartî wê dest bi jiyana bi bijartiyan re bikin, Û ew pîvan in ku wê ji baweriyê re werin dayîn, Û ku wê rastdariyê xurt bikin.
5. Û ev pîvan dê hemû razên kûrahiya erdê eşkere bikin, Û yên ku ji aliyê çolê ve hatine wêrankirin, Û yên ku ji aliyê heywanan ve hatine xwarin, Û yên ku ji aliyê masiyên deryayê ve hatine xwarin, da ku ew vegerin û xwe bisekinin, di roja Hilbijartî de; Çimkî li ber Xudanê Ruhan tu kes nayê wêrankirin, Û tu kes nikare were wêrankirin.
6. Û hemû yên ku li jor li ezmanan rûdinin ferman û hêz û dengek û ronahîyek mîna agir wergirtin.
7. Û ew bi gotinên xwe yên pêşîn pîroz kirin, Û bi şehrezayiyê pesnê wî dan û pesnê wî dan, Û ew di gotin û ruhê jiyanê de şehreza bûn.
8. Û Xudanê Ruhan Hilbijartî li ser textê rûmetê danî. Û ew ê hemû karên pîrozên li jor li ezmanan dadbar bike, Û kirinên wan wê di teraziyê de bên pîvandin,
9. Û gava ew rûyê xwe bilind bike, da ku rêyên wan ên veşartî li gorî peyva navê Xudanê Ruhan dadbar bike, û rêya wan li gorî rêya dadperweriya Xudanê Ruhan dadbar bike, wê hingê ew ê hemî bi yek dengî biaxivin û pîroz bikin, û navê Xudanê Ruhan pesnê xwe bidin, bilind bikin û pîroz bikin.
10. Û ewê hemû artêşa ezmanan û hemû pîrozên li jor û artêşa Xwedê, Kerûbî, Serafîn û Ofanîn û hemû milyaketên hêzê û hemû milyaketên serweriyan û Yê Hilbijartî û hêzên din ên li ser erdê û li ser avê gazî bike.
11. Wê rojê dê bi yek dengî bilind bikin, û bi ruhê baweriyê, bi ruhê şehrezayiyê, bi ruhê sebirê, bi ruhê dilovaniyê, bi ruhê dadweriyê û aştiyê, û bi ruhê qenciyê pîroz bikin, pesnê xwe bidin û bilind bikin, û hemû dê bi yek dengî bêjin: "Ew pîroz be, û bila navê Xudanê Ruhan heta hetayê pîroz be."
12. Hemû yên ku li jor li ezmanan ranazin wê wî pîroz bikin: Hemû pîrozên ku li ezmanan in wê wî pîroz bikin, û hemû bijarteyên ku di baxçeyê jiyanê de dijîn: Û her giyanek ronahî ku dikare navê te yê pîroz pîroz bike, û bi rûmet bike, û bilind bike, û pîroz bike, û hemû beden wê bê pîvan navê te her û her bilind bike û pîroz bike.
13. Çimkî dilovaniya Xudanê Ruhan mezin e, û ew sebirdar e, û hemû karên wî û hemû tiştên ku wî afirandine, bi navê Xudanê Ruhan ji bo rast û bijartiyan eşkere kiriye.

BEŞA 62

1. Û Xudan bi vî awayî ferman da padîşahan, yên bihêz û yên bilind û yên ku li ser erdê dijîn û got: 'Çavên xwe vekin û qiloçên xwe bilind bikin, eger hûn dikarin Yê Hilbijartî nas bikin.'
2. Û Xudanê Ruhan ew li ser textê rûmeta xwe rûnişt, û ruhê rastdariyê li ser wî rijand, û peyva devê wî hemû gunehkaran dikuje, û hemû neheq ji ber rûyê wî têne tunekirin.
3. Û wê rojê hemû padîşah û yên bihêz, û yên bilind û yên ku erdê diparêzin, rabin, û ew ê bibînin û nas bikin ka ew çawa li ser textê rûmeta xwe rûniştiye, û rastdarî li ber wî tê darizandin, û tu gotinên derew li ber wî nayên gotin.
4. Hingê êş wê li ser wan bê wek ku jinek di zikê dayikê de ye, Û ew êşê di dema zayînê de dikişîne, Dema ku zarok dikeve devê malzarokê, Û ew êşê dikişîne dema zayînê.
5. Û beşek ji wan wê li beşek din binêre, Û ew ê bitirsin, Û rûyê wan wê xemgîn bibe, Û êş wê wan bigire, Gava ew Kurê Mirov li ser textê rûmeta xwe rûniştî bibînin.
6. Û padîşah û hêzdar û hemû yên ku xwediyê erdê ne, wê wî yê ku li ser her tiştî hukum dike, yê ku veşartî bû, pîroz bikin, pesnê wî bidin û bilind bikin.
7. Çimkî Kurê Mirov ji destpêkê ve veşartî bû, Û Yê Herî Bilind ew li ber hêza xwe parast, Û ew ji bijartiyan re eşkere kir.
8. Û civata bijartî û pîrozan wê were çandin, Û hemû bijartî wê di wê rojê de li ber wî rawestin.
9. Û hemû padîşah û yên bihêz û yên bilind û yên ku li ser erdê hukum dikin, wê li ber wî bi rûyê xwe bikevin erdê, û perizîn û hêviya xwe bi wî Kurê Mirov ve girêdin, û jê lava bikin û ji destên wî rehmê bixwazin.
10. Lêbelê, Xwedayê Ruhan wê wan ewqas zext bike, ku ew ê bi lez ji rûyê Wî derkevin, û rûyên wan wê bi şermê tijî bibin, û tarîtî li ser rûyên wan kûrtir bibe.
11. Û ewê wan radestî milyaketan bike da ku cezayê bidin wan, da ku tolhildanê ji wan bike ji ber ku wan zordarî li zarokên Wî û bijarteyên Wî kirine,
12. Û ew ê ji bo rast û bijartiyên Wî bibin temaşe: Ew ê ji bo wan şa bibin, Ji ber ku xezeba Xudanê Ruhan li ser wan e, Û şûrê wî bi xwîna wan serxweş e.
13. Û yên rast û bijartî wê di wê rojê de xilas bibin, Û ew ê ji wê demê û pê ve tu carî rûyê gunehkar û neheqan nebînin.
14. Û Xudanê Ruhan wê li ser wan bimîne, û ewê bi Kurê Mirov re bixwin, û razin û her û her rabin.
15. Û yên rast û bijartî wê ji erdê rabin, Û êdî rûyê wan xemgîn nebe. Û cilên rûmetê li xwe bikin,

16. Û ev cilên jiyanê ji Xudanê Ruhan in: Û cilên we dê kevin nebin, û rûmeta we li ber Xudanê Ruhan dê winda nebe.

BEŞA 63

1. Di wan rojan de, ewên bi hêz û padîşahên ku xwediyê erdê ne, wê ji Wî lava bikin ku ji milyaketên cezayê yên ku ew radestî wan bûne, demek kurt bide wan, da ku ew bikaribin li ber Xudanê Ruhan bikevin erdê û perizînê bikin û gunehên xwe li ber Wî îtîraf bikin.
2. Û ew ê Xudanê Ruhan pîroz bikin û pesnê wî bidin û bêjin: 'Xudanê Ruhan û Xudanê padîşahan pîroz be, û Xudanê hêzdaran û Xudanê dewlemendan, û Xudanê rûmetê û Xudanê şehrezayiyê,
3. Û di her tiştekî veşartî de hêza Te ji nifşekî bo nifşekî geş e, Û rûmeta Te her û her: Hemû razên Te kûr û bêhejmar in, Û rastdariya Te bêhejmar e.
4. Em niha fêr bûne ku em Xudanê padîşahan û yê ku padîşahê hemû padîşahan e, pesnê wî bidin û wî pîroz bikin.
5. Û ew ê bibêjin: 'Xwezî me aramî hebûya ku em pesnê Wî bidin û şikir bikin, û baweriya xwe li ber rûmeta Wî îtîraf bikin!'
6. Û niha em bêhna xwe vedin lê em nabînin: Em bi tundî li pey wê diçin û bi dest naxin: Û ronahî ji ber me winda bûye, Û tarîtî her û her cihê me ye.
7. Çimkî me li ber Wî bawer nekiriye, Ne navê Xudanê Ruhan bilind kiriye, Ne jî Xudanê me bilind kiriye, Lê hêviya me di çîpa padîşahiya me de û di rûmeta me de bû.
8. Û di roja êş û azarên me de ew me rizgar nake, û em ji bo îtîrafkirinê bêhnvedan nabînin, ku Xudanê me di hemî karên xwe de, di darizandin û edaleta xwe de rast e, û darizandinên wî ferqê li mirovan nakin.
9. Û em ji ber kirinên xwe ji ber rûyê Wî diçin, Û hemû gunehên me di rastiyê de têne hesibandin.
10. Niha ew ê ji xwe re bibêjin: 'Canê me tijî qezenca neheq e, lê ev yek nahêle ku em ji nav wê dakevin barê Şeolê.'
11. Û piştî wê rûyên wan wê bi tariyê tijî bibin, Û şermê li ber Kurê Mirov, Û ewê ji ber wî bên avêtin, Û şûr wê li ber rûyê wî di nav wan de bimîne.
12. Xudanê Ruhan wiha got: 'Ev li ber Xudanê Ruhan hukm û hukm e ji bo kesên bi hêz û padîşah û bilind û xwediyên erdê.'

BEŞA 64

1. Û formên din ên ku min li wê derê veşartî dîtin.
2. Min dengê milyaket bihîst ku digot: 'Ev ew milyaket in ku daketin erdê û tiştên veşartî ji zarokên mirovan re eşkere kirin û zarokên mirovan xapandin ku guneh bikin.'

BEŞA 65

1. Û di wan rojan de Nûh dît ku erd çûye ser çolê û hilweşîna wê nêzîk e.
2. Û ew ji wir rabû û çû dawiya dinyayê, û bi dengekî bilind gazî bapîrê xwe Henox kir: û Nûh sê caran bi dengekî tal got: Guh bidin min, guh bidin min, guh bidin min.'
3. Û min jê re got: 'Ji min re bêje ka çi li ser erdê dibare ku erd di rewşeke wiha xirab de ye û diheje, da ku ez jî pê re nemirim?'
4. Û wê demê li ser erdê lerzînek mezin çêbû û dengek ji ezman hat bihîstin û ez li ser rûyê xwe ketim.
5. Û kalikê min Henox hat û li kêleka min rawesta û ji min re got: «Çima te bi qîrîn û girîna xwe gazî min kir?»
6. Û ji ber Xudan fermanek derketiye derbarê yên ku li ser erdê dijîn ku hilweşîna wan qediya ye ji ber ku wan hemû sirên milyaketan, hemû tundûtûjiya Şeytanan, û hemû hêzên wan - yên herî veşartî - û hemû hêza kesên ku sêrbaziyê dikin, û hêza sêrbaziyê, û hêza kesên ku ji bo tevahiya erdê peykerên helandî çêdikin, fêr bûne:
7. Û çawa zîv ji toza erdê tê çêkirin, û çawa metalê nerm ji erdê çêdibe.
8. Çimkî sifir û qalayî ji axê ne wekî yên pêşîn tên hilberandin: ew kaniyek e ku wan derdixe, û milyaketek tê de radiweste, û ew milyaket pêşeng e.'
9. Û piştî wê, kalikê min Henox destê min girt û ez rakirim jor û ji min re got: 'Here, çimkî min ji Xudanê Ruhan xwestiye ku li ser vê tevliheviya li ser erdê biaxive.'
10. Û wî ji min re got: "Ji ber neheqiya wan, hukmê wan hatiye destnîşankirin û ez ê heta hetayê paşguh nekim. Ji ber sêrbaziyên ku wan lêkolîn kirine û fêr bûne, erd û yên ku li ser dijîn wê werin wêrankirin."
11. Û ev - ew ji bo her û her cihê tobekirinê nînin, ji ber ku wan tiştê veşartî nîşanî wan daye, û ew lanetkirî ne: lê belê, kurê min, Xudanê Ruhan dizane ku tu paqij î û ji vê şermezariya li ser sirran bê sûc î.
12. Û wî navê te di nav pîrozan de destnîşan kiriye, Û wê te di nav yên ku li ser rûyê erdê dijîn de biparêze, Û nifşê te yê rast hem ji bo padîşahiyê û hem jî ji bo rûmetên mezin destnîşan kiriye, Û ji nifşê te wê kaniyek bêhejmar a rast û pîrozan derkeve heta hetayê.

BEŞA 66

1. Û piştî wê wî milyaketên cezakirinê nîşanî min dan ku amade ne ku werin û hemû hêzên avên ku li binê erdê ne berdin da ku li ser hemû yên ku li ser erdê dimînin û dijîn, hukim û wêraniyê bînin.
2. Û Xudanê Ruhan ferman da milyaketên ku diçûn, ku ew avê nexin jor, lê wan bigirin, çimkî ew milyaket li ser hêzên avê bûn.
3. Û ez ji ber Henox çûm.

BEŞA 67

1. Û di wan rojan de peyva Xwedê ji min re hat û ji min re got: «Nûh, para te li ber min derketiye, para bêqusûr, para evîn û rastgoyî.»
2. Niha milyaket avahiyek ji darîn çêdikin, û gava ku ew vî karî temam bikin, ez ê destê xwe deynim ser wê û wê biparêzim, û ji wê tovê jiyanê derdikeve, û guhertinek dê dest pê bike da ku erd bê niştecih nemîne.
3. Ezê tovê te heta hetayê li ber xwe bi cih bikim û yên ku bi te re dijîn belav bikim. Ew ê li ser rûyê erdê bêber nebe, lê ew ê bi navê Xudan li ser erdê pîroz û zêde bibe.
4. Û ew ê wan milyaketan, yên ku neheqî kirine, di wê geliyê şewitî de ku kalikê min Henox berê li rojava di nav

çiyayên zêr û zîv û hesin û metalên nerm û qalayî de nîşanî min dabû, bigire.
5. Û min ew geliyê dît ku tê de lerizînek mezin û lerizînek avê hebû.
6. Û gava ev hemû qewimî, ji wî metalê heliyayî yê agirîn û ji lerizîna wî li wî cihî, bêhna sulfur derket, û ew bi wan avan ve girêdayî bû, û ew geliyê milyaketan ku mirovahiyê ji rê derxistibûn di bin wî axê de dişewitî.
7. Û di geliyên wê re çemên agir diherikin, li wir ev milyaketên ku ewên ku li ser erdê dijîn ji rê derxistine, têne cezakirin.
8. Lê ew av wê di wan rojan de ji bo padîşahan, yên bihêz û yên bilind û yên ku li ser erdê dijîn, ji bo qenckirina laş xizmet bikin, lê ji bo cezakirina ruh; niha ruhê wan tijî şehwet e, da ku ew di laşê xwe de werin cezakirin, ji ber ku wan Xudanê Ruhan înkar kiriye û her roj cezayê xwe dibînin, lê dîsa jî baweriya xwe bi navê Wî naynin.
9. Û bi rêjeya şewitandina laşên wan dijwartir dibe, guhertinek beramber wê di ruhê wan de jî heta hetayê çêbibe; ji ber ku li ber Xudanê Ruhan tu kes peyvek vala nabêje.
10. Çimkî hukim wê li ser wan bê, ji ber ku ew baweriya xwe bi şehweta laşê xwe tînin û Ruhê Xudan înkar dikin.
11. Û ew heman av dê di wan rojan de biguherin; çimkî dema ku ew milyaket di van avan de werin cezakirin, ev kaniyên avê dê germahiya xwe biguherînin, û dema ku milyaket hilkişin jor, ev ava kaniyan dê biguhere û sar bibe.
12. Û min bihîst ku Mîxaîl bersiv da û got: «Ev dîwana ku milyaket pê têne dîwankirin, ji bo padîşah û hêzdarên ku xwediyê erdê ne, şahidiyek e.»
13. Ji ber ku ev avên dadbariyê xizmeta şîfaya laşê padîşahan û şehweta laşê wan dikin; ji ber vê yekê ew ê nebînin û bawer nakin ku ew av dê biguherin û bibin agir ku her û her dişewite.

BEŞA 68

1. Û piştî wê, kalikê min Henox hemû razên di pirtûka Meselayan de ku ji wî re hatibû dayîn, da min û ew ji bo min bi gotinên pirtûka Meselayan li hev anîn.
2. Û di wê rojê de Mîxaîl bersiva Rafael da û got: 'Hêza giyan ji ber dijwarîya darizandina razên, darizandina milyaketan, min dihejîne û dihejîne: kî dikare li darizandina dijwar a ku hatiye bicîhanîn û li ber wê dihelin, tehemûl bike?'
3. Mîxaîl dîsa bersiv da û ji Rafael re got: «Kî ye ew kes ku dilê wî/wê li ser vê yekê nerm nabe û rihên wî/wê ji ber vê gotina hukmê ku ji ber wan kesên ku ew bi vî rengî derxistine, li ser wan hatiye gotin, aciz nabin?»
4. Û gava ku ew li ber Xudanê Ruhan rawestiya, Mîxaîl ji Rafael re wiha got: 'Ez ê para wan di bin çavê Xudan de negirim; ji ber ku Xudanê Ruhan li wan hêrs bûye ji ber ku ew dikin mîna ku ew Xudan bin. Ji ber vê yekê her tiştê veşartî wê her û her bi ser wan de were; ji ber ku ne milyaket û ne jî mirov dê para xwe tê de hebe, lê tenê ew ji bo her û her hukmê xwe wergirtine.'

BEŞA 69

1. Û piştî vê darizandinê ew ê wan bitirsînin û bitirsînin, ji ber ku wan ev yek ji yên ku li ser rûyê erdê dijîn re eşkere kiriye.
2. Û li navên wan milyaketan binêre û ev navên wan in: yê yekem ji wan Samcâzâ ye, yê duyem Artâqîfâ ye, û yê sêyem Armên e, yê çarem Kôkabêl, yê pêncem Tûrâêl, yê şeşem Rûmjâl, yê heftem Dâncâl, yê heştem Nêqâêl, yê nehem Barâqêl, yê dehem Azâzêl, yê yanzdehem Armârôs, yê diwanzdehem Batarjâl, yê sêzdehem Busasêjal, yê çardehem Hanânêl, yê panzdehem Tûrêl, û yê şazdehem Sîmâpêsîêl, yê hevdehem Jetrêl, yê hejdehem Tûmâêl, yê nozdehem Tûrêl, yê bîstem Rumâêl, yê bîst û yekem Azâzêl.
3. Û ev serokên firîşteyan û navên wan in, û serokên wan ên ji sedî, ji pêncî û ji deh in.
4. Navê Jeqônê yekem: ango ewê ku hemû kurên Xwedê ji rê derxist û ew anî ser erdê û bi rêya keçên mirovan ew ji rê derxist.
5. Û navê yê duyem Esbeêl bû: wî şîretên xerab da kurên pîroz ên Xwedê û ew ji rê derxistin, da ku wan laşên xwe bi keçên mirovan re qirêj kirin.
6. Û navê sêyemîn Gâdreêl bû: ew e ku hemû lêdanên mirinê nîşanî zarokên mirovan da, û wî Hewa ji rê derxist, û çekên mirinê nîşanî zarokên mirovan da: mertal û kinc, şûrê şer, û hemû çekên mirinê nîşanî zarokên mirovan da.
7. Û ji wê rojê û heta hetayê ji destê wî ve li dijî yên ku li ser erdê dijîn derketine.
8. Û navê çaremîn Pênêmûe bû: wî tiştên tal û şîrîn fêrî zarokên mirovan kir, û hemû razên şehrezayiya wan fêrî wan kir.
9. Û wî bi rîh û kaxezê nivîsandinê fêrî mirovan kir, û bi vî awayî gelek kesan ji bêdawîtiyê heta bêdawîtiyê û heta roja îro guneh kirin.
10. Çimkî mirov ji bo mebesteke wisa nehatine afirandin, da ku bi qelem û mîrê baweriya xwe ya baş piştrast bikin.
11. Çimkî mirov tam mîna milyaketan hatine afirandin, bi mebesta ku ew paqij û rast bimînin, û mirin, ku her tiştî hildiweşîne, nikarîbû wan bigire, lê bi saya vê zanîna wan ew dimirin, û bi saya vê hêzê ew min dixwe.
12. Û navê pêncemîn Kâsdejâ bû: ev ew e ku hemû lêdanên xerab ên giyan û cinan, û lêdanên embrîyoyê di zikê dayikê de, da ku ew bimire, û lêdanên giyanê, gezên mar, û lêdanên ku di germahiya nîvro de diqewimin nîşanî zarokên mirovan da, kurê mar bi navê Tabââ'et.
13. Û ev karê Kasbeêl e, serokê sondê ku wî nîşanî pîrozan da dema ku ew li jor bi rûmet dijiya, û navê wê Bîqâ ye.
14. Vî milyaketî ji Mîxaîl xwest ku navê veşartî nîşanî wî bide, da ku ew bikaribe di sondê de bibêje, da ku ew kesên ku her tiştê veşartî ji zarokên mirovan re eşkere kirine, li ber wî navî û sondê bilerizin.
15. Û ev hêza vê sondê ye, ji ber ku ew bi hêz û xurt e, û wî ev sond Akâe danî destê Mîxaîl.
16. Û ev razên vê sondê ne... Û ew bi sonda wî xurt in: Û ezman berî afirandina dinyayê daliqandî bû, Û her û her.
17. Û bi rêya wê erd li ser avê hate damezrandin, Û ji kûrahiyên veşartî yên çiyayan avên xweşik derdikevin, Ji afirandina cîhanê heta bêdawîtiyê.

18. Û bi wê sondê derya hat afirandin, Û wek bingeha wê Wî qûm li dijî dema hêrsa wê danî, Û ew ji afirandina cîhanê heta bêdawîtiyê newêrîbû ji wê derbas bibe.
19. Û bi wê sondê kûrahî têne sabît kirin, Û ji herheyî heta herheyî dimînin û ji cihê xwe nalivin.
20. Û bi wê sondê roj û heyv rêça xwe temam dikin, Û ji herheyî heta herheyî ji fermana xwe dernakevin.
21. Û bi wê sondê stêrk rêça xwe temam dikin, Û ew bi navên wan gazî wan dike, Û ew ji herheyî heta herheyî bersiva wî didin.
22. Û bi heman awayî giyanên avê, û yên bayê, û yên hemû zefîran, û rêyên wan ji hemû aliyên bayê.
23. Û dengê gurrîn û ronahiya birûskan hatine parastin: û odeyên teyrokê û odeyên qeşayê, û odeyên mijê, û odeyên baran û şilbûnê hatine parastin.
24. Û ev hemû bawer dikin û li ber Xudanê Ruhan şikir dikin, û bi hemû hêza xwe wî pesnê xwe didin, û xwarina wan di her kiryara şikirdariyê de ye: ew navê Xudanê Ruhan heta hetayê şikir dikin, pesnê xwe didin û bilind dikin.
25. Û ev sond li ser wan bi hêz e, Û bi saya wê ew têne parastin û rêyên wan têne parastin, Û rêya wan nayê hilweşandin.
26. Û di nav wan de şahîyek mezin çêbû, Û wan pîroz kirin û pesnê xwe dan û bilind kirin ji ber ku navê Kurê Mirov ji wan re hatibû eşkerekirin.
27. Û ew li ser textê rûmeta xwe rûnişt, Û cezayê Kurê Mirov hat dayîn, Û wî gunehkar ji rûyê erdê rakirin û tune kirin, Û yên ku dinya ji rê derxistine.
28. Ew ê bi zincîran bên girêdan, Û di cihê kombûna xwe ya wêrankirinê de bên girtin, Û hemû karên wan ji rûyê erdê winda bibin.
29. Û ji niha û pê ve tiştekî rizîyayî tune ye; Çimkî Kurê Mirov xuya bûye û li ser textê rûmeta xwe rûniştiye û hemû xerabî wê ji ber rûyê wî derbas bibe û peyva Kurê Mirov wê li ber Xudanê Ruhan bi hêz bibe.

BEŞA 70

1. Û piştî vê yekê, di jiyana xwe de, navê wî ji nav yên ku li ser erdê dijîn, ji Kurê Mirov û ji Xudanê Ruhan re bilind bû.
2. Û ew li ser erebeyên ruh hate hildan û navê wî di nav wan de winda bû.
3. Û ji wê rojê ve ez êdî di nav wan de nehatim hejmartin: û wî ez di navbera her du bayan de, di navbera Bakur û Rojava de danî, li wir milyaketan têl girtin da ku ji bo min cihê bijartî û rastan bipîvin.
4. Û li wir min bav û kalên pêşîn û rastên ku ji destpêkê ve li wî cihî dijîn dîtin.

BEŞA 71

1. Û piştî vê yekê ruhê min hat veguhastin, Û ew hilkişiya ezmanan: Û min kurên pîroz ên Xwedê dîtin. Ew li ser agirê agir dimeşiyan: Cilên wan spî û cilên wan, Û rûyên wan wek berfê dibiriqîn.
2. Û min du çemên agir dîtin, Û ronahiya wî agirî wek dara hîyasintê dibiriqî, Û ez li ber Xudanê Ruhan ketim ser rûyê xwe.
3. Û milyaket Mîxaîl, yek ji milyaketên sereke, destê min ê rastê girt, Û ez rakirim jor û ez birim nav hemû razên Xwedê, Û hemû razên rastdariyê nîşanî min da.
4. Û wî hemû sirên dawiya ezmanan nîşanî min dan, Û hemû odeyên hemû stêrkan, û hemû ronakbîran, ku ew ji wir li ber rûyê pîrozan derdikevin.
5. Û wî giyanê min veguşt ezmanê ezmanan, Û min li wir dît ku ew avahiyek ji krîstalan hatiye çêkirin, Û di navbera wan krîstalan de zimanên agirê zindî hene.
6. Û giyanê min kembera ku wê mala agir dorpêç kiribû dît, Û li çar aliyên wê çem tijî agirê zindî hebûn, Û ew malê dorpêç dikirin.
7. Û li dora Serafîn, Kerûbîk û Ofanîn hebûn: Û ev ew in ku narazên û textê rûmeta Wî diparêzin.
8. Û min milyaket dîtin ku nayên hejmartin, Hezar hezar û deh hezar car deh hezar, li dora wê malê dorpêç kirin. Û Mîxaîl, Rafaîl, Cebraîl û Fanûêl, û milyaketên pîroz ên ku li jor ezmanan in, dikevin û ji wê malê derdikevin.
9. Û ew ji wê malê derketin, û Mîxaîl û Cebraîl, Rafaîl û Fanûêl, û gelek milyaketên pîroz ên bêhejmar.
10. Û bi wan re Serê Rojan, Serê Wî spî û paqij wek hirî, Û cilên Wî yên bêwesif.
11. Û ez li ser rûyê xwe ketim, û tevahiya laşê min rihet bû, û ruhê min guherî; Û min bi dengekî bilind qêriya, ... bi ruhê hêzê, Û pîroz û rûmetdar û bilindkirî.
12. Û ev bereketên ku ji devê min derketin li ber wî Serdemî pir xweş bûn.
13. Û ew Serokê Rojên bi Mîxaîl û Cebraîl, Rafaîl û Fanûêl, bi hezaran û deh hezaran milyaketên bêhejmar re hat.
14. Û ew hat ba min û bi dengê xwe silav li min kir û ji min re got: 'Ev Kurê Mirov e ku ji bo rastdariyê hatiye dinyayê; Û rastdarî li ser wî dimîne, û rastdariya Serdemê wî nahêle.'
15. Û wî ji min re got: 'Ew bi navê dinyaya pêşerojê ji te re aştiyê radigihîne; Çimkî ji afirandina dinyayê ve aştî ji vir û pê ve hatiye, û wisa jî wê ji bo te heta hetayê û heta hetayê be.
16. Û hemû wê di rêyên wî de bimeşin, ji ber ku rastdarî qet wî bernade: Cihên wan ên rûniştinê wê li ba wî bin, û mîrateya wan jî wê li ba wî be, Û ew ê heta hetayê ji wî neqetin.
17. Û bi vî awayî rojên dirêj wê bi Kurê Mirov re hebin, û yên rast wê aştî û rêyeke rast bibînin, Bi navê Xudanê Ruhan heta hetayê.

BEŞA 72

1. Pirtûka qonaxên ronakbîrên ezmanan, têkiliyên her yek li gorî çînên wan, hukumdariya wan û demsalên wan, li gorî nav û cihên wan ên jêderkê, û li gorî mehên wan, ku Uriel, milyaketê pîroz, yê ku bi min re bû, yê ku rêberê wan e, nîşanî min da; û wî hemû qanûnên wan tam wekî ku ew hene nîşanî min dan, û ew çawa di derbarê hemû salên cîhanê û heta hetayê de ne, heta ku afirandina nû were temam kirin ku heta hetayê dom dike.
2. Û ev qanûna yekem a stêrkan e: stêrka Rojê hilatîna xwe li deriyên rojhilat ên ezman û rojavabûna xwe li deriyên rojava yên ezman heye.
3. Û min şeş derî dîtin ku roj lê hiltê, û şeş derî dîtin ku roj lê diçe ava û heyv di van derîyan de hiltê û diçe ava, û rêberên stêrkan û yên ku ew rêberiya wan dikin: şeş li

rojhilat û şeş li rojava, û hemî bi rêzek rast li pey hev tên: her weha gelek pencere li rast û çepê van derîyan.
4. Û pêşî ronahîya mezin derdikeve, bi navê Roj, û dora wê mîna dora ezmanan e, û ew bi agirê ronîker û germ tijî ye.
5. Erebeya ku ew lê siwar dibe, bayê diajotin, û roj ji ezmanan diçe ava û di bakur re vedigere da ku bigihîje rojhilat, û wisa tê rêber kirin ku ew digihîje deriyê guncaw û li rûyê ezmanan dibiriqe.
6. Bi vî awayî ew di meha yekem de di portalê mezin de radibe, ku çaremîn e ji wan şeş portalên di castê de.
7. Û di wê deriyê çaremîn de ku roj di meha yekem de jê hiltê, diwanzdeh pencere hene, ku dema ku di demsala xwe de vedibin, ji wan agir derdikeve.
8. Dema ku roj li ezmanan hiltê, ew sî sibehan li pey hev ji wê deriyê çaremîn derdikeve û bi rastî li deriyê çaremîn li rojavayê ezmanan diçe ava.
9. Û di vê heyamê de roj roj bi roj dirêjtir û şev bi şev kurttir dibe heta sibeha sîhemîn.
١٠. Di wê rojê de roj ji şevê bi neh beşan dirêjtir e, û roj tam deh beşan û şev jî heşt beşan dirêjtir e.
11. Û roj ji wê deriyê çaremîn hiltê, û di çaremîn de diçe ava û sî sibehan vedigere deriyê pêncemîn ê rojhilat, û ji wê hiltê û di deriyê pêncemîn de diçe ava.
12. Û dû re roj du beşan dirêjtir dibe û dibe yanzdeh beşan, û şev kurttir dibe û dibe heft beşan.
13. Û ew vedigere rojhilat û dikeve nav dergeha şeşemîn, û ji ber nîşana xwe di dergeha şeşemîn de saet di nîv û yek sibehê de hiltê û diçe ava.
14. Di wê rojê de roj ji şevê dirêjtir dibe, û roj dibe du qat ji şevê, û roj dibe diwanzdeh beş, û şev kurt dibe û dibe şeş beş.
15. Û roj hiltê da ku roj kurttir û şev dirêjtir bike, û roj vedigere rojhilat û dikeve nav deriyê şeşemîn, û jê hiltê û sî sibê diçe ava.
16. Û gava sî sibê temam dibin, roj tam bi yek beş kêm dibe û dibe yanzdeh beş, û şev jî dibe heft beş.
17. Û roj ji wê deriyê şeşemîn ê rojava derdikeve, û ber bi rojhilat ve diçe û sî sibehan di deriyê pêncemîn de hiltê, û dîsa li rojava di deriyê pêncemîn ê rojava de diçe ava.
١٨. Di wê rojê de roj du beş kêm dibe, dibe deh beş û şev jî dibe heşt beş.
19. Û roj ji wê deriyê pêncemîn derdikeve û li deriyê pêncemîn ê rojava diçe ava, û ji ber nîşana xwe ji bo sih û yek sibehê li deriyê çaremîn hiltê, û li rojava diçe ava.
20. Di wê rojê de roj bi şevê re wekhev dibe û dirêjahiya wê wekhev dibe, û şev dibe neh beş û roj jî dibe neh beş.
21. Û roj ji wê deriyê hiltê û li rojava diçe ava, û vedigere rojhilat û sî sibehan li deriyê sêyem hiltê û li rojava li deriyê sêyem diçe ava.
22. Û di wê rojê de şev ji rojê dirêjtir dibe, û şev ji şevê dirêjtir dibe, û roj ji rojê kurttir dibe heta sibeha sîhemîn, û şev tam dibe deh perçe û roj jî dibe heşt perçe.
23. Û roj ji wê deriyê sêyem hiltê û li deriyê sêyem li rojava diçe ava û vedigere rojhilat, û sî sibehan li deriyê duyem li rojhilat hiltê, û bi heman awayî li deriyê duyem li rojavayê ezman diçe ava.
24. Û di wê rojê de şev dibe yanzdeh beş û roj jî dibe heft beş.
25. Û roj di wê rojê de ji wê deriyê duyem hiltê û li rojava di deriyê duyem de diçe ava, û ji bo sih û yek sibehê vedigere rojhilatê nav deriyê yekem, û li rojavayê ezman di deriyê yekem de diçe ava.
26. Û di wê rojê de şev dirêjtir dibe û dibe du qat ji rojê: û şev tam dibe diwanzdeh beş û roj jî dibe şeş.
27. Û roj bi vê yekê beşên gerdûna xwe derbas kiriye û dîsa li ser wan beşên gerdûna xwe dizivire, û sî sibêyan dikeve wê derî û li rojava li hember wê jî diçe ava.
28. Û di wê şevê de dirêjahiya şevê bi neh beşan kêm bûye, û şev bûye yanzdeh beşan û roj jî bûye heft beşan.
29. Û roj vegeriya û ket nav deriyê duyem ê rojhilat, û sî sibehan, dema hilat û diçe ava, vedigere ser wan beşên gera xwe.
30. Û di wê rojê de dirêjahiya şevê kêm dibe, û şev dibe deh perçe û roj dibe heşt perçe.
31. Û di wê rojê de roj ji wê deriyê hiltê û li rojava diçe ava û vedigere rojhilat û ji bo sih û yek sibehê di deriyê sêyemîn de hiltê û li rojavayê ezmanan diçe ava.
32. Di wê rojê de şev kêm dibe û dibe neh beş, roj jî dibe neh beş, û şev bi rojê re wekhev e û sal jî tam bi qasî rojên xwe sêsed û şêst û çar e.
33. Û dirêjahiya roj û şevê, û kurtbûna roj û şevê derdikevin holê - bi rêya rêça rojê ev cudahî çêdibin.
34. Ji ber vê yekê rêça wê roj bi roj dirêjtir û rêça wê bi şev kurttir dibe.
35. Û ev qanûn û rêça rojê ye, û vegera wî her çend şêst caran vegere û hilkişe, ango ronakbîra mezin a ku navê wê roj e, heta hetayê.
36. Û ew tiştê ku bi vî awayî radibe, ronakbîrê mezin e, û li gorî xuyabûna xwe, wekî ku Xudan ferman daye, bi vî rengî hatiye binavkirin.
37. Her ku ew radibe, ew jî diçe ava û kêm nabe, û bêhna xwe nade, lê bi şev û roj dimeşe, û ronahiya wî heft qat ji ya heyvê geştir e; lê ji hêla mezinahiyê ve her du jî wekhev in.

BEŞA 73

1. Û piştî vê qanûnê min qanûnek din dît ku bi ronahîya biçûktir re mijûl dibe, ku navê wê Heyv e.
2. Û dorhêla wê wek dorhêla ezmanan e, û erebeya wê ya ku ew lê siwar dibe ji aliyê bayê ve tê ajotin, û ronahî bi pîvanek diyarkirî jê re tê dayîn.
3. Û hilatin û avabûna wê her meh diguherin: û rojên wê mîna rojên rojê ne, û dema ku ronahiya wê yekreng be, ew digihîje heftemîn beşa ronahiya rojê.
4. Û bi vî awayî ew hiltê. Û qonaxa wê ya yekem li rojhilat di sibeha sî de derdikeve: û di wê rojê de ew xuya dibe, û ji bo we qonaxa yekem a heyvê di roja sî de pêk tîne digel rojê di deriyê ku roj lê hiltê de.
5. Û nîvê wê bi heftêyekê derdikeve, û tevahiya derdora wê vala ye, bê ronahî ye, ji bilî heftêyekê û çardehê yekê ji ronahiya wê.
6. Û gava ew yek ji heftê beşa nîvê ronahiya xwe werbigire, ronahiya wê dibe yek ji heftê beşa nîvê wê.
7. Û ew bi rojê re diçe ava, û gava roj hiltê, heyv jî bi wê re hiltê û nîvê beşek ji ronahiyê werdigire, û di wê şevê de di destpêka sibeha wê de di destpêka roja heyvî de heyv bi rojê re diçe ava, û di wê şevê de bi çardeh beşan û nîvê yek ji wan nayê dîtin.

8. Û ew di wê rojê de tam bi heftêyekê radibe, û ji hilatina rojê derdikeve û dûr dikeve, û di rojên xwe yên mayî de di sêzdeh beşên mayî de geş dibe.

BEŞA 74

1. Û min rêçeyek din, qanûnek ji bo wê dît, û çawa li gorî wê qanûnê şoreşa xwe ya mehane pêk tîne.
2. Û hemû van Uriel, milyaketê pîroz ku rêberê wan hemûyan e, nîşanî min dan, û cihên wan, û min cihên wan wekî ku wî nîşanî min dan nivîsand, û min mehên wan wekî ku ew bûn, û xuyabûna ronahiyên wan heta ku panzdeh roj temam bûn nivîsand.
3. Di heft beşên yekane de ew hemû ronahiya xwe li rojhilat pêk tîne, û di heft beşên yekane de jî hemû tariya xwe li rojava pêk tîne.
٤. Û di hin mehan de ew cihên xwe diguherîne, û di hin mehan de ew rêça xwe ya taybet dişopîne.
5. Di du mehan de heyv bi rojê re diçe ava: di wan herdu deriyên navîn de ya sêyem û ya çarem.
6. Ew heft rojan diçe, û dizivire û dîsa ji deriyê ku roj lê hiltê vedigere, û hemû ronahiya xwe bi dest dixe: û ji rojê dûr dikeve, û di heşt rojan de dikeve deriyê şeşemîn ku roj jê derdikeve.
7. Û dema ku roj ji deriyê çaremîn derdikeve, ew heft rojan derdikeve, heta ku ew ji deriyê pêncemîn derdikeve û di heft rojan de dîsa vedigere deriyê çaremîn û hemû ronahiya xwe bi dest dixe: û ew di heşt rojan de vedikişe û dikeve deriyê yekem.
8. Û ew di heft rojan de dîsa vedigere deriyê çaremîn ku roj jê derdikeve.
9. Bi vî awayî min cihê wan dît -- çawa di wan rojan de heyv hildihat û roj diçû ava.
١٠. Û eger pênc sal li hev bên zêdekirin, roj sî roj zêdetir dibe, û hemû rojên ku ji bo yek ji wan pênc salan, dema ku tijî dibin, digihîjin ٣٦٤ rojan.
١١. Û zêdebûna roj û stêrkan dibe şeş roj: di ٥ salan de ٦ roj her sal dibin ٣٠ roj: û heyv li pişt roj û stêrkan dibe ٣٠ roj.
١٢. Û roj û stêrk hemû salan tam rast tînin, da ku ew bi rojekê jî cihê xwe ber bi bêdawîtiyê ve neçin û dereng nekevin; lê salan bi edaleteke bêkêmasî di ٣٦٤ rojan de temam dikin.
13. Di 3 salan de 1092 roj, û di 5 salan de 1820 roj hene, ji ber vê yekê di 8 salan de 2912 roj hene.
14. Tenê ji bo heyvê roj di 3 salan de dibin 1062 roj, û di 5 salan de ew 50 roj li paş dimîne: [ango li berhevoka (1770) divê (1000 û) 62 roj werin zêdekirin.]
15. Û di 5 salan de 1770 roj hene, ji ber vê yekê ji bo heyvê rojên di 8 salan de dibin 2832 roj.
16. [Çimkî di 8 salan de ew bi qasî 80 rojan li paş dimîne], hemû rojên ku ew di 8 salan de li paş dimîne 80 in.
17. Û sal bi awayekî rast li gorî cihên wan ên cîhanê û cihên rojê, ku ji deriyên ku ew (roj) jê hiltê û 30 rojan diçe ava, derdikevin, temam dibe.

BEŞA 75

1. Û serokên serokên hezaran, yên ku li ser tevahiya afirandinê û li ser hemû stêrkan hatine danîn, bi çar rojên navberê re jî têkildar in, ji ber ku ji wezîfeya wan nayên veqetandin, li gorî hesabkirina salê, û ev di çar rojên ku di hesabkirina salê de nayên hesibandin de xizmetê dikin.
2. Û ji ber wan mirov tê de şaş dibin, ji ber ku ew ronakbîr bi rastî li ser stasyonên cîhanê xizmetê dikin, yek li dergeha yekem, yek li dergeha sêyem a ezmanan, yek li dergeha çarem û yek jî li dergeha şeşem, û rastbûna salê bi rêya sêsed û şêst û çar stasyonên wê yên cuda pêk tê.
3. Ji bo nîşan û dem û sal û rojan ku milyaket Uriel nîşanî min da, ku Xudanê rûmetê ew ji bo her û her li ser hemî ronahîdarên ezmanan, li ezman û li cîhanê danî, da ku ew li ser rûyê ezmanan hukum bikin û li ser erdê werin dîtin, û bibin rêberên roj û şevê, ango roj, heyv û stêrk, û hemî mexlûqên xizmetkar ên ku di hemî erebeyên ezmanan de şoreşa xwe dikin.
4. Bi heman awayî Uriel diwanzdeh derî nîşanî min dan, ku li dora erebeya rojê li ezmanan vekirî bûn, ku tîrêjên rojê ji wan derdiketin: û dema ku di demên xwe yên diyarkirî de vedibin, germahî ji wan li ser erdê belav dibe.
5. Û ji bo bayê û giyanê şilbûnê dema ku ew vedibin, li asîmanan li dawiyê vekirî radiwestin.
6. Derbarê diwanzdeh deriyên li ezmanan, li seranser erdê de, ku roj, heyv û stêrk, û hemû karên ezmanan li rojhilat û rojava ji wan derdikevin.
7. Gelek pencere li çep û rastê wan vekirî ne, û pencereyek di demsala xwe ya diyarkirî de germahiyê çêdike, wekî ku ev der bi wan deriyan re hevaheng in ku stêrk li gorî fermana Wî ji wan derdikevin û li gorî hejmara xwe li wir dizivirin.
8. Û min erebeyên li ezmanan dîtin, li cîhanê direvin, li jor wan deriyên ku stêrkên qet naçin ava, dizivirin.
9. Û yek ji hemûyan mezintir e, û ew e ku rêya xwe di tevahiya cîhanê de digerîne.

BEŞA 76

1. Û li seranser erdê min diwanzdeh dergeh dîtin ku ber bi hemû aliyên ezman ve vekirî bûn, ku ba ji wan derdiketin û li ser erdê difiriyan.
٢. Sê ji wan li ser rûyê ezmanan, û sê li rojava, û sê li rastê ezmanan, û sê li çepê vekirî ne.
3. Û sê yên pêşî yên rojhilat in, û sê yên bakur in, û sê yên piştî wan ên li çepê başûr in, û sê yên rojava ne.
4. Bi çar ji van bayên bereket û serfiraziyê tên, û ji wan heşt bayên xerab tên: gava ew tên şandin, ew li ser hemû erdê û li ser ava li ser wê, û li ser hemû yên ku li ser wê dijîn, û li ser her tiştê ku di avê û li ser erdê de ye, wêraniyê tînin.
5. Û bayê yekem ji wan deriyan, ku jê re bayê rojhilat tê gotin, ji deriyê yekem ku li rojhilat e tê, ber bi başûr ve diçe: ji wê wêranî, hişkesalî, germî û wêranî derdikeve.
6. Û ji deriyê duyem ê navîn re tiştê guncaw tê, û ji wê baran û ber û refah û şeh tê; û ji deriyê sêyem ê ku li bakur e serma û hişkesalî tê.
7. Û piştî van derên, bayê başûr ji sê deriyan derbas dibe: ji deriyê yekem ê wan ê ber bi rojhilat ve meyldar, bayekî germ derdikeve.
8. Û ji deriyê navîn ê li kêleka wê bêhnên xweş, û şeh û baran, û refah û tenduristî derdikevin.
9. Û ji deriyê sêyem ê li rojava ve, şil û baran, kêz û tehl derdikevin.

10. Û piştî van bayên bakur: ji deriyê heftemîn ê li rojhilatê şilbûn û baran, kêz û wêranî tên.
11. Û ji deriyê navîn rasterast tenduristî û baran û şeh û refah tên; û ji deriyê sêyemîn ê li rojava ewr û qeşa, berf û baran, şeh û kêzik tên.
12. Û piştî van [çar] bayên rojava hene: ji deriyê yekem ê ku bi bakur ve girêdayî ye, şil û qeşa, û serma û berf û qeşa derdikevin.
13. Û ji deriyê navîn şilbûn û baran, û refah û bereket derdikevin; û ji deriyê dawîn ê ku bi başûr ve girêdayî ye, hişkesalî û wêranî, û şewitandin û wêranî derdikevin.
14. Û diwanzdeh deriyên çar aliyên ezmanan bi vê yekê temam bûn, û hemû qanûnên wan û hemû belayên wan û hemû xêrên wan min nîşanî te dan, kurê min Metûşela.

BEŞA 77

1. Û çaryeka yekem wekî rojhilat tê binavkirin, ji ber ku ew ya yekem e: û ya duyem jî wekî başûr tê binavkirin, ji ber ku Yê Herî Bilind dê li wir dakeve, erê, bi awayekî pir taybetî ewê ku her û her pîroz e dê li wir dakeve.
2. Û beşa rojava wekî kêmkirî tê binavkirin, ji ber ku li wir hemû ronahîdarên ezmanan kêm dibin û dadikevin.
3. Û çaryeka çaremîn, ku jê re bakur tê gotin, ji sê beşan pêk tê: ya yekem ji bo xanîyên mirovan e: ya duyem deryayên avê, kûrahî û daristan û çem, tarîtî û ewr dihewîne; û beşa sêyem jî baxçeyê rastdariyê dihewîne.
4. Min heft çiyayên bilind dîtin, ji hemû çiyayên li ser erdê bilindtir bûn: û ji wir qeşa derdikeve û roj, demsal û sal derbas dibin.
5. Min li ser erdê heft çem dîtin ku ji hemû çeman mezintir bûn: yek ji wan ji rojava tê û ava xwe dirijîne Deryaya Mezin.
6. Û ev herdu ji bakur ber bi deryayê ve tên û ava xwe dirijînin Deryaya Erîtreyê ya li rojhilat.
7. Û çarên mayî ji aliyê bakur ve ber bi deryaya xwe ve tên, du ji wan ber bi Deryaya Erîtreyê ve, û du jî ber bi Deryaya Mezin ve û li wir diherikin û hin dibêjin: ber bi çolê ve.
8. Heft giravên mezin min di deryayê û li ser axa sereke de dîtin: du li ser axa sereke û pênc li Deryaya Mezin.

BEŞA 78

1. Û navên rojê ev in: ya yekem Orjârês, û ya duyem Tômâs.
٢. Û çar navên heyvê hene: navê yekem Asônjâ ye, yê duyem Eblâ ye, yê sêyem Benâsê ye, û yê çarem Erâe ye.
3. Ev herdu ronahîdarên mezin in: dora wan wek dora ezmanan e, û mezinahiya dora herduyan jî wek hev e.
4. Di derdora rojê de heft beşên ronahiyê hene ku ji yên li heyvê bêtir lê zêde dibin, û bi pîvanên diyarkirî ew heta ku beşa heftemîn a rojê xilas bibe tê veguhastin.
5. Û ew radiwestin û dikevin deriyên rojava, û zivirîna xwe ji bakur dikin, û di deriyên rojhilat re derdikevin ser rûyê ezmanan.
6. Û dema ku heyv hiltê, çardeh beşa wê li ezman xuya dibe: ronahî di wê de tijî dibe: di roja çardehan de ew ronahiya xwe pêk tîne.
7. Û panzdeh beşên ronahîyê heta roja panzdehê ku ronahiya wê temam dibe, li gorî nîşana salê, vediguhêzin wê, û ew dibe panzdeh beş, û heyv bi zêdekirina çardeh beşan mezin dibe.
8. Û di kêmbûna heyvê de, roja yekem kêm dibe heta çardeh beşên ronahiya xwe, roja duyem heta sêzdeh beşên ronahiyê, roja sêyem heta diwanzdeh, roja çarem heta yazdeh, roja pêncem heta deh, roja şeşem heta neh, roja heftem heta heşt, roja heştem heta heft, roja nehem heta şeş, roja dehem heta pênc, roja yanzdehem heta çar, roja diwanzdehem heta sê, roja sêzdehem heta du, roja çardehem heta nîvê heftemîn, û hemû ronahiya wê ya mayî di roja panzdehem de bi tevahî winda dibe.
9. Û di hin mehan de meh bîst û neh roj û carekê jî bîst û heşt roj hene.
10. Û Uriel qanûnek din nîşanî min da: kengî ronahî ber bi heyvê ve tê veguhastin, û roj ber bi kîjan alî ve û ber bi wê ve tê veguhastin.
١١. Di hemû dema ku heyv di ronahiya xwe de mezin dibe de, dema ku di çardeh rojan de li hember rojê ye, ronahiya wê li ezmanan temam dibe, ew wê vediguhezîne xwe, û dema ku ew bi tevahî ronî dibe, ronahiya wê li ezmanan bi tevahî temam dibe.
12. Û di roja yekem de jê re heyva nû tê gotin, ji ber ku di wê rojê de ronahî li ser wê hiltê.
13. Ew tam di roja ku roj li rojava diçe ava de dibe heyva tijî, û ji rojhilat di şevê de hiltê, û heyv tevahiya şevê dibiriqe heta ku roj li hember wê hiltê û heyv li hember rojê tê dîtin.
14. Li aliyê ku ronahiya heyvê jê derdikeve, ew dîsa li wir kêm dibe heta ku hemû ronahî winda bibe û hemû rojên mehê bi dawî bibin, û dora wê vala dibe, bê ronahî.
15. Û sê meh ji sî rojan pêk tên, û di wextê xwe de sê meh ji bîst û neh rojan pêk tên, ku di wan de di serdema yekem de kêmbûna xwe pêk tîne, û di deriyê yekem de sed û heftê û heft rojan.
16. Û di dema derketina wê de ew sê mehan, her yek sî roj, û sê mehan jî bîst û neh roj xuya dike.
17. Bi şev ew her bîst rojan wek mêrekî xuya dike, û bi roj ew wek bihuştê xuya dike, û ji bilî ronahiya wê tiştek din tê de tune.

BEŞA 79

1. Û niha, kurê min, min her tişt nîşanî te da, û qanûna hemû stêrkên ezmanan temam bûye.
2. Û wî hemû qanûnên van ji bo her rojê, û ji bo her demsala serweriya zayînê, û ji bo her salê, û ji bo derketina wê, û ji bo rêziknameya ku her meh û her hefteyê jê re hatiye destnîşankirin nîşanî min dan:
3. Û kêmbûna heyvê ku di deriyê şeşemîn de çêdibe: ji ber ku di vê deriyê şeşemîn de ronahiya wê temam dibe, û piştî wê destpêka kêmbûna heyvê heye:
4. Û kêmbûn ku di portalê yekem de di demsala xwe de çêdibe, heta ku sed û heftê û heft roj temam bibin: li gorî hefteyan tê hesibandin, bîst û pênc hefte û du roj.
5. Ew di nav yek heyamê de tam pênc rojan li pişt rojê û rêza stêrkan dimîne, û dema ku ev cihê ku tu dibînî hatiye gerandin.
6. Ev wêne û nexşeya her ronakbîrekî ye ku Uriel, milyaketê sereke, ku rêberê wan e, nîşanî min da.

BEŞA 80

1. Û di wan rojan de milyaket Uriel bersiv da û ji min re got: 'Va ye, min her tişt nîşanî te da, Henox, û min her tişt ji te re eşkere kir da ku tu vê rojê û vê heyvê, û rêberên stêrkên ezmanan û hemû yên ku wan dizivirînin, erk û dem û çûnên wan bibînî.
2. Û di rojên gunehkaran de sal wê kurt bibin, Û tovê wan wê li ser erd û zeviyên wan dereng bimîne, Û her tişt li ser erdê wê biguhere, Û di dema xwe de xuya nabe: Û baran wê were rawestandin, Û ezman wê wê rawestîne.
3. Û di wan deman de fêkiyên erdê wê paşde bimînin, Û di dema xwe de mezin nabin, Û fêkiyên daran wê di dema xwe de paşde bimînin.
4. Û heyv dê rêza xwe biguherîne, Û di wextê xwe de xuya nabe.
5. Û di wan rojan de roj wê were dîtin û ew ê êvarê li ser dawiya erebeya mezin a li rojava rêwîtiyê bike, û wê ji ya ku bi rêza ronahiyê re lihevhatî ye geştir bibiriqe.
6. Û gelek serokên stêrkan wê rêza diyarkirî binpê bikin. Û ev wê rêgeh û erkên xwe biguherînin, û di demsalên ku ji wan re hatine diyar kirin de xuya nebin.
7. Û hemû rêza stêrkan wê ji gunehkaran were veşartin, Û ramanên kesên li ser erdê wê li ser wan xelet bibin, Û ew ê ji hemû rêyên xwe werin guhertin, Belê, ew ê xelet bibin û wan wek xwedayan bigirin.
8. Û xerabî wê li ser wan zêde bibe, û ceza wê li ser wan bê da ku hemûyan tune bike.

BEŞA 81

1. Û wî ji min re got: 'Henox, li van lewheyên ezmanî binêre, Û tiştê ku li ser wan hatiye nivîsandin bixwîne, Û her rastiyê destnîşan bike.'
2. Û min li ser lewheyên ezmanî temaşe kir, û her tiştê ku li ser hatibû nivîsandin xwend û her tişt fêm kir, û pirtûka hemû kirinên mirovan û hemû zarokên bedenî yên ku li ser erdê heta nifşên herî dûr bin xwend.
3. Û di cih de min Xudanê mezin, Padîşahê rûmetê heta hetayê pîroz kir, ji ber ku wî hemû karên cîhanê çêkiriye, Û min Xudan ji ber sebra Wî bilind kir, Û ji ber zarokên mirovan wî pîroz kir.
4. Û piştî wê min got: 'Xwezî bi wî mirovê ku di rastiyê û qenciyê de dimire, ku li ser wî tu pirtûka neheqiyê nehatiye nivîsandin, û li dijî wî tu roja darizandinê nayê dîtin.'
5. Û wan heft pîrozan ez anîn û li ber deriyê mala min danîn ser erdê û ji min re gotin: 'Her tiştî ji kurê xwe Metûşela re bêje û nîşanî hemû zarokên xwe bide ku tu kes li ber Xudan rast nîne, ji ber ku ew Afirînerê wan e.'
6. Salekê em ê te bi kurê te re bihêlin, heta ku tu fermanên xwe yên dawîn bidî, da ku tu zarokên xwe fêr bikî û ji wan re tomar bikî, û ji hemî zarokên xwe re şahidiyê bikî; û di sala duyemîn de ew ê te ji nav xwe bigirin.
7. Bila dilê te xurt be, Çimkî yên qenc wê rastdariyê ji yên qenc re ragihînin; Yên rast bi yên rast re wê şa bibin û hevdu pîroz bikin.
8. Lê gunehkar wê bi gunehkaran re bimirin, Û murted jî wê bi murted re bikevin xwarê.
9. Û yên ku qencîyê dikin, wê ji ber kirinên mirovan bimirin û ji ber kirinên bêxwedayan bên birin.
10. Û di wan rojan de wan dev ji axaftina bi min re berda, û ez hatim ba gelê xwe, pesnê Xudanê cîhanê didam.

BEŞA 82

1. Û niha, kurê min Metûşela, ez van hemû tiştan ji te re vedibêjim û ji te re dinivîsim, û min her tişt ji te re eşkere kiriye, û pirtûkên li ser van hemûyan dane te: ji ber vê yekê, kurê min Metûşela, pirtûkên ji destê bavê xwe biparêze, û li wan binêre ku tu wan bigihînî nifşên cîhanê.
2. Min şehrezayî daye te û zarokên te, û zarokên te yên ku wê bibin yên te, da ku ew bikaribin wê ji nifşên zarokên xwe re bidin nifşan, Ev şehrezayî ew e ku ji fikra wan derbas dibe.
3. Û ewên ku wê fêm dikin, wê nekevin xewê, lê wê bi guh guhdarî bikin da ku ew vê şehrezayiyê fêr bibin, û ew ê ji yên ku wê dixwin ji xwarina xweş çêtir kêfxweş bibe.
4. Xwezî bi hemû rastdaran, xwezî bi hemû wan kesên ku di rêya rastdariyê de dimeşin û mîna gunehkaran guneh nakin, di hesabkirina hemû rojên wan de ku roj li ezmanan digere, bi serê hezaran stêrkan, digel çarên ku di nav hev de ne û çar beşên salê dabeş dikin, sî rojan dikeve û ji dergehan derdikeve, ku wan rêberî dikin û bi wan re çar rojan dikevin hundir.
5. Ji ber wan mirov wê sûcdar bin û wan di tevahiya hesabkirina salê de nehesibînin: belê, mirov wê sûcdar bin û wan bi rastî nas nekin.
6. Ji ber ku ew aîdî hesabkirina salê ne û bi rastî jî li ser wan heta hetayê hatine tomar kirin, yek di portalê yekem û yek di ya sêyem de, û yek di ya çarem de û yek jî di ya şeşem de, û sal di sêsed û şêst û çar rojan de temam dibe.
7. Û hesabê wê rast e û hesabê wê yê tomarkirî jî rast e; ji ber ku ronahîdar, meh û cejn, sal û roj, Uriel nîşanî min daye û eşkere kiriye, ku Xudanê hemû afirandina cîhanê artêşa ezmanan xistiye bin destê wî.
8. Û ew li ser şev û rojê li ezmanan desthilatdar e, da ku ronahî bide mirovan - roj, heyv û stêrk, û hemî hêzên ezmanan ên ku di erebeyên xwe yên dor de dizivirin.
9. Û ev rêzên stêrkan in, ku li cihên xwe, di demsal û cejn û mehên xwe de diçin û tên.
١٠. Û ev navên wan kesên ku rêberiya wan dikin in, yên ku çavdêriya wan dikin ku ew di demên xwe de, di rêzên xwe de, di demsalên xwe de, di mehên xwe de, di demên serweriya xwe de û di meqamên xwe de bikevin hundir.
11. Çar serokên wan ên ku çar beşên salê dabeş dikin pêşî dikevin hundir; û piştî wan diwanzdeh serokên rêzan ên ku mehan dabeş dikin; û ji bo sê sed û şêst rojan serokên li ser hezaran hene ku rojan dabeş dikin; û ji bo çar rojên navberê serokên ku çar beşên salê dabeş dikin hene.
12. Û ev serdarên bi hezaran di navbera rêber û rêber de hatine danîn, her yek li pişt cihekî, lê rêberên wan dabeşkirinê dikin. Û ev navên rêberên ku çar beşên salê dabeş dikin in ku hatine destnîşankirin: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, û Mêl'êjal, û Nârêl.
١٣. Û navên wan kesên ku rêberiya wan dikin ev in: Adnâr'êl, û Îjâsûsa'êl, û 'Elômê'êl - ev hersê li pey rêberên rêxistinan diçin,
١٤. û yek heye ku li dû sê serokên rêzan tê ku li dû wan serokên qereqolan tên ku çar beşên salê dabeş dikin.

15. Di destpêka salê de pêşî Melkecîl radibe û hukum dike, ku navê wî Tem'înî û roj e, û hemû rojên hukumdariya wî dema ku ew hukum dike nod û yek roj in.
16. Û ev nîşanên rojên ku dê li ser erdê di rojên serweriya wî de werin dîtin in: xwêdan, germî û aramî; û hemû dar fêkî didin, û pel li ser hemû daran çêdibin, û çinîna genim, û kulîlkên gul û hemû kulîlkên ku di zeviyê de derdikevin, lê darên demsala zivistanê hişk dibin.
17. Û ev navên serokên ku di bin wan de ne: Berka'êl, Zêlebs'êl, û yekî din ku serek ji hezar kesan lê zêde bûye, bi navê Hîlûjasèf: û rojên serweriya vî serokê dawî ne.
18. Serokê piştî wî Hêl'emmêlêk e, ku mirov jê re dibêje roja geş, û hemû rojên ronahiya wî nod û yek roj in.
19. Û ev nîşanên rojên wî li ser erdê ne: Germ û hişkbûneke geş, dar fêkiyên xwe digihînin û hemû fêkiyên xwe yên gihîştî û amade didin, pez cot dibin û ducanî dibin, hemû fêkiyên erdê û her tiştê ku di zeviyan de ye û şerabxane tê berhevkirin: ev tişt di rojên serweriya wî de diqewimin.
20. Ev nav, rêz û serokên wan serokên hezarî ne: Gîdâ'îjal, Kê'êl, û Hê'êl, û navê serokê hezarî ku li wan hatiye zêdekirin, Esfâ'êl': û rojên serweriya wî bi dawî dibin.

BEŞA 83

1. Û niha, kurê min Metûşela, ez ê hemû dîtinên xwe yên ku min dîtine nîşanî te bidim, li ber te vebêjim.
2. Berî ku ez jinekê bistînim, min du dîtin dîtin, û yek ji wan bi tevahî ne wekî ya din bû: ya yekem dema ku ez fêrî nivîsandinê dibûm: ya duyem berî ku ez diya te bistînim, dema ku min dîtinek tirsnak dît. Û li ser wan min ji Xudan re dua kir.
3. Dema ku min di xewnekê de dît ku çawa ezman hilweşiya û hat hildan û ket ser erdê, ez li mala bapîrê xwe Mahalalêl razam.
4. Û dema ku ew ket erdê, min dît ku çawa erd di nav kûrahiyek mezin de hat daqurtandin, û çiya li ser çiyayan daliqandî bûn, û gir li ser giran daketin, û darên bilind ji qurmên xwe hatin qetandin, û di kûrahiyê de hatin avêtin û noq bûn.
5. Û piştre peyvek ket devê min, min dengê xwe bilind kir ku bi dengekî bilind qîr bikim û got: 'Erd wêran bûye.'
6. Û bapîrê min Mahalalêl gava ez li nêzîkî wî razayî bûm min şiyar kir û ji min re got: 'Çima tu wiha digirî kurê min, û çima tu wiha şînê digirî?'
7. Û min hemû dîtina ku min dîtibû ji wî re vegot, û wî ji min re got: 'Te tiştekî tirsnak dît, kurê min, û dîtina te ya xewnê ya li ser sirên hemû gunehên erdê pir girîng e: divê ew bikeve nav kûrahiyê û bi wêraniyeke mezin were hilweşandin.
8. Û niha, kurê min, rabe û ji Xudanê rûmetê lava bike, ji ber ku tu bawermend î, da ku li ser erdê mayînek bimîne û ew tevahiya erdê tune neke.
9. Kurê min, ev hemû tişt wê ji ezmanan li ser erdê werin û wêraniyeke mezin wê li ser erdê çêbibe.
10. Piştî wê ez rabûm û dua kirim û lava kirim û lava kirim, û duaya xwe ji bo nifşên cîhanê nivîsand, û ez ê her tiştî nîşanî te bidim, kurê min Metûşela.
11. Û gava ez çûm jêr û ezman, roj ji rojhilat hilat, heyv ji rojava ava, çend stêrk, û tevahiya erdê, û her tiştê ku Wî di destpêkê de dizanibû dîtim, wê hingê min Xudanê dadweriyê pîroz kir û ew bilind kir ji ber ku wî roj ji pencereyên rojhilat derxistibû, û ew hilkişiya û li ser rûyê ezmanan rabû, û rê ket û rêya ku jê re hatibû nîşandan berdewam kir.

BEŞA 84

1. Û min destên xwe bi rastdariyê bilind kirin û Pîroz û Mezin pîroz kir, û bi nefesa devê xwe û bi zimanê goşt, ku Xwedê ji bo zarokên ji goştê mirovan çêkiriye, da ku ew bi wê re biaxivin, axivî, û wî nefes û ziman û dev da wan ku ew bi wê re biaxivin:
2. 'Pîroz be, Xudan, Padîşah, Mezin û bi hêz di mezinbûna xwe de, Xudanê hemû afirandina ezmanan, Padîşahê padîşahan û Xwedayê hemû cîhanê. Û hêz û padîşahî û mezinbûna te her û her dimîne, Û di hemû nifşan de serweriya te ye; Û hemû ezman textê te yê her û her e, Û hemû erd binlingê lingên te yê her û her e.'
3. Çimkî Te her tişt çêkiriye û Tu her tiştî hukum dikî, Û tiştek ji bo Te ne dijwar e, Aqil ji cihê textê Te dûr nakeve, Û ji hebûna Te dûr nakeve. Û Tu her tiştî dizanî û dibînî û dibihîzî, Û tiştek ji Te veşartî nîne, çimkî Tu her tiştî dibînî.
4. Û niha milyaketên ezmanên Te sûcdar in, Û xezeba Te li ser goştê mirovan dimîne heta roja mezin a darizandinê.
5. Û niha, ey Xwedê û Xudan û Padîşahê Mezin, ez ji te rica dikim û lava dikim ku tu duaya min bicîh bînî, Ji min re nifşek li ser erdê bihêle, Û hemû laşê mirovan tune neke, Û erdê bê niştecih bihêle, Da ku wêranbûnek herheyî çêbibe.
6. Û niha, Xudanê min, goştê ku xezeba Te derxistiye ji erdê tune bike, Lê goştê rast û durust wek nebatek ji tovê herheyî ava bike, Û rûyê xwe ji dua xulamê xwe veneşêre, ey Xudan.

BEŞA 85

1. Piştî vê yekê min xewnek din dît, û ez ê tevahiya xewnê nîşanî te bidim, kurê min.
2. Henox dengê xwe bilind kir û ji kurê xwe Metûşela re got: «Kurê min, ez ê ji te re biaxivim: guh bide gotinên min - guhê xwe bide xewna bavê xwe.»
3. Berî ku ez diya te Edna bigirim, min di xewnekê de li ser nivîna xwe dît ku ga ji erdê derdiket, ew ga spî bû; û piştî wê golikek derket, û digel vê ya paşîn du ga derketin, yek ji wan reş û yê din sor.
4. Û wî ga yê reş li yê sor da û li seranserê erdê li pey wî çû, û ji wê demê ve min êdî ew ga yê sor nedît.
5. Lê ew ga yê reş mezin bû û ew golik jî pê re çû, û min dît ku gelek ga ji wî derketin ku dişibiyan wî û li pey wî diçûn.
6. Û ew ga, ew ga yê yekem, ji ber wî ga yê yekem çû da ku li wî ga yê sor bigere, lê ew nedît, û bi girîneke mezin li ser wî girîya û li wî geriya.
7. Û min nihêrî heta ku ew gayê yekem hat ba wê û ew bêdeng kir, û ji wê demê û pê ve ew êdî negirî.
8. Û piştî wê wê gayekî spî yê din anî dinyayê, û piştî wî wê gelek ga û çêlekên reş anîn dinyayê.
9. Û min di xewna xwe de dît ku ga spî jî mezin bû û bû gayekî spî yê mezin, û ji Wî gelek gayên spî derketin, û ew dişibiyan wî. Û wan dest pê kir ku gelek gayên spî çêbikin, ku dişibiyan wan, yek li dû yê din, hetta gelek.

BEŞA 86

1. Û dîsa min bi çavên xwe dît dema ku ez di xew de bûm, û min ezman li jor dît, û va ye stêrkek ji ezman ket, û ew rabû û xwar û di nav wan ga de çêriya.
2. Û piştî wê min gayên mezin û yên reş dîtin, û va ye hemûyan axur û çêregehên xwe û pezên xwe guhertin, û dest bi jiyana bi hev re kirin.
3. Û dîsa min di dîtinê de dît, û li ezman nihêrî, û va ye min gelek stêrk dîtin ku ji ezman daketin û xwe ber bi wê stêrka yekem ve avêtin xwarê, û ew di nav wan de bûn ga û di nav wan de bi wan re çêrandin.
4. Û min li wan nihêrî û dît, û va ye hemûyan endamên xwe yên veşartî, mîna hespan, berdan û dest bi veşartina çêlekan kirin, û hemû ducanî bûn û fîl, deve û ker tazî kirin.
5. Hemû ga ji wan ditirsiyan û ji wan ditirsiyan, dest bi gezandina bi diranên xwe kirin, xwarin û qiloçên xwe kirin.
6. Û wan dest pê kir, ji bilî vê, wan ga bixwin; û nihêrî hemû zarokên dinyayê dest pê kirin li ber wan bitirsin û lerizin û ji wan birevin.

BEŞA 87

1. Û dîsa min dît ku çawa wan dest bi lêdan û xwarina hevdu kirin, û erd dest bi girî kir.
2. Min çavên xwe dîsa ber bi ezman ve bilind kirin û di dîtinê de min dît ku, afirîdên mîna mirovên spî ji ezman derketin û çar ji wan derketin û sê jî bi wan re bûn.
3. Û ew sê kesên ku dawî derketin, destê min girtin û ez ji nifşên dinyayê dûr birin jor û ez bilind kirim cihekî bilind û bircêk nîşanî min dan ku ji erdê bilindtir bû û hemû gir nizmtir bûn.
4. Û yekî ji min re got: 'Li vir bimîne heta ku tu her tiştê ku bi serê wan fîl, deve û ker, stêrk û ga û hemûyan de tê bibînî.'

BEŞA 88

1. Û min yek ji wan çar kesan dît ku pêşî derketibû, û wî ew stêrka yekem a ku ji ezman ketibû girt, dest û lingên wê girêdan û avêt nav kûrahiyekê: niha ew kûrahî teng û kûr, tirsnak û tarî bû.
2. Û yekî ji wan şûrek kişand û da wan fîl, deve û kerên: paşê wan dest bi lêdana hev kirin û tevahiya erd ji ber wan lerizî.
3. Û gava ez di dîtinê de dinihêrîm, va ye, yek ji wan çar kesên ku ji ezmanan derketibûn, wan kevir li wan da û hemû stêrkên mezin ên ku endamên wan ên veşartî mîna yên hespan bûn, kom kirin û girtin, dest û lingên hemûyan girêdan û avêtin nav kûrahiya erdê.

BEŞA 89

1. Û yek ji wan çaran çû ba wî ga yê spî û bêyî ku ew bitirse, tiştekî nepenî fêrî wî kir: ew wek ga ji dayik bû û bû mirov, û ji xwe re keştiyek mezin çêkir û li ser wê rûnişt; û sê ga bi wî re di wê keştiyê de rûniştin û ew pê ve hatin nixumandin.
2. Û dîsa min çavên xwe ber bi ezmanan ve bilind kirin û banekî bilind dît, ku heft çemên avê li ser bûn, û ew çem bi gelek avê diherikîn nav dorpêçekê.
3. Û min dîsa dît, û va ye kaniyên avê li ser rûyê wê dorpêça mezin vebûn, û av dest pê kir ku bilind bibe û li ser rûyê erdê bilind bibe, û min ew dorpêç dît heta ku hemû rûyê wê bi avê nixumand.
4. Û av, tarîtî û mij li ser wê zêde bûn; û gava min li bilindahiya wê avê nihêrî, ew av ji bilindahiya wê dorpêçê bilindtir bûbû, û li ser wê dorpêçê diherikî, û li ser erdê sekinî.
5. Û hemû pezên wê dorpêçê li hev kom bûn heta ku min dît ku ew çawa noqî avê bûn û di wê avê de hatin daqurtandin û mirin.
6. Lê ew keştî li ser avê diçû, di heman demê de hemû ga û fîl û deve û ker bi hemû heywanan re ber bi binî ve çûn, ji ber vê yekê min êdî ew nedîtin, û ew nekarîn birevin, lê mirin û di kûrahiyê de noq bûn.
7. Û min dîsa di dîtinê de dît heta ku ew lehiyên avê ji wî banê bilind hatin rakirin, û kunên erdê hatin rastkirin û kûrahiyên din vebûn.
8. Paşê av dest pê kir ku bikeve nav van, heta ku erd xuya bû; lê ew keştî li ser erdê sekinî, û tarîtî çû û ronahî xuya bû.
9. Lê ew ga yê spî ku bûbû mirov ji wê firaxê derket, û sê ga yên pê re, û yek ji wan sêyan spî bû mîna wî ga, û yek ji wan sor wek xwînê bû, û yek jî reş bû: û ew ga yê spî ji wan dûr ket.

10-27. Ji Mirina Nûh heta Derketina ji Misrê.

10. Û wan dest bi anîna heywanên zeviyê û çûkan kirin, ji ber vê yekê cinsên cûda derketin holê: şêr, piling, gur, kûçik, hîyen, berazên kovî, rûvî, werwerok, beraz, baz, qijik, baz, qijik, qijik û qiri; û di nav wan de gayekî spî ji dayik bû.
11. Û dest bi gezkirina hev kirin; lê ew ga yê spî ku di nav wan de çêbû, kerêkî kovî û gayekî spî jî pê re anî dinyayê, û kerên kovî zêde bûn.
12. Lê ew ga yê ku ji wî çêbû berazekî reş û mihekî spî anî dinyayê; û yê berê gelek beraz anîn dinyayê, lê ew mih diwanzdeh mih anîn dinyayê.
13. Û gava ew diwanzdeh pez mezin bûn, yek ji wan dan keran, û wan keran dîsa ew pez dan guran, û ew pez di nav guran de mezin bû.
14. Û Xudan yanzdeh mih anîn da ku bi wê re bijîn û di nav guran de bi wê re çêr bikin: û ew zêde bûn û bûn gelek keriyên miyan.
15. Gur dest bi tirsandina wan kirin û wan zordar kirin heta ku wan zarokên wan ên piçûk tune kirin û wan zarokên wan avêtin çemekî pir avê: lê wan pez dest bi qîrîna bilind ji ber zarokên xwe kirin û gazinan ji Xudanê xwe kirin.
16. Û pezek ku ji guran hatibû rizgarkirin reviya û xwe avêt nav kerên hov; û min dît ku pez çawa şîn digirtin û diqîriyan, û bi hemû hêza xwe ji Xudanê xwe lava dikirin, heta ku ew Xudanê pez bi dengê pez ji cihekî bilind daket û hat ba wan û wan şivant kir.
17. Û wî gazî wê mihê kir ku ji guran reviyabû û li ser guran got ku divê ew wan şîret bike ku dest nedin miyan.
18. Û pez li gor gotina Xudan çû ba guran, û pezeke din pê re çû, û her du çûn û bi hev re ketin nav civata wan guran, û bi wan re axivîn û şîret li wan kirin ku ji niha û pê ve dest nedin pez.

19. Û wê demê min gur dîtin, û çawa ew bi hemû hêza xwe pir zorê li pez dikirin; û pez bi dengekî bilind qîr dikirin.
20. Û Xudan hat ba miyan û wan dest bi lêdana wan guran kir: û guran dest bi şînê kirin; lê miy bêdeng man û di cih de qîrîn rawestiyan.
21. Û min mih dîtin heta ku ew ji nav guran dûr ketin; lê çavên guran kor bûn, û ew gur bi hemû hêza xwe li dû miyan çûn.
22. Û Xudanê miyan wek rêberê wan bi wan re çû, û hemû miyên wî li pey wî çûn: û rûyê wî geş û bi heybet û tirsnak bû ku meriv bibîne.
23. Lê guran dest bi şopandina wan miyan kirin heta ku ew gihîştin deryayeke tijî av.
24. Û ew derya ji hev veqetiya, û av li vir û li wir li ber çavên wan sekinî, û Xwedayê wan ew rêberî kir û xwe di navbera wan û guran de danî.
25. Û ji ber ku wan guran hîn pez nedîtin, ew ber bi nîvê wê deryayê ve çûn, û gur li pey pez çûn, û ew gur li pey wan ketin wê deryayê.
26. Û gava wan Xudanê miyan dît, ew zivirîn da ku ji rûyê Wî birevin, lê ew derya xwe kom kir û bû wekî ku hatibû afirandin, û av bilind bû û bilind bû heta ku wan guran nixumand.
27. Û min dît heta ku hemû gurên ku li pey wan miyan diçûn mirin û xeniqîn.

28-40. Îsraîl li çolê, dayîna Şerîetê, ketina nav Filistînê.

28. Lê pez ji wê avê reviyan û çûn çolê, li wir ne av û ne jî giya hebû; û wan dest bi vekirina çavên xwe kir û dîtin; û min dît ku Xudanê pez wan diçêrand û av û giya dida wan, û ew pez diçû û rêberiya wan dikir.
29. Û ew pez hilkişiya serê wî kevirê bilind, û Xwedayê pez ew şand ba wan.
30. Û piştî wê min Xudanê miyan dît ku li ber wan rawestiyabû, û xuyabûna wî mezin û tirsnak û bi heybet bû, û hemû wan miyan ew dîtin û ji rûyê wî tirsiyan.
31. Hemû ji ber Wî ditirsiyan û lerizîn, û ji wê mihê ku di nav wan de bû re qîr dikirin: "Em nikarin li ber Xudanê xwe bisekinin an jî Wî bibînin."
32. Û ew pezê ku wan rêberî dikir dîsa hilkişiya serê wî kevirî, lê pez dest pê kir kor bibin û ji rêya ku wî nîşanî wan dabû derkevin, lê ew pez hay jê tunebû.
33. Û Xudanê miyan gelek hêrs bû li wan, û wê miyan ew kifş kir, û ji serê zinaran daket xwarê, û hat ba miyan, û dît ku piraniya wan kor û ketî bûn.
34. Û gava wan ew dît, ji hebûna wê tirsiyan û lerizîn, û xwestin ku vegerin nav wargehên xwe.
35. Û wê pez pezên din jî bi xwe re birin û hatin ba wan pezên ku ji rê derketibûn û dest bi kuştina wan kirin; û pez ji hebûna wê tirsiyan, û bi vî awayî wê pez ew pezên ku ji rê derketibûn vegerandin û ew vegeriyan nav keriyên xwe.
36. Û min di vê dîtinê de dît heta ku ew pez bû mirov û ji bo Xudanê pez xaniyek ava kir û hemû pez di wê xanî de bi cih kir.
37. Û min dît heta ku ev pezê ku rastî pezê ku rêberiya wan dikir hatibû, di xew de ma: û min dît heta ku hemû pezên mezin mirin û yên biçûk li şûna xwe rabûn, û ew gihîştin çêregehekê û nêzîkî çemekî avê bûn.
38. Piştre ew pez, rêberê wan ku bûbû mirov, ji wan veqetiya û ket xewê, û hemû pez lê geriyan û bi qîrîneke mezin li ser wê giriyan.
39. Û min dît heta ku wan qîrîna ji bo wê mihê rawestand û ji wê çemê avê derbas bûn, û li wir her du mih wekî rêber li şûna wan ên ku rêberiya wan kiribûn û di xew de bûn, rabûn.
40. Û min dît heta ku pez gihîştin cihekî xweş, welatekî xweş û bi heybet, û min dît heta ku ew pez têr bûn; û ew xanî di nav wan de li welatekî xweş sekinî.

41-50. Ji Dema Dadgeran heta Avakirina Perestgehê.

41. Carinan çavên wan vedibûn, carinan jî kor dibûn, heta ku pezeke din radibû û wan dibir û hemûyan vedigerand, û çavên wan vedibûn.
42. Û kûçik û rovî û berazên kovî dest bi xwarina wan miyan kirin heta ku Xudanê miyan beranek ji nav wan derxist û ew rêberiya wan kir.
43. Û ew beran dest bi lêdana her du aliyan li wan kûçikan, rovî û berazên kovî kir heta ku hemû ji holê rakir.
44. Û ew miya ku çavên wê vekirî bûn, beranê ku di nav miyan de bû dît, heta ku rûmeta xwe berda û dest bi lêdana wan miyan kir, li wan da lingan û bi awayekî nebaş tevgeriya.
45. Û Xudanê miyan berx şand ba berxekî din û ew li şûna wî beranê ku rûmeta xwe berdabû, kir beran û rêberê miyan.
46. Û ew çû cem wê û bi tenê pê re peyivî, û ew mezin kir beranek, û ew kir mîr û rêberê pez; lê di van hemû tiştan de wan kûçikan pez zilm kirin.
47. Beranê yekem li pey beranê duyem ket û beranê duyem jî rabû û ji ber wî reviya; û min dît heta ku wan kûçikan beranê yekem xistin xwarê.
48. Û ew beranê duyem rabû û miyên biçûk bir.
49. Û ew pez mezin bûn û zêde bûn; lê hemû kûçik, rovî û berazên kovî ji tirsan ji ber wê reviyan, û ew beran li heywanên kovî da û ew kuştin, û ew heywanên kovî êdî di nav pez de tu hêz tunebû û êdî tiştek ji wan nedizî. Û ew beran gelek pez anîn dinyayê û razayî bû; û pezek piçûk li şûna wê bû beran, û bû mîr û rêberê wan pez.
50. Û ew xanî mezin û fireh bû, û ji bo wan pez hate çêkirin: û bircêk bilind û mezin li ser xanî ji bo Xudanê pez hate çêkirin, û ew xanî nizm bû, lê bircê bilind û bilind bû, û Xudanê pez li ser wê bircê rawestiya û wan li ber Wî sifreyek tijî pêşkêş kir.

51-67. Du Padîşahiyên Îsraîl û Cihûdayê, heta Wêrankirina Orşelîmê.

51. Û dîsa min ew pez dîtin ku ew dîsa şaş bûn û gelek rêyan çûn, û mala xwe terikandin, û Xudanê pez hin ji nav pez gazî kirin û ew şandin ba pez, lê pez dest bi kuştina wan kirin.
52. Û yek ji wan rizgar bû û nehat kuştin, û ew bi lez çû û bi dengekî bilind li ser miyan qêriya; û ew xwestin ku wê bikujin, lê Xudanê miyan ew ji miyan xilas kir, û ew anî ba min, û ew li wir bi cih kir.
53. Û gelek miyên din jî şandin ba wan miyan da ku şahidiyê bidin wan û li ser wan şînê bigirin.

54. Û piştî wê min dît ku gava wan mala Xudan û birca Wî terikandin, ew bi tevahî ji rê derketin û çavên wan kor bûn; û min Xudanê miyan dît ku çawa wî di nav keriyên wan de gelek qirkirin di nav wan de kir heta ku wan miyan ew qirkirin vexwendin û cihê Wî xiyanet kirin.
55. Û ew dan destê şêr û pilingan, gur û kêzikan, û destê rûviyan û hemû heywanên kovî, û wan heywanên kovî dest bi perçekirina miyên wan kirin.
56. Û min dît ku Wî mala wan û birca wan terikand û hemû dan destê şêran, da ku wan perçe bikin û bixwin, û bikevin destê hemû heywanên kovî.
57. Û min dest bi qîrîna bi hemû hêza xwe kir û ji Xudanê miyan re lava kir û di derbarê miyan de jê re diyar kir ku ew ji aliyê hemû heywanên kovî ve hatine xwarin.
58. Lê belê ew bêliv ma, her çend wî ew dît jî, û kêfxweş bû ku ew hatin xwarin û daqurtandin û dizîn, û ew hiştin ku di destê hemû heywanan de werin xwarin.
59. Û wî heftê şivan gazî kir û ew pez avêtin ba wan da ku ew wan biçêrin, û wî ji şivan û hevalên wan re got: "Bila her yek ji we ji niha û pê ve pez biçêrin, û her tiştê ku ez ê ji we re ferman bikim, hûn bikin."
60. Û ez ê wan bi hejmarî radestî we bikim, û ji we re bêjim kîjan ji wan dê werin tunekirin - û hûn wan tune bikin." Û ew pez da wan.
61. Û gazî yekî din kir û jê re got: «Li her tiştê ku şivan bi wan miyan dikin temaşe bike û bala xwe bide; çimkî ew ê ji ya ku min ji wan re ferman daye bêtir ji wan tune bikin.»
62. Û her zêdegavî û wêraniya ku ji hêla şivanan ve were kirin, bi taybetî çend kes li gorî fermana min wêran kirine û çend kes li gorî kêfa xwe: li ser her şivanekî hemû wêraniya ku ew dike binivîsin.
63. Û li ber min bi hejmar bixwîne ka ew çend kesan wêran dikin û çend kesan ji bo tunekirinê radest dikin, da ku ev yek li dijî wan şahidiyek ji min re hebe û her kiryara şivanan bizanim, da ku ez fêm bikim û bibînim ka ew çi dikin, gelo ew li gorî fermana min a ku min ji wan re ferman daye tevdigerin an na.
64. Lê ew ê vê yekê nizanibin, û tu jî wê ji wan re nebêjî, ne jî wan şîret bikî, lê tenê hemû wêraniyên ku şivan di wextê xwe de dikin li ser her kesî tomar bike û hemûyan li ber min deyne."
65. Û min dît heta ku ew şivan di demsala xwe de çêrandin, û wan dest bi kuştin û wêrankirina ji ya ku ji wan re hatibû gotin kirin, kirin û wan ew pez dan destê şêran.
66. Şêr û piling piraniya wan miyan dixwin û dixwin, û berazên kovî jî bi wan re dixwin; û wan ew birca şewitandin û ew xanî hilweşandin.
67. Û ez ji ber wê bircê pir xemgîn bûm ji ber ku ew xaniyê miyan hate hilweşandin, û piştre min nikarîbû bibînim ka ew miy ketine wê malê yan na.

68-71. Serdema Yekem a Serwerên Milyaketan -- ji Wêrankirina Orşelîmê heta Vegera ji Dîlgirtinê.

68. Û şivan û hevalên wan ew pez radestî hemû ajalên kovî kirin da ku wan bixwin, û her yek ji wan di dema xwe de hejmarek diyarkirî wergirt: di pirtûkekê de ji hêla yê din ve hatibû nivîsandin ka her yek ji wan çend ji wan kuştine.
69. Û her yek ji wan ji ya ku hatibû destnîşankirin pirtir kuştin û wêran kirin; û min dest bi girî û şînê li ser wan miyan kir.
70. Û bi vî awayî di dîtinê de min ew kesê ku nivîsand dît, çawa wî her tiştê ku ji hêla wan şivanan ve, roj bi roj, hatibû tunekirin, û birin û danîn, nivîsand û bi rastî tevahiya pirtûkê nîşanî Xudanê miyan da - hetta her tiştê ku wan kiribû, û her tiştê ku her yek ji wan ji holê rakiribû, û her tiştê ku wan dabû tunekirinê.
71. Û pirtûk li ber Xudanê pez hate xwendin, û wî pirtûk ji destê wî girt û ew xwend û mohr kir û danî.

72-77. Serdema Duyem -- ji serdema Kûruş heta serdema Îskenderê Mezin.

72. Û di cih de min dît ku şivan diwanzdeh saetan çêr dikirin, û nihêrî sê ji wan miyan vegeriyan û hatin û ketin hundir û dest bi avakirina hemû tiştên ku ji wê malê hilweşiyabûn kirin; lê berazên kovî hewl dan ku wan asteng bikin, lê ew nekarîn.
73. Û wan dîsa dest bi avakirinê kir wek berê, û ew bircê bilind kirin, û navê wê bircê bilind bû; û wan dîsa dest bi danîna sifreyekê li ber bircê kir, lê hemû nanên li ser wê qirêj û ne paqij bûn.
74. Û gava ev hemû qewimî, çavên wan miyan kor bûn, da ku nebînin, û çavên şivanên wan jî kor bûn; û wan ew bi hejmareke mezin radestî şivanên xwe kirin da ku wan tune bikin, û wan miyan bi lingên xwe tepisandin û xwarin.
75. Û Xudanê pez bêliv ma heta ku hemû pez li ser zeviyê belav bûn û bi wan re tevlihev bûn, û wan ew ji destê heywanan xilas nekirin.
76. Û ev kesê ku pirtûk nivîsand ew hilda, nîşanî Xudanê miyan da û xwend, û ji bo wan jê lava kir, û ji bo wan jê lava kir dema ku wî hemû kirinên şivanan nîşanî wî da, û li ber wî li dijî hemû şivanan şahidî da.
77. Û wî pirtûka rastîn hilda û li kêleka xwe danî û çû.

BEŞA 90

1-5. Serdema Sêyem -- ji Îskenderê Mezin heta Serdestiya Yewnanî-Sûrî.

1. Û min dît ku bi vî awayî sî û pênc şivan miyên xwe diçêrandin, û wan her yek ji wan wekî yê yekem demên xwe temam kirin; û yên din ew birin destên xwe, da ku wan di dema xwe de biçêrînin, her şivanek di dema xwe de.
2. Û piştî wê min di dîtina xwe de hemû teyrên ezmanan dîtin, baz, qijik, qijik û qijik; lê baz hemû teyr birin; û wan dest bi xwarina wan miyan kir, çavên wan derxistin û goştê wan xwarin.
3. Û miyan qîr kir ji ber ku çûk goştê wan dixwarin, û min di xew de li ser wî şivanê ku miyan diçêrand nihêrî û şîn girt.
4. Û min dît heta ku ew pez ji aliyê kûçikan, baz û kêzikan ve hatin xwarin, û ne goşt, ne çerm û ne jî reh li ser wan nehiştin heta ku tenê hestiyên wan li wir man: û hestiyên wan jî ketin erdê û pez kêm bûn.
5. Û min dît heta ku bîst û sêyan şivantî kirin û di demên xwe yên cuda de pêncî û heşt caran temam kirin.

6-12. Serdema Çaremîn -- ji Serdestiya Yewnanî-Sûrî heta Serhildana Makabaî.

6. Lê va ye, ew miyên spî berx hilgirtin, û wan dest bi vekirina çavên xwe kirin û dîtin, û hawara miyan kirin.
7. Belê, wan gazî wan kir, lê wan guh neda gotinên wan, lê pir kerr bûn û çavên wan pir kor bûn.
8. Û min di dîtinê de dît ku çawa qijik li ser wan berxan difirin û yek ji wan berxan digirin, miyan perçe perçe dikin û dixwin.
9. Û min dît heta ku qiloç li ser wan berxan mezin bûn û qirikan qiloçên xwe avêtin xwarê; û min dît heta ku qiloçek mezin ji yek ji wan miyan derket û çavên wan vebûn.
10. Û li wan nihêrî û çavên wan vebûn, û ew gazî pez kir, û beran ew dîtin û hemû ber bi wê ve bazdan.
11. Û tevî van hemûyan, ew baz û teyr û qijikan û bazû hîn jî miyan diçirînin û li ser wan direviyan û dixwarin: miy hîn jî bêdeng man, lê beran şîn girtin û qîr kirin.
12. Û wan qijikan şer kirin û pê re şer kirin û xwestin ku qiloçê wê nizim bikin, lê tu desthilatdariya wan li ser wê tune bû.

13-19. Êrîşa Dawî ya Miletan li ser Cihûyan (ku 13-15 û 16-18 duqat in).

13. Û min dît heta ku şivan û baz û ew qertel û kêzik hatin, û wan qîr kir ku ew qiloçê wî beranî bişkînin, û wan şer kir û pê re şer kir, û ew bi wan re şer kir û qîr kir da ku alîkariya wî were.
14. Û min dît heta ku ew zilamê ku navên şivanan nivîsand û birin ber destê Xudanê miyan hat û alîkariya wê kir û her tiştê nîşanî wê da: ew ji bo alîkariya wî beranî hatibû xwarê.
15. Û min dît heta ku Xudanê miyan bi hêrs hat ba wan, û hemû yên ku wî dîtin reviyan, û hemû ji ber rûyê wî ketin bin siya wî.
16. Hemû baz û teyr û qijik û kêvroşk li hev civiyan, û hemû pezên zeviyê bi wan re hatin, erê, hemû hatin cem hev, û alîkariya hev kirin da ku wî qiloçê beranê bişkînin.
17. Û min ew mirov dît, ku li gorî fermana Xudan pirtûk nivîsand, heta ku wî ew pirtûka li ser wêrankirina ku wan diwanzdeh şivanên dawîn kiribûn vekir, û nîşan da ku wan li ber Xudanê miyan ji yên berî xwe pir zêdetir wêran kirine.
18. Û min dît heta ku Xudanê miyan hat ba wan û çoqê xezeba xwe di destê xwe de girt û li erdê da, û erd perçe bû, û hemû heywan û hemû teyrên ezmanan ji nav wan miyan ketin, û di erdê de hatin daqurtandin û erdê ew nixumandin.
19. Û min dît heta ku şûrekî mezin dan miyan, û miyan li dijî hemû heywanên zeviyê çûn da ku wan bikujin, û hemû heywan û teyrên ezmanan ji ber wan reviyan.

20-27. Darizandina Milyaketên Ketî, Şivan û Îslahkaran.

20. Û min dît heta ku textek li welatê xweş hate danîn, û Xudanê miyan li ser rûnişt, û yê din pirtûkên mohrkirî girt û ew pirtûk li ber Xudanê miyan vekirin.
21. Û Xudan wan mirovan gazî heft spîyên pêşîn kir û ferman da ku ew, ji stêrka yekem a ku rê nîşan dida dest pê bikin, hemû stêrkên ku endamên wan ên veşartî mîna yên hespan bûn, bînin ber wî û wan hemû anîn ber wî.
22. Û wî ji wî zilamê ku li ber wî nivîsandibû, ku yek ji wan heft spîyan bû, re got: "Ew heftê şivanên ku min pez dane wan, û yên ku ew bi destê xwe girtin, ji ya ku min ji wan re ferman kiribûn bêtir kuştin, bigire."
23. Û nihêrî, min dît ku hemû girêdayî bûn û hemû li ber wî rawestiyan.
24. Û pêşî li ser stêrkan hukim hat dayîn, û ew hatin darizandin û sûcdar hatin dîtin, û çûn cihê mehkûmkirinê, û ew hatin avêtin nav kûrahiyek tijî agir û agirîn, û tijî stûnên agirîn.
25. Û ew heftê şivan hatin darizandin û sûcdar hatin dîtin, û ew hatin avêtin nav wê kûrahiya agirîn.
26. Û min wê demê dît ku çawa kûrahiyek mîna wê di nav erdê de, tijî agir, vebû, û ew miyên kor anîn, û hemû hatin darizandin û sûcdar hatin dîtin û avêtin nav vê kûrahiya agirîn, û ew şewitandin; niha ev kûrahî li rastê wê malê bû.
27. Û min dît ku ew pez dişewitin û hestiyên wan dişewitin.

28-38. Orşelîma Nû, Veguherîna Miletên Zindî, Vejîna Rastan, Mesîh.

28. Û ez rabûm ser xwe da ku bibînim heta ku wan ew xaniyê kevin qat kir; û hemû stûn rakirin, û hemû tîrên û xemlên xanî di heman demê de bi wê re hatin qat kirin, û ew birin û li cîhekî li başûrê welêt danîn.
29. Û min dît heta ku Xudanê miyan xaniyek nû ji ya yekem mezintir û bilindtir anî, û ew li cihê ya yekem ku şerab pêçayî bû danî: hemî stûnên wê nû bûn, û xemlên wê ji yên ya yekem, ya kevin ku wî rakiribû, nû û mezintir bûn, û hemî miyên di nav wê de bûn.
30. Û min hemû miyên ku mabûn, hemû ajalên li ser erdê û hemû teyrên ezmanan dîtin ku xwe diavêtin erdê û ji wan miyan re secde dikirin û di her tiştî de ji wan re lava dikirin û guh didan wan.
31. Û piştre ew hersê yên ku cilên spî li xwe kiribûn û destê min girtin, yên ku berê min hildabûn, û destê wî beranî jî min girt, wan ez hildam û berî ku hukim pêk were, di nav wan miyan de danîn.
32. Û ew pez hemû spî bûn, û hirî pir û paqij bû.
33. Û hemû yên ku hatibûn wêrankirin û belavbûn, û hemû heywanên zeviyê, û hemû teyrên ezmanan, di wê malê de kom bûn, û Xudanê miyan bi kêfxweşiyeke mezin şa bû ji ber ku ew hemû baş bûn û vegeriyabûn mala Wî.
34. Û min dît heta ku wan ew şûrê ku dabûn miyan danîn erdê û ew anîn malê, û ew li ber Xudan hate mohrkirin, û hemû miy hatin vexwendin nav wê malê, lê ew wan negirt.
35. Çavên hemûyan vebûn û qencî dîtin, û yek jî di nav wan de nema ku nedît.
36. Û min dît ku ew mal mezin û fireh û pir tijî bû.
37. Û min dît ku gayekî spî ji dayik bû, bi qiloçên mezin û hemû heywanên zeviyê û hemû teyrên ezmanan jê ditirsiyan û her dem jê re lava dikirin.
38. Û min dît heta ku hemû nifşên wan hatin guhertin, û ew hemû bûn gayên spî; û yê yekem di nav wan de bû berxek, û ew berx bû heywanek mezin û li ser serê wî qiloçên reş ên mezin hebûn; û Xudanê miyan ji bo wê û ji bo hemû gayan şa bû. 39. Û ez di nav wan de razam: û ez şiyar bûm û her tişt dît.
40. Ev ew dîtin e ku min di xew de dît, û ez şiyar bûm û Xudanê rastdariyê pîroz kirim û rûmet da wî.
41. Hingê ez bi girîyek mezin giriyam û hêsirên min nesekinîn heta ku min êdî nikarîbû tehemûl bikim: gava min dît, ew ji ber tiştê ku min dîtibû herikîn; ji ber ku her tişt wê were û pêk were, û hemû kirinên mirovan li gorî rêza wan ji min re hatin nîşandan.

42. Wê şevê min xewna yekem bi bîr anî û ji ber wê ez giriyam û xemgîn bûm - ji ber ku min ew dîtin dîtibû.

BEŞA 91

1. 'Û niha, kurê min Metûşela, hemû birayên xwe gazî min bike, Û hemû kurên diya xwe li cem min bicivîne, Çimkî ev peyv gazî min dike, Û ruh li ser min tê rijandin, Da ku ez her tiştê ku heta hetayê wê bi serê te de bê nîşanî te bidim.'
2. Û li wir Metûşela çû û hemû birayên xwe û xizmên xwe gazî cem xwe kir.
3. Û wî ji hemû zarokên rastgo re got: «Ey kurên Henox, hemû gotinên bavê xwe bibihîzin û li dengê devê min guhdarî bikin. Çimkî ez we şîret dikim û ji we re dibêjim, ey delal: Ji rastgotiyê hez bikin û pê re bimeşin.»
4. Û bi du dilên xwe nêzîkî rastgoyîyê nebin, û bi yên ku du dilên wan hene re hevaltî nekin, lê kurên min, di rastgoyîyê de bimeşin. Û ew ê we di rêyên baş de rêber bike, û rastgoyî dê bibe hevalê we.
5. Çimkî ez dizanim ku zordarî wê li ser erdê zêde bibe, Û cezayek mezin wê li ser erdê bê kirin, Û hemû neheqî wê bi dawî bibe: Belê, ew ê ji kokê xwe bê qutkirin, Û hemû avahiya wê wêran bibe.
6. Û neheqî wê dîsa li ser erdê biqede, Û hemû kiryarên neheqî û zordariyê, Û sûc wê du qat serdest bibe.
7. Û dema ku guneh û neheqî û kufr, û tundûtûjî di her cûre karan de zêde bibin, û îsraf û sûc û nepakî zêde bibin, cezayek mezin wê ji ezmanan li ser van hemûyan were, û Xudanê pîroz wê bi xezeb û cezakirinê derkeve holê da ku li ser erdê hukm bike.
8. Di wan rojan de zordarî wê ji kokê xwe were qutkirin, û kokên neheqiyê bi xapandinê re, û ew ê ji bin ezmanan werin tunekirin.
9. Û hemû pûtên miletên din wê werin terikandin, û perestgeh wê bi agir bên şewitandin, û ew ê wan ji tevahiya erdê rakin, û ew ê di cezayê agir de bên avêtin, û ew ê di xezeb û cezayê giran de her û her winda bibin.
10. Û yên rast wê ji xewa xwe rabin, Û şehrezayî wê derkeve û ji wan re were dayîn.
11. Û piştî wê rehên neheqiyê wê bên jêkirin, û gunehkar wê bi şûr bên tunekirin... wê li her derê ji kufrkeran bên qutkirin, û yên ku tundûtûjiyê plan dikin û yên ku kufrê dikin wê bi şûr bên tunekirin.
12. Û piştî wê dê hefteyeke din, hefteya heştemîn, ya rastdariyê hebe, Û şûrek wê bê dayînê da ku hukmeke rast li ser zordaran bê bicîhanîn, Û gunehkar wê bên radestî destên rastdaran.
13. Û di dawiya wê de ew ê bi riya rastdariya xwe xanîyan bi dest bixin, Û ji bo Padîşahê Mezin xaniyek bi rûmet a her û her were avakirin,
14. Û hemû mirovahî wê li rêya rastdariyê binêre. Û piştî wê, di hefteya nehan de, darizandina dadperwer wê ji hemû cîhanê re were eşkerekirin, Û hemû karên bêxwedayan wê ji hemû erdê winda bibin, Û cîhan wê ji bo wêrankirinê were nivîsandin.
15. Û piştî vê yekê, di hefteya dehem de di beşa heftemîn de, dê darizandina mezin a herheyî hebe, ku ew ê tolhildanê di nav milyaketan de pêk bîne.
16. Û ezmanê pêşî wê biçe û biçe, Û ezmanekî nû wê xuya bibe, Û hemû hêzên ezmanan wê heft qat ronahî bidin.
17. Û piştî wê gelek hefteyên bêhejmar û heta hetayê wê hebin, Û hemû wê di qencî û rastdariyê de bin, Û guneh êdî heta hetayê nayê behskirin.
18. Û niha ez ji we re dibêjim, kurên min, û rêyên rastdariyê û rêyên tundûtûjiyê nîşanî we didim. Belê, ez ê wan dîsa nîşanî we bidim da ku hûn bizanin ka çi wê bibe.
19. Û niha, kurên min, guh bidin min û di rêyên rastdariyê de bimeşin, û di rêyên zordariyê de nemeşin; Çimkî hemû yên ku di rêyên neheqiyê de dimeşin, wê her û her winda bibin.

BEŞA 92

1. Pirtûka ku ji hêla Henox ve hatiye nivîsandin - Henox bi rastî ev doktrîna şehrezayiyê ya temam nivîsandiye, ku ji hêla hemû mirovan ve tê pesinandin û dadwerê hemû dinyayê ye ji bo hemû zarokên min ên ku wê li ser erdê bijîn. Û ji bo nifşên pêşerojê yên ku wê rastdarî û aştiyê biparêzin.
2. Bila ruhê we ji ber demên teng nebe; Çimkî Pîroz û Mezin ji bo her tiştî roj destnîşan kirine.
3. Û yê rast wê ji xewê rabe, Wê rabe û di rêyên rastdariyê de bimeşe, Û hemû rê û axaftinên wî wê di qencî û kerema herheyî de bin.
4. Ew ê ji bo rastdaran dilovan be û rastdariya herheyî bide wî, Û ew ê hêzê bide wî da ku ew bi qencî û rastdariyê were xelat kirin. Û ew ê di ronahiya herheyî de bimeşe.
5. Û guneh wê di tariyê de her û her winda bibe, Û ji wê rojê û pê ve êdî nayê dîtin.

BEŞA 93

1. Û piştî vê yekê, Henox hem da û hem jî dest bi vegotinê ji pirtûkan kir. Henox got: «Der barê zarokên rastdariyê û bijarteyên dinyayê de, û derbarê nebata rastdariyê de, ez ê van tiştan bêjim, Erê, ez Henox dê wan ji we re eşkere bikim, kurên min.
2. Li gorî tiştê ku di dîtina ezmanî de ji min re xuya bû, Û ku min bi peyva milyaketên pîroz zanî, Û ji tabletên ezmanî fêr bûm.'
3. Û Henox dest bi vegotinê ji pirtûkan kir û got: «Ez di hefteya yekem de di heftemîn de ji dayik bûm, Dema ku dadwerî û rastdarî hîn hebûn.»
4. Û piştî min di hefteya duyemîn de xerabiyeke mezin wê derkeve holê, Û xapandin wê derkeve holê; Û di wê de wê dawiya yekem hebe. Û di wê de mirov wê xilas bibe; Û piştî ku ew bi dawî bibe, neheqî wê mezin bibe, Û ji bo gunehkaran qanûnek wê were danîn.
5. Û piştî wê di hefteya sêyemîn de, di dawiya wê de, mirovek wê wekî nebata dadweriya dadperwer were hilbijartin, û nifşa wî wê bibe nebata dadperweriyê heta hetayê.
6. Û piştî wê di hefteya çaremîn de, di dawiya wê de, Dîtinên pîroz û rast wê werin dîtin, Û qanûnek ji bo hemû nifşan û dorpêçek wê ji bo wan were çêkirin.
7. Û piştî wê di hefteya pêncemîn de, di dawiya wê de, Mala rûmet û serweriyê wê heta hetayê were avakirin.
8. Û piştî wê di hefteya şeşemîn de hemû yên ku tê de dijîn wê kor bibin, Û dilê hemûyan wê bêxweda dev ji şehrezayiyê berdin. Û mirovek wê tê de hilkişe; Û di

dawiya wê de mala serweriyê wê bi agir were şewitandin, Û hemû nijada koka bijartî wê belav bibe.
9. Û piştî wê di hefteya heftemîn de nifşekî murted wê derkeve, Û gelek kirinên wê wê hebin, Û hemû kirinên wê wê murted bin.
10. Û di dawiya wê de wê werin hilbijartin, Yên rast ên bijarte yên nebata herheyî ya rastdariyê, da ku heft caran der barê hemî afirandina Wî de talîmat bistînin.
11. Ji hemû zarokên mirovan, kî dikare dengê Pîroz bê tirs bibihîze? Û kî dikare ramanên Wî bifikire? Û kî dikare hemû karên ezmanan bibîne?
12. Û çawa kesek dikare bihuştê bibîne, û li wir hebe ku bikaribe tiştên bihuştê fam bike û giyanek an ruhek bibîne û behsa wan bike, an jî hilkişe û hemû armancên wan bibîne û li ser wan bifikire an jî mîna wan bike?
١٣. Û ji hemû mirovan kî dikare bizanibe firehî û dirêjahiya erdê çi ye, û pîvana wan hemûyan ji kê re hatiye nîşandan?
14. Ma kesek heye ku dikare dirêjahiya ezman û bilindahiya wî çiqas e, û li ser çi hatiye avakirin, û hejmara stêrkan çiqas e, û hemû ronahî li ku derê radiwestin, fam bike?

BEŞA 94

1. Û niha ez ji we re dibêjim, kurên min, ji rastdariyê hez bikin û tê de bimeşin; Çimkî rêyên rastdariyê hêjayî qebûlkirinê ne, Lê rêyên neheqiyê wê ji nişkê ve werin hilweşandin û winda bibin.
2. Û ji bo hin mirovên nifşekî rêyên tundûtûjî û mirinê wê eşkere bibin, û ew ê xwe ji wan dûr bigirin, û ew ê li pey wan neçin.
3. Û niha ez ji we rastan re dibêjim: Li ser rêyên xerabiyê û li ser rêyên mirinê nemeşin û nêzîkî wan nebin, da ku hûn neyên tunekirin.
4. Lê belê ji bo xwe rastdarî û jiyaneke bijartî bigerin û hilbijêrin, û di rêyên aştiyê de bimeşin, û hûn ê bijîn û serfiraz bibin.
5. Û gotinên min di ramanên dilê xwe de bi cîh bikin, û nehêlin ew ji dilê we werin jêbirin; Çimkî ez dizanim ku gunehkar wê mirovan biceribînin ku bi xerabî şehrezayiyê bixwazin, da ku cih ji bo wê neyê dîtin, û tu ceribandin kêm nebe.
6. Wey li wan ên ku neheqî û zordariyê ava dikin û xapandinê wek bingeh datînin; Çimkî ew ê ji nişkê ve werin hilweşandin û aramî li wan tune be.
7. Wey li wan ên ku xanîyên xwe bi guneh ava dikin; Çimkî ew ji hemû bingehên xwe wê werin hilweşandin û bi şûr bikevin. Û yên ku zêr û zîv bi dest dixin, wê ji nişkê ve winda bibin.
8. Wey li we dewlemendan, çimkî we baweriya xwe bi dewlemendiya xwe aniye û hûn ê ji dewlemendiya xwe dûr bikevin, çimkî we di rojên dewlemendiya xwe de Yê Herî Bilind bi bîr neaniye.
9. We kufr û neheqî kir, û hûn ji bo roja qirkirinê, û roja tariyê û roja darizandina mezin amade bûn.
10. Ez ji we re wiha diaxivim û radigihînim: Yê ku we afirandiye wê we hilweşîne, Û ji bo ketina we dilovanî tune ye, Û Afirînerê we wê ji hilweşîna we kêfxweş bibe.
11. Û di wan rojan de yên te yên rast wê ji bo gunehkar û bêxwedayan bibin riswa.

BEŞA 95

1. Xwezî çavên min wek ewrên avê bûna, da ku ez li ser te bigirîm, û hêstirên xwe wek ewrên avê birijînim xwarê, da ku ez ji tengahiya dilê xwe rihet bibim!
2. Kê destûr daye we ku hûn riswa û xerabiyê bikin? Û hingê hukim wê bi ser we de were, ey gunehkaran.
3. Ey rastdaran, ji gunehkaran netirsin; Çimkî Xudan wê dîsa wan bide destên we, da ku hûn li gor daxwazên xwe hukmê wan bikin.
4. Wey li we yên ku bi tundî nifiran dikin ku nayên vegerandin: Ji ber vê yekê, ji ber gunehên we şîfa dê ji we dûr be.
5. Wey li we, yên ku bi xerabiyê li cîranê xwe dixin; Çimkî li gor kirinên we, hûnê bên cezakirin.
6. Wey li we şahidên derewîn, Û li wan ên ku neheqiyê dipîvin, Çimkî hûn ê ji nişkê ve winda bibin.
7. Wey li we gunehkaran, çimkî hûn yên rast dizêrînin; Çimkî hûnê ji ber neheqiyê bên teslîmkirin û bên zilmkirin, û nîrê wê giran be li ser we.

BEŞA 96

1. Ey rastdaran hêvîdar bin; çimkî gunehkar wê ji nişkê ve li ber we winda bibin, û hûn ê li gorî daxwazên xwe li ser wan serwer bin.
2. Û di roja tengahiyê ya gunehkaran de, zarokên we wê wek bazên har bilind bibin û siwar bibin, û ji qertelên hirçan bilindtir hêlîna we wê hebe, û hûn ê hilkişin û bikevin qulên erdê, û qulên keviran her û her wek hespên li ber neheqan bin, û siren wê ji ber we axîn bikin - û bigirîn.
3. Ji ber vê yekê netirsin, ey yên ku êş kişandine; Çimkî para we şîfa ye, Û ronahiyek geş wê we ronî bike, Û dengê aramiyê hûnê ji ezmanan bibihîzin.
4. Wey li we gunehkaran, çimkî dewlemendiya we we wekî mirovên rast nîşan dide, lê dilê we we mehkûm dike ku hûn gunehkar in, û ev rastî wê li dijî we şahidiyek be ji bo bîranîna kirinên we yên xerab.
5. Wey li we, yên ku genimê herî baş dixwin û di tasên mezin de şerabê vedixwin û bi hêza xwe belengaz ditepisînin.
6. Wey li we yên ku ji her kaniyê avê vedixwin, Çimkî hûn ê ji nişkê ve bihelin û hişk bibin, Ji ber ku we kaniya jiyanê terikandiye.
7. Wey li we yên ku neheqî û xapandin û kufrê dikin: Ew ê li dijî we bîranînek ji bo xerabiyê be.
8. Wey li we, ey bi hêz, yên ku bi zorê li rastan dixin, Çimkî roja hilweşîna we tê. Di wan rojan de gelek rojên baş û xweş wê ji bo rastan werin - di roja darizandina we de.

BEŞA 97

1. Ey rastdaran, bawer bikin ku gunehkar wê bibin şerm û di roja neheqiyê de wê helak bibin.
2. Bila ji we re bizanin ey gunehkaran ku Xwedayê Herî Bilind ji hilweşîna we ditirse, û milyaketên ezmanan ji bo hilweşîna we şa dibin.
3. Ey gunehkar, hûnê çi bikin, û hûnê di wê roja dadê de birevin ku derê, gava hûn dengê duayên rastdaran bibihîzin?

4. Belê, hûn ê mîna wan bin, ku ev gotin dê li dijî wan şahidî be: "Hûn hevalên gunehkaran bûn."
5. Û di wan rojan de duayên rastan wê bigihêjin Xudan, Û rojên darizandina te wê ji bo te bên.
6. Û hemû gotinên neheqiya we wê li ber Pîrozê Mezin bên xwendin, Û rûyên we wê bi şermê bên nixumandin, Û ew ê her karekî ku li ser neheqiyê hatiye avakirin red bike.
7. Wey li we gunehkaran, yên ku li ser okyanûsa navîn û li ser erdê hişk dijîn, yên ku bîranîna we li dijî we xerab e.
8. Wey li we yên ku bi neheqî zîv û zêr bi dest dixin û dibêjin: "Em bi dewlemendî û mal û milk dewlemend bûne; Û her tiştê ku me xwestiye bi dest xistine.
9. Û niha em tiştê ku me armanc kiriye bikin: Çimkî me zîv berhev kiriye, û cotkarên me gelek in.» Û embarên me wek avê tijî ne,
10. Belê û derewên te wê wek avê biherikin; Çimkî dewlemendiya te wê nemîne, Lê zû ji te bilind dibe; Çimkî te ew hemû bi neheqî bi dest xistiye, Û tu wê bi nifireke mezin ve biçî.

BEŞA 98

1. Û niha ez ji we re, ji bo aqilmend û bêaqil sond dixwim, Çimkî hûn ê li ser rûyê erdê gelek ezmûnan bibînin.
2. Çimkî hûn mêr wê ji jinê bêtir xemlan li xwe bikin, û ji keçikekê bêtir cilên rengîn li xwe bikin: Di padîşahiyê de, di mezinahî û di hêzê de, û di zîv û zêr û binefşî de, û di şahiyê de û di xwarinê de ew ê wek avê werin rijandin.
3. Ji ber vê yekê, ew ê di hînkirin û şehrezayiyê de kêm bimînin, Û ew ê bi milkên xwe re bimirin; Û bi hemû rûmet û şahîya xwe, Û di şerm û qirkirin û belengaziyek mezin de, ruhê wan wê di firna agir de were avêtin.
4. Min sond xwar ji we re, ey gunehkaran, çawa çiya nebûye kole, û gir nebûye xizmetkara jinekê, wisa jî guneh nehatiye şandin ser erdê, lê mirov bi xwe ew afirandiye, û yên ku wê dikin wê di bin nifirek mezin de bikevin.
5. Û bêzarokî nehatiye dayîn jinê, Lê ji ber kirinên destên xwe ew bê zarok dimire.
6. Min sond xwariye ji we re, ey gunehkaran, bi Xwedayê Mezin ê Pîroz, ku hemû kiryarên we yên xerab li ezmanan eşkere dibin, û tu yek ji kiryarên we yên zilmê nayê veşartin û nixumandin.
7. Û di ruhê xwe de nefikirin û di dilê xwe de nebêjin ku hûn nizanin û hûn nabînin ku her guneh her roj li ezmanan li ber Xwedayê herî bilind tê tomar kirin.
8. Ji niha û pê ve hûn dizanin ku hemû zordariya ku hûn pê dikin, her roj heta roja darizandina we tê nivîsandin.
9. Wey li we, ey bêaqil, çimkî hûnê bi bêaqiliya xwe winda bibin û hûn li hember aqilmendan sûc dikin, û ji ber vê yekê bextê başiyê ji we re nabe para we.
10. Û niha, bizanin ku hûn ji bo roja wêrankirinê amade ne: ji ber vê yekê, ey gunehkar, hêvî nekin ku bijîn, lê hûn ê biçin û bimirin; ji ber ku hûn ti fîdyeyê nizanin; ji ber ku hûn ji bo roja darizandina mezin, ji bo roja tengahiyê û şerma mezin ji bo giyanên xwe amade ne.
11. Wey li we, ey dilbirîndarên serhişk, yên ku xerabiyê dikin û xwînê dixwin: Hûn ji ku derê tiştên baş hene ku bixwin, vexwin û têr bibin? Ji hemû tiştên qenc ên ku Xudanê Herî Bilind li ser erdê pir zêde kirine, ji ber vê yekê hûn ê ne aram bin.
12. Wey li we yên ku ji kirinên neheq hez dikin: çima hûn hêvî dikin ku qencî li ser xwe be? Bizanin ku hûn ê bikevin destên rastan û ew ê stûyê we jê bikin û we bikujin û rehmê li we nekin.
13. Wey li we yên ku bi tengahiya rastdaran kêfxweş dibin, çimkî ji we re gor nayê kolandin.
14. Wey li we, yên ku gotinên mirovên rast red dikin, çimkî hêviya jiyanê ji we re tune.
15. Wey li we yên ku gotinên derew û bêxwedayî dinivîsin; çimkî ew derewên xwe dinivîsin da ku mirov wan bibihîzin û li hember cîranê xwe bêxwedayî tevbigerin.
16. Ji ber vê yekê ew ê aramî nebînin, lê ew ê bi mirinek ji nişka ve bimirin.

BEŞA 99

1. Wey li we yên ku bêxwedêtiyê dikin û bi derewan pesnê xwe didin û wan pesnê xwe didin: Hûn ê helak bibin û jiyaneke bextewar ji bo we tune be.
2. Wey li wan ên ku gotinên rast diguherînin û qanûna herheyî binpê dikin û xwe diguherînin gunehkaran, ew ê li ser erdê bên tepisandin.
3. Di wan rojan de, ey rastdaran, amade bin ku duayên xwe wek bîranînekê bilind bikin û wan wek şahidiyek li ber milyaketan deynin, da ku ew gunehê gunehkaran wek bîranînekê li ber Xwedayê Herî Bilind deynin.
4. Di wan rojan de milet wê bitevizin, Û malbatên miletan wê di roja helakbûnê de rabin.
5. Û di wan rojan de feqîr wê derkevin û zarokên xwe bibin, Û ew ê wan bihêlin, da ku zarokên wan ji ber wan winda bibin: Erê, ew ê zarokên xwe yên ku hîn şîr didin bihêlin, û venegerin cem wan, Û ew ê dilovaniyê li hezkiriyên xwe nekin.
6. Û dîsa ez sond dixwim ji we re, ey gunehkaran, ku guneh ji bo roja xwînrijandina bêdawî amade ye.
7. Û ewên ku keviran, gorên zêr û zîv û dar û kevir û axê diperizin, û ewên ku ruhên nepak û cin û her cûre pûtan ne li gorî zanînê diperizin, dê ji wan tu alîkarîyê negirin.
8. Û ew ê ji ber bêaqiliya dilên xwe bêxwedê bibin, Û çavên wan ji tirsa dilên wan û ji ber dîtinên di xewnên wan de kor bibin.
9. Bi van ew ê bibin bêxwedê û tirsonek; Çimkî ew ê hemû karên xwe bi derewan bikin û ji kevirekî re perestî bikin: Ji ber vê yekê ew ê di cih de winda bibin.
10. Lê di wan rojan de, bextewar in hemû yên ku gotinên şehrezayiyê qebûl dikin û wan fêm dikin, û rêyên Yê Herî Bilind dişopînin, û di rêya rastdariya Wî de dimeşin, û bi bêxwedan re bêxweda nabin; Çimkî ew ê xilas bibin.
11. Wey li we, yên ku xerabiyê li cîranên xwe belav dikin; Çimkî hûnê di Şeolê de bên kuştin.
12. Wey li we yên ku pîvanên xapînok û derewîn çêdikin, Û li wan ên ku li ser erdê tehliyê çêdikin, Çimkî ew ê bi tevahî werin tunekirin.
13. Wey li we yên ku bi keda giran a kesên din xanîyên xwe ava dikin, û hemû materyalên wan ên avakirinê kerpîç û kevirên gunehê ne; Ez ji we re dibêjim ku hûn ê aştiyê nebînin.
14. Wey li wan ên ku pîvan û mîrateya herheyî ya bav û kalên xwe red dikin, û canên wan li pey pûtan diçin; Çimkî ew ê rihet nebin.

15. Wey li wan ên ku neheqiyê dikin û alîkariya zordariyê dikin, û cîranên xwe dikujin heta roja darizandina mezin.
16. Çimkî ewê rûmeta we hilweşîne, Û êşê bîne ser dilê we, Û hêrsa xwe ya dijwar rabike, Û we hemûyan bi şûr tune bike; Û hemû pîroz û rastdar wê gunehên we bi bîr bînin.

BEŞA 100

1. Û di wan rojan de li yek cihî bav û kurên xwe wê bên lêdan, û bira wê bi hev re bikevin mirinê, heta ku çem bi xwîna wan biherike.
2. Çimkî mirov destê xwe ji kuştina kur û kurên kurên xwe venaşêre, û gunehkar destê xwe ji birayê xwe yê birûmet venaşêre: Ji sibehê heta rojavabûnê ew ê hevdu bikujin.
3. Û hesp wê heta singê di xwîna gunehkaran de bimeşe, Û erebe wê heta bilindahiya xwe binav bibe.
4. Di wan rojan de milyaket wê dakevin cihên veşartî, Û hemû kesên ku guneh anîne xwarê li yek cihî bicivînin, Û Yê Herî Bilind wê di wê roja darizandinê de rabe, Ji bo ku darizandinek mezin di nav gunehkaran de pêk bîne.
5. Û ew ê ji nav milyaketên pîroz parêzvanan li ser hemû rast û pîrozan destnîşan bike, da ku wan wek sêva çav biparêzin, heta ku ew hemû xerabî û hemû gunehan bi dawî bike, û her çend rastdar xewa dirêj bikin jî, ew ji tiştekî natirsin.
6. Û wê demê zarokên dinyayê wê aqilmendan di ewlehiyê de bibînin, Û wê hemû gotinên vê pirtûkê fêm bikin, Û wê bizanin ku dewlemendiya wan nikare wan xilas bike, Di hilweşandina gunehên wan de.
7. Wey li we gunehkaran, di roja tengahiya giran de, hûn ên ku hûn rastan diêşînin û wan bi agir dişewitînin: Hûn ê li gorî kirinên xwe werin cezakirin.
8. Wey li we, ey dilbirîndaran, yên ku hişyar in da ku xerabiyê bikolin! Ji ber vê yekê tirs wê bi ser we de bê û kes tune ku alîkariya we bike.
9. Wey li we gunehkaran, ji ber gotinên devê we û ji ber kirinên destên we yên ku bêxwedatiya we çêkirine, hûnê di agirên şewitî de bişewitînin ku ji agir xerabtir dişewitin.
10. Û niha, bizanin ku ew ê ji milyaketan li ser kirinên we yên li ezmanan, ji rojê û ji heyvê û ji stêrkan li ser gunehên we bipirse, ji ber ku hûn li ser erdê li ser rastdaran hukim dikin.
11. Û ewê her ewr û mij û şil û baranê gazî bike da ku li dijî we şahidiyê bikin; çimkî ew hemû wê ji ber we werin girtin ku li ser we nekevin, û ewê ji gunehên we bitirsin.
12. Û niha diyariyan bidin baranê da ku ew ji barîna li ser we nesekine, û ne jî xun, dema ku ew ji we zêr û zîv wergirt da ku ew bibare.
13. Dema ku qeşa û berf bi sermaya xwe û hemû bahozên berfê bi hemû belayên xwe li ser we bikevin, di wan rojan de hûn ê nikaribin li ber wan bisekinin.

BEŞA 101

1. Ey zarokên ezmanan, li ezmanan û li her karê Yê Herî Bilind temaşe bikin, û ji wî bitirsin û li ber Wî tiştekî xerab nekin.
2. Eger ew pencereyên ezmanan bigire û baran û şilbûnê ji ber we nehêle ku li ser erdê bibarin, hûn ê çi bikin?
3. Û eger ew ji ber kirinên we xezeba xwe bişîne ser we, hûn nikarin jê lava bikin; ji ber ku we li dijî rastdariya wî gotinên bi serbilindî û bêrûmet gotin: ji ber vê yekê hûn ê ne aram bin.
4. Ma hûn nabînin deryavanên keştiyan, çawa keştiyên wan ji aliyê pêlan ve tên hejandin û ji aliyê bayê ve tên hejandin û di tengasiyeke mezin de ne?
5. Û ji ber vê yekê ew ditirsin ji ber ku hemû milkên wan ên xweş bi wan re diçin ser deryayê, û di dilê wan de pêşbîniyên xerab hene ku derya dê wan daqurtîne û ew ê tê de bimirin.
6. Ma tevahiya derya û hemû avên wê, û hemû tevgerên wê ne karê Xwedayê Herî Bilind in, û ma Wî sînor ji kirinên wê re danî û bi qûmê ew bi tevahî dorpêç nekir?
7. Û ji şermezarkirina wî ditirse û hişk dibe, û hemû masiyên wê û her tiştê ku tê de ye dimirin; Lê hûn gunehkarên li ser erdê ji wî netirsin.
8. Ma ew e ku erd û ezman û her tiştê ku tê de ye ne afirandîye? Ew e ku ji her tiştê ku li ser erd û deryayê digere re aqil û şehrezayî daye.
9. Ma deryavanên keştiyan ji deryayê natirsin? Lê gunehkar ji Xwedayê Bilind natirsin.

BEŞA 102

1. Di wan rojan de ku agirê dijwar bi ser we de anî, hûn ê birevin ku derê, û hûn ê rizgariyê li ku bibînin? Û gava ku ew peyva xwe li dijî we belav bike, ma hûn ê netirsin û netirsin?
2. Û hemû ronakbîr wê bi tirseke mezin bitirsin, Û hemû erd wê bitirse, bilerize û tirsê bişkîne.
3. Û hemû milyaket wê fermanên wan bicîh bînin, Û wê hewl bidin ku xwe ji hebûna Rûmeta Mezin veşêrin, Û zarokên erdê wê bilerizin û bihejin; Û hûn gunehkar wê her û her nifir lê bin, Û hûn ê aramî nebînin.
4. Netirsin, ey giyanên rastdaran, Û hûn ên ku di rastiyê de mirine, hêvîdar bin.
5. Û xemgîn nebe eger giyanê te bi xemgînî daketibe nav Şeolê, û ku di jiyana te de laşê te li gorî qenciya te neçûye, lê li benda roja darizandina gunehkaran be, û roja nifir û cezakirinê be.
6. Lê dîsa jî gava hûn dimirin, gunehkar li ser we diaxivin: "Çawa ku em dimirin, yên rast jî dimirin, û ew ji kirinên xwe çi sûd werdigirin?"
7. Va ye, wek me, ew jî di tariyê û xemgîniyê de dimirin, Û çi ji me zêdetir ji wan re heye? Ji niha û pê ve em wekhev in.
8. Û ew ê çi bistînin û ew ê çi her û her bibînin? Va ye, ew jî mirine, û ji niha û pê ve ew ê her û her ronahî nebînin."
9. Ez ji we re dibêjim, gunehkaran, hûn bi xwarin û vexwarinê, dizî û gunehkirinê, tazîkirina mirovan, dewlemendî û dîtina rojên xweş razî ne.
10. Te dîtiye ku çawa dawiya wan tê, ku heta mirina wan tu cure zordarî di wan de nayê dîtin?
11. "Lêbelê ew helak bûn û bûn wekî ku nebûn, û ruhên wan di tengahiyê de daketin nav Şeolê."

BEŞA 103

1. Niha, ji ber vê yekê, ez ji we re, ey rastdaran, bi rûmeta Yê Mezin û Birûmet û Bi Hêzdar di hukumdariyê de sond dixwim, û bi mezinbûna Wî ez ji we re sond dixwim:

2. Ez sirrekî dizanim, Û lewheyên ezmanî xwendine, Û pirtûkên pîroz dîtine, Û tê de nivîsandî û nivîsarên li ser wan dîtine:
3. Ku hemû qencî û şahî û rûmet ji bo wan hatibe amadekirin, Û ji bo giyanên kesên ku di rastiyê de mirine hatibe nivîsandin, Û ku qencîyên piralî ji we re wek berdêla kedên we werin dayîn, Û ku para we ji para zindiyan pir zêdetir be.
4. Û ruhên we yên ku di rastiyê de mirine wê bijîn û şa bibin, Û ruhên wan wê winda nebin, û bîranîna wan ji ber rûyê Mezin heta hemû nifşên cîhanê namîne: ji ber vê yekê êdî ji rezîliya wan netirsin.
5. Wey li we gunehkaran, gava hûn bimirin, Ger hûn di dewlemendiya gunehên xwe de bimirin, Û yên mîna we li ser we dibêjin: 'Xwezî bi gunehkaran re: Wan hemû rojên xwe dîtine.
6. Û çawa ew di nav dewlemendî û bextewariyê de mirine, Û di jiyana xwe de ne êş û ne jî kuştin dîtine; Û ew bi rûmet mirine, Û di jiyana xwe de hukim li ser wan nehatiye kirin."
7. Bizanin ku canê wan wê bikeve nav diyarê miriyan û ewê di tengahiya xwe ya mezin de belengaz bibin.
8. Û di nav tariyê û zincîran û agirê dişewite de, li cihê ku darizandinek dijwar heye, ruhên we wê bikevin; Û darizandina mezin wê ji bo hemû nifşên cîhanê be. Wey li we, çimkî hûn ê aştiyê nebînin.
9. Derbarê rast û qencên ku di jiyanê de ne de nebêjin: "Di rojên me yên teng de me bi zehmetî ked da û her tengasî dît, Û bi gelek xerabiyê re rû bi rû man û em hatin tunekirin, Û hindik bûn û giyanê me piçûk bû."
١٠. Û em hatin wêrankirin û me kesek nedît ku bi peyvekê jî alîkariya me bike: Em hatin îşkencekirin û wêrankirin, û hêviya me tunebû ku roj bi roj jiyanê bibînin.
11. Me hêvî dikir ku em bibin serî û em bibin dûv: Me bi ked û zehmetî kişand û di keda xwe de tu têrkerî nedît; Û em bûn xwarina gunehkar û neheqan, Û wan nîrê xwe bi giranî li ser me danî.
12. Ewên ku ji me nefret dikirin û li me dixistin, li ser me serdest bûn; Û me stûyê xwe li ber wan xwar kir ku ji me nefret dikirin, lê wan dilovanî li me nekir.
13. Me dixwest ji wan birevin da ku em birevin û rihet bibin, Lê me cihek nedît ku em birevin û ji wan ewle bin.
14. Û di tengahiya me de ji serweran gilî û gazinan li me dikin, û li dijî yên ku me dixwarin qîr dikin, Lê wan guh neda qîrîna me, û guh nedan dengê me.
15. Û wan alîkariya wan kesên ku me dizîn û me dixwarin û yên ku me kêm dikirin kir; û wan zilma xwe veşart, û wan nîrê wan kesên ku me dixwarin û me belav dikirin û me dikuştin ji me ranekirin, û wan kuştina xwe veşart, û nehat bîra wan ku wan destên xwe li dijî me bilind kirine.

BEŞA 104

1. Ez sond dixwim ku li ezmanan firîşte te ji bo qenciyê li ber rûmeta Xwedayê Mezin bi bîr tînin: û navên te li ber rûmeta Xwedayê Mezin hatine nivîsandin.
2. Hêvîdar bin; çimkî berê hûn ji ber nexweşî û tengahiyê şerm dikirin; lê niha hûn ê wek roniyên ezmanan bibiriqin, hûn ê bibiriqin û hûn ê werin dîtin, û deriyên ezmanan dê ji we re vebin.
3. Û di qîrîna xwe de, ji bo dadweriyê gazî bike, û ew ê ji te re xuya bibe; çimkî hemû tengahiyên te wê li ser serdestan û li ser hemû yên ku alîkariya wan kesên ku te talan kirine kirine, bên.
4. Hêvîdar bin, û hêviyên xwe bavêjin, çimkî hûn ê wek milyaketên ezmanan gelek kêfxweş bibin.
5. Hûn ê çi bikin? Di roja darizandina mezin de hûn neçar nabin ku xwe veşêrin û hûn ê wekî gunehkar neyên dîtin, û darizandina herheyî dê ji we dûr be ji bo hemû nifşên cîhanê.
6. Û niha, ey rastdaran, gava hûn dibînin ku gunehkar di rêyên xwe de xurt dibin û serfiraz dibin, netirsin: nebin hevalbendên wan, lê ji tundûtûjiya wan dûr bisekinin; çimkî hûn ê bibin hevalbendên leşkerên ezmanan.
7. Û her çend hûn gunehkar bibêjin: "Hemû gunehên me nayên lêkolînkirin û nivîsandin," lê dîsa jî ew ê her roj hemû gunehên we binivîsin.
8. Û niha ez nîşanî we didim ku ronahî û tarîtî, roj û şev, hemû gunehên we dibînin.
9. Di dilê xwe de bêxwedê nebin, derewan nekin û gotinên rast neguherînin, gotinên Xwedayê Mezin bi derewan tawanbar nekin, û hesabê pûtên xwe nekin; ji ber ku hemû derew û bêxwedatiya we ne di rastiyê de lê di gunehê mezin de derdikeve holê.
10. Û niha ez vê sirê dizanim, ku gunehkar wê peyvên rastdariyê bi gelek awayan biguherînin û tahrîf bikin, û wê peyvên xerab bêjin, û derewan bikin, û xapandinên mezin bikin, û li ser peyvên wan pirtûkan binivîsin.
11. Lê gava ew hemû peyvên min bi zimanên xwe bi rastî binivîsin, û tiştekî ji peyvên min neguherînin an jî kêm nekin, lê hemûyan bi rastî binivîsin - hemû tiştên ku min pêşî li ser wan şahidî kir.
12. Hingê, ez sirrek din dizanim, ew jî ew e ku pirtûk dê ji bo rast û şehrezayan werin dayîn da ku bibin sedema şahî û rastgoyî û gelek şehrezayiyê.
١٣. Û pirtûk dê ji wan re bên dayîn, ew ê baweriya xwe bi wan bînin û ji wan kêfxweş bibin, û wê hingê hemû rastgoyên ku ji wan hemû rêyên rastgoyî fêr bûne, dê werin xelat kirin.

BEŞA 105

1. Di wan rojan de Xudan ji wan re ferman da ku zarokên dinyayê gazî bikin û li ser şehrezayiya xwe şahidiyê bidin wan: Wê nîşanî wan bidin; ji ber ku hûn rêberên wan in û xelatek li ser tevahiya dinyayê ne.
2. Çimkî ez û kurê min, em ê di jiyana xwe de her û her bi wan re di rêyên rast de bibin yek; û hûn ê di aştiyê de bin: şa bibin, ey zarokên rastdariyê. Amîn.

BEŞA 106

1. Piştî çend rojan kurê min Metûşela ji kurê xwe Lamex re jinek anî û ew jê ducanî bû û kurek anî dinyayê.
2. Û laşê wî wek berfê spî û wek kulîlka gulê sor bû, û porê serê wî û porê wî yê dirêj wek hirî spî bûn, û çavên wî xweşik bûn. Û gava çavên xwe vekirin, wî tevahiya xanî wek rojê ronî kir, û tevahiya xanî pir geş bû.
3. Û piştre ew di destê pîrikê de rabû, devê xwe vekir û bi Xudanê rastdariyê re axivî.

4. Bavê wî Lamex ji wî tirsiya û reviya û hat ba bavê xwe Metûşela.
5. Û wî jê re got: «Min kurekî xerîb anî dinyayê, ji mirovan cuda û ne wek mirovan, û dişibihe kurên Xwedayê ezmanan; û xwezaya wî cuda ye û ew ne mîna me ye, û çavên wî wek tîrêjên rojê ne, û rûyê wî bi heybet e.»
6. Û ji min re wisa xuya dike ku ew ne ji min lê ji milyaketan çêbûye, û ez ditirsim ku di rojên wî de li ser erdê ecêbek çêbibe.
7. Û niha, bavê min, ez li vir im ku ji te rica bikim û ji te lava bikim ku tu herî ba Henox, bavê me, û rastiyê jê fêr bibî, çimkî cihê rûniştina wî di nav milyaketan de ye.
8. Û gava Metûşela gotinên kurê xwe bihîst, ew hat ba min heta dawiya dinyayê; çimkî wî bihîstibû ku ez li wir im, û bi dengekî bilind qêriya, û min dengê wî bihîst û ez hatim ba wî. Û min jê re got: 'Va ye ez li vir im, kurê min, tu çima hatî ba min?'
9. Û wî bersiv da û got: «Ji ber sedemek mezin a fikaran ez hatim ba te û ji ber dîtinek tirsnak ez nêzîkî te bûm.»
10. Û niha, bavê min, guh bide min: ji kurê min Lamex re kurek çêbû, ku mîna wî tune ye, û xwezaya wî ne wekî xwezaya mirovan e, û rengê laşê wî ji berfê spîtir û ji kulîlka gulê sortir e, û porê serê wî ji hirî spîtir e, û çavên wî mîna tîrêjên rojê ne, û wî çavên xwe vekirin û li ser vê yekê tevahiya malê ronî kir.
11. Û ew di destê pîrikê de rabû, devê xwe vekir û Xudanê ezmanan pîroz kir.
12. Bavê wî Lamex tirsiya û reviya cem min, û bawer nedikir ku ew ji wî hatiye, lê ew dişibihe milyaketên ezmanan; û va ye ez hatime cem te da ku tu rastiyê ji min re bidî zanîn.
13. Û ez, Henox, bersiv da û jê re got: ‹Xudan wê tiştekî nû li ser rûyê erdê bike, û min ev yek berê di dîtiniyekê de dîtiye, û ez ji te re eşkere dikim ku di nifşa bavê min Yared de hin milyaketên ezmanan peyva Xudan binpê kirin.
14. Û va ye ew guneh dikin û şerîetê binpê dikin, û bi jinan re bûne yek û bi wan re guneh dikin, û bi hin ji wan re zewicîne û ji wan zarok çêbûne.
15. Û ew ê li ser erdê ne li gorî ruh, lê li gorî beden gewran derxînin, û cezayek mezin dê li ser erdê hebe, û erd dê ji her qirêjiyê were paqij kirin.
16. Belê, wêraniyeke mezin li ser tevahiya erdê bê, û tofan û wêraniyeke mezin wê ji bo salekê hebe.
17. Û ev kurê ku ji te re çêbûye wê li ser erdê bimîne û sê zarokên wî jî wê bi wî re xilas bibin: dema ku hemû mirovên li ser erdê bimirin, ew û kurên wî wê xilas bibin.
18. Û niha ji kurê xwe Lamex re bêje ku ewê ku hatiye dinyayê bi rastî kurê wî ye, û navê wî bike Nûh; çimkî ew ê ji te re bimîne, û ew û kurên wî wê ji wêraniya ku wê li ser rûyê erdê ji ber hemû guneh û hemû neheqiyê were, ku wê di rojên wî de li ser rûyê erdê biqede, xilas bibin.
19. Û piştî wê jî neheqî wê ji ya ku pêşî li ser erdê pêk hatibe bêtir be; çimkî ez sirên pîrozan dizanim; çimkî Wî, Xudan, nîşanî min da û agahdar da min, û min ew li ser tabletên ezmanî xwendin.

BEŞA 107

1. Û min li ser wan nivîsandî dît ku nifş bi nifş wê sûc bikin, heta ku nifşek rastdar derkeve, û sûc were tunekirin û guneh ji erdê derbas bibe, û her cûre qencî were ser wê.
2. Û niha, kurê min, here û ji kurê xwe Lamex re bêje ku ev kurê ku hatiye dinyayê, bi rastî kurê wî ye û ev ne derew e.
3. Û gava Metûşela gotinên bavê xwe Henox bihîst - ji ber ku wî her tişt bi dizî nîşanî wî dabû - ew vegeriya û ew nîşanî wî da û navê kurê xwe Nûh danî; ji ber ku ew ê piştî hemû wêrankirinê teselî bide erdê.

BEŞA 108

1. Pirtûkek din ku Henox ji bo kurê xwe Metûşela û ji bo wan kesên ku dê piştî wî werin û di rojên dawîn de şerîetê biparêzin nivîsandiye.
2. Hûn ên ku qencî kirine, wê li benda wan rojan bimînin heta ku dawî li yên ku xerabiyê dikin bê û dawî li hêza sûcdaran bê.
3. Û bi rastî li bendê bin heta ku guneh biqede, çimkî navên wan wê ji pirtûka jiyanê û ji pirtûkên pîroz werin jêbirin, û tovê wan wê her û her were tunekirin, û ruhê wan wê were kuştin, û ew ê li cîhekî çolê yê tevlihev bigirîn û şînê bikin, û di agir de wê bişewitin; çimkî li wir erd tune.
4. Û min li wir tiştek mîna ewrekî nedîtî dît; ji ber kûrahiya wê min nedikarî lê binêrim, û min agirê geş dît, û tiştên mîna çiyayên geş li dora xwe dizivirin û diçin û tên.
5. Û min ji yek ji milyaketên pîroz ên ku bi min re bû pirsî û jê re got: 'Ev tiştê geş çi ye? Çimkî ew ne ezman e, lê tenê agirê gurr e, û dengê girî û qîrîn û nalîn û êşa giran.'
6. Û wî ji min re got: «Li vir ruhên gunehkar û kufrkeran, yên ku xerabiyê dikin û yên ku her tiştê ku Xudan bi devê pêxemberan gotiye - hetta tiştên ku wê bibin - tahrîf dikin, lê ne.»
7. Ji bo ku hin ji wan li jor li ezmanan hatine nivîsandin û nivîsandin, da ku milyaket wan bixwînin û bizanin ka çi wê bi serê gunehkaran, giyanên dilnizm û yên ku laşên xwe êşandine û ji hêla Xwedê ve hatine cezakirin; û yên ku ji hêla mirovên xerab ve hatine şermkirin:
8. Yên ku ji Xwedê hez dikin û ne zêr, ne zîv û ne jî tiştên qenc ên dinyayê hez dikin, lê laşên xwe dane îşkenceyê.
9. Yên ku, ji dema ku ew çêbûne ve, bêriya xwarina dinyayî nekirin, lê her tiştî wekî bêhnek derbasbûyî dihesibandin û li gorî wê dijiyan, û Xudan wan pir ceriband, û ruhê wan paqij hat dîtin da ku ew navê Wî pîroz bikin.
10. Û hemû nîmetên ku ji bo wan hatine destnîşankirin, min di pirtûkan de vegotine. Û wî xelata wan daye wan, ji ber ku ew ji jiyana xwe ya li dinyayê bêtir bihuştê hez kirine, û her çend ew di bin lingên mirovên xerab de hatine tepisandin, û ji wan rezîl û tinaz dîtine û şerm kirine jî, dîsa jî wan ez pîroz kirine.
11. Û niha ez ê giyanên qenc ên ku ji nifşê ronahiyê ne gazî bikim, û ez ê wan ên ku di tariyê de ji dayik bûne, yên ku di beden de bi rûmetek wusa nehatine xelat kirin ku dilsoziya wan heq dike, veguherînim.
12. Û ez ê wan kesên ku ji navê min ê pîroz hez kirine, di ronahiyek geş de derxim holê, û ez ê her yekî li ser textê rûmeta xwe rûnim.
13. Û ew ê ji bo demên bêhejmar geş bibin; çimkî rastdarî darizandina Xwedê ye; çimkî ew ê dilsozan di warê rêyên rast de dilsoziyê bide.
14. Û ew ê bibînin ku ewên ku di tariyê de ji dayik bûne, ber bi tariyê ve têne birin, lê yên rast wê geş bibin.

15. Û gunehkar wê bi dengekî bilind qîr bikin û wan geş bibînin, û bi rastî ew ê biçin cihê ku roj û demsal ji bo wan hatine destnîşankirin.